

Pouke
iz Biblije

LISTOPAD
STUDENI
PROSINAC
2026.

Dar Duha proroštva

DAR DUHA PROROŠTVA

John

Zaklada Ellen G. White

Dar Duha proroštva

Pouke iz Biblije

Listopad, studeni i prosinac 2026.

Sadržaj

1. Stvoritelj govori
2. Pozivanje proroka
3. Starozavjetni proroci
4. Novozavjetni proroci
5. Otkrivenje i nadahnuće
6. Proročki spisi
7. Čujte sada ovo!
8. Tumačenje proročkih spisa
9. Provjera proroka
10. Autoritet i značenje proroka
11. Proročko djelovanje u presudnim trenucima
12. Proročka otkrivenja za svršetak vremena
13. Blagoslovi iz proročke riječi

POUKE IZ BIBLIJE — izdanje za odrasle — 4/2026.

Pouke iz Biblije — izdanje za odrasle priprema Odjel za crkvene službe Generalne konferencije adventista sedmog dana. Pouke se pripremaju pod nadzorom proširenog odbora za subotnjoškolske pouke, čiji su članovi konzultativni urednici. Tiskana biblijska pouka pridonos je odbora.

Nakladnik: ZNACI VREMENA, Prilaz Gjure Deželića 77, 10 000 Zagreb, Hrvatska • **Odgovorni urednik:** Neven Kláčmer • **Urednik:** Mario Šijan • **Prijevod:** Tamara Babić • **Lektura:** Marijan Malašić • **Korektura:** Ljiljana Đidara • **Prijelom:** Brankica Vukmanić • **Tisak:** Znaci vremena, Zagreb

znaci-vremena.com • adventisti.hr

CROATIAN ADULT SSQ — 4/2026
The Gift of Prophecy

Dar proroštva

Neuroznanstvenici su počeli razumijevati čudesnu sposobnost ljudske novorođenčadi za učenje jezika. Sa šest mjeseci dijete može razumjeti glasove od kojih se sastoje riječi iz bilo kojeg od sedam tisuća govornih jezika. Ako je izloženo drugom jeziku, može usvojiti i njega. Tijekom tog razdoblja otvaraju se tajanstvena vrata uma omogućavajući dojenčetu da razlikuje četrdesetak glasova od kojih se uglavnom sastoji njegov materinski jezik, između osamstotinjak drugih zvukova koje može opaziti pri rođenju. Međutim, postoji jedno ograničenje — novorođenčadi se mora govoriti. Možete to nazvati glasovnim vježbama za novorođenčad.

Zašto bi nas Bog stvorio s tom zadivljujućom sposobnošću prepoznavanja govora i učenja jezika ako nam se nikada nije namjeravao obratiti? Pitanje je, naravno, retoričko, jer Biblija objavljuje: “Bog koji je nekoć u mnogo navrata i na mnogo načina govorio ocima po prorocima, na kraju, to jest u ovo vrijeme, govorio nam je po Sinu, koga je postavio baštinikom svega i po kome je stvorio svijet.” (Hebrejima 1,1.2)

Kada je grijeh razorio zajedništvo Adama i Eve s Bogom, On nije digao ruke od njih niti ih je ostavio da unište sami sebe. Došao ih je potražiti, pozvavši Adama: “Gdje si?” (Postanak 3,9) Zatim je izrekao proćanstvo o rođenju Onoga koji će spasiti svijet od grijeha (Postanak 3,15). Tako je proroštvo od samog početka upravo tu, u Edenu nakon pada, uzdizalo Isusa i ukazivalo grešnicima na Njega — njihovu jedinu nadu.

Ovog ćemo tromjesečja proučavati dar proroštva, Božji mudro osmišljen način da priopći svoju volju i ukaže na svoje putove palim ljudima koji više ne mogu razgovarati s Njim licem u lice. Taj posebni dar Duha Svetoga posebno se ističe u 1. Korinćanima 12; 1. Korinćanima 14; Efežanima 4 i Rimljanima 12. Duh Sveti, Veliki Davatelj tog i svih drugih duhovnih darova, “razdjeljuje ih svakome kako hoće” (1. Korinćanima 12,11). Tijekom vremena nadahnuti glasnici prenosili su božanske poruke kako bi popravili i obnovili naš odnos s Bogom, baš kao što je Bog učinio u Edenu nakon pada.

Ovog ćemo tromjesečja proučavati dar proroštva, Božji mudro osmišljen način da priopći svoju volju i ukaže na svoje putove palim ljudima koji više ne mogu razgovarati s Njim licem u lice.

Saznat ćemo kako Bog poziva proroke i kako možemo provjeriti njihovu autentičnost. Sagledat ćemo sličnosti i razlike između starozavjetnih i novozavjetnih proroka, i steći praktično razumijevanje uloge koju su otkrivenje i nadahnuće imali u njihovom životu. Dok su neki proroci govorili, neki su pisali, a neki su činili i jedno i drugo. Proučit ćemo te i druge načine božanskog obraćanja ljudima, njihovo značenje i blagoslove koji proizlaze iz poslušnosti porukama koje su ti proroci prenosili.

Bog koristi dar proroštva radi pet ključnih ciljeva: 1. Da otkrije sebe, svoju istinu i svoju volju palom čovječanstvu. 2. Da pruži uvide i savjete u vezi s važnim prilikama i zbivanjima. 3. Da opremi Kristovo tijelo — Crkvu — za misiju. 4. Da pruži duhovno ohrabrenje svojim sljedbenicima. 5. Da osvijesti grešnike i pozove ih na pokajanje. Osim toga, “duh proroštva” jedan je od dva prepoznatljiva obilježja Božje crkve ostatka posljednjeg vremena (Otkrivenje 12,17; 19,10).

Bog je toliko posvećen sigurnom vođenju izgubljenih kući da je dar proroštva osigurao i za posljednje dane (Joel 2,28-31). Adventisti sedmoga dana vjeruju — s puno vrlo dobrih razloga — da se u službi Ellen G. White, jednog od suosnivača Crkve, proročki dar očitovao na suvremen način.

Zato ćemo, usporedo s proučavanjem dara proroštva u Svetom pismu, svakog petka istraživati okolnosti i ciljeve pozivanja Ellen G. White u proročku službu. Nama kao Crkvi dan je taj predivni dar. Kako ga na najbolji način možemo upotrijebiti?

Da, od najranijeg djetinjstva pa nadalje, “programirani” smo za to da nam se govori. Koliko je onda bitno da slušamo što nam Božji proroci kažu!

Ovaj naš priručnik za proučavanje Biblije izradio je propovjednički tim pri Zakladi Ellen G. White u Silver Springu u državi Maryland. Predstavljanjem proročke službe i spisa Ellen G. White širom svijeta, ova ustanova podupire misiju Crkve adventista sedmoga dana u veličanju Isusa Krista i Njegove Riječi.

Stvoritelj govori

“Bog koji je некоć u mnogo navrata i na mnogo načina govorio ocima po prorocima, na kraju, to jest u ovo vrijeme, govorio nam je po Sinu, koga je postavio baštinikom svega i po kome je stvorio svijet.” (Hebrejima 1,1.2)

Biblijski tekstovi: Postanak 1,27.28; Postanak 3,1-8; Luka 15,11-32; Postanak 3,14-24; Izlazak 19,16-22; Ivan 10,27-30.

Digitalna tehnologija omogućava mnogima od nas da se vide s prijateljima i rođacima koji su daleko. To je lijepo. Pa ipak, koliko je bolje sresti se osobno! Događa se nešto posebno kada se okupimo, razmijenimo zagrljaje i razgovaramo licem u lice.

Ovog ćemo se tjedna podsjetiti da su ljudska bića stvorena za neposredan odnos sa svojim Stvoriteljem. grijeh je, međutim, odavno razorio tu blisku vezu. Da bi obnovio komunikaciju sa svojim voljenim stvo-renjima, Bog je osigurao načine da nam progovori. Najprepoznatljiviji oblik božanske komunikacije s čovječanstvom pomno su odabrani gla-snogovornici, poznati kao proroci, koji nam otkrivaju Njegove poruke. Ti proroci često imaju svoje spise u Bibliji, ali ne uvijek.

Božji je konačni plan obnova Njegove slike u nama, slike koju je grijeh narušio. To je srž plana spasenja — obnova, obnova koja će biti dovršena kad Bog stvori “nova nebesa i novu zemlju, gdje prebiva pravednost” (2. Petrova 3,13).

U međuvremenu Bog nam još uvijek govori, i još uvijek koristi svoje proroke da bi to činio.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 598—614.

KOMUNIKACIJA U EDENU

Prvo i drugo poglavlje Postanka sadrže izvještaj o stvaranju. Bog je stvorio predivan svijet i u njega smjestio Adama i Evu, krunsko djelo stvaranja. Ljudi su se razlikovali od svakog drugog stvorenja na Zemlji jer na "svoju sliku stvori Bog čovjeka" (Postanak 1,27), što je rečeno samo za njih, a ne, na primjer, za ptice ili druge životinje. Kao takvi, trebali su živjeti životom izobilja u punini, doživjeti ljubav u svim njezinim oblicima i hoditi u zajednici sa samim Bogom.

U Postanku 2,18-23 također čitamo da je Bog stvorio Evu za Adama zato što, kako je rekao, "nije dobro da čovjek bude sam" (Postanak 2,18). Dakle, od samog početka ljudi su stvoreni kao društvena bića. Sociolozi danas uče da međuljudski odnosi donose brojne prednosti za naše tjelesno i duševno blagostanje, dok usamljenost ubija.

Nije onda ni čudo što je Adam nakon stvaranja Eve uskliknuo: "Gle, evo kosti od mojih kostiju, mesa od mesa mojega! Ženom neka se zove, od čovjeka kad je uzeta!" (Postanak 2,23) Obiteljska struktura sastavljena od jednog muškarca i jedne žene, udruženih u braku, prva je društvena ustanova koju je Bog dao ljudima kako bi mogli doživjeti cjelovit odnos i zajedništvo. Nije, dakle, nikakvo čudo što je jedan od Sotoninih glavnih ciljeva oduvijek bio da uništi osnovnu dinamiku prvobitne obitelji.

Pročitajte Postanak 1,27.28; 2,15-17; 3,9. Koja je vrsta komunikacije postojala između Boga i ljudi u Edenskom vrtu?

.....

.....

.....

Adam i Eva uživali su u neposrednom razgovoru s Bogom licem u lice. Kao razumna bića, mogli su se sastajati s Njim i slušati Njegove upute. Kao čuvari Božjeg prekrasnog vrta, napredovali su u znanju i vještinama brinući se o biljnom i životinjskom svijetu. Također su provodili posebno vrijeme s Bogom svakog dana "za večernjeg povjetarca" (Postanak 3,8 — Suvremeni hrvatski prijevod). Pogotovo je subotnji dan, ključni dio Božjeg stvaralačkog čina, trebao biti posebno posvećeno vrijeme komunikaciji između Boga i Njegove djece (Postanak 2,2.3; Izlazak 20,8-11). Tog dana naši su praroditelji na poseban način doživljavali Božju ljubav i Njegovu brigu o njima.

Teško je nama danas, tisućama godina udaljenim od Edena, zamisliti kako je bilo prije grijeha. Pa ipak, kako nas svijet prirode, čak i sada, upućuje na Božja prvobitna djela stvaranja?

SKRIVANJE OD BOGA

Budući da je Bog ljubav (1. Ivanova 4,8), On nikad ne bi stvorio ljudske "robote." Ljubav prihvaća slobodu izbora. Da bi mogli voljeti, Adam i Eva morali su biti stvoreni sa slobodnom voljom, jer u suprotnom ne bi mogli pružati ljubav, istinsku ljubav.

Prema tome, Adam i Eva mogli su poslušati ili ne poslušati svojeg Stvoritelja. Ta sloboda izbora ogleda se u zapovijedi da ne jedu sa stabla spoznaje dobra i zla (vidi Postanak 2,15-17). Zašto bi bilo potrebno upozoravati ih da ne jedu s njega ako nisu imali slobodu da to učine?

"Naši su praroditelji, premda stvoreni bezgrešni i sveti, mogli pogriješiti. Bog ih je stvorio kao slobodna, moralna bića, sa sposobnošću da cijene mudrost i dobrotu Njegova karaktera i pravednost Njegovih zahtjeva, i s potpunom sposobnošću poslušaju ili pak uskrate svoju poslušnost. Oni su trebali uživati u zajedništvu s Bogom i svetim anđelima. ... Bez slobode izbora njegova poslušnost ne bi bila dragovoljna, već prisilna." (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 29)

Zašto su se Adam i Eva pokušali sakriti od svojeg Stvoritelja nakon što Ga nisu poslušali? Postanak 3,1-8 (usporedi Jeremija 23,24; Hebrejima 4,13).

.....

Treće poglavlje Postanka opisuje strašan prizor — pad Adama i Eve. Nakon epskog razgovora između zmiје (Sotone) i Eve, naši su praroditelji kušani da jedu sa "stabla spoznaje dobra i zla", što im je bilo zabranjeno. Sotona je upotrijebio snagu riječi, emocija i zavodljivosti kako bi nagovorio Evu, koja je onda nagovorila Adama, da postupi suprotno Božjoj zapovijedi. Eva je primijetila da je plod tog stabla "dobar za jelo", da je "za oči zamamljiv", i da je samo stablo "za mudrost poželjno" (Postanak 3,6). Sotonino obećanje da će biti "kao bogovi koji razlučuju dobro i zlo" (Postanak 3,5) zvučalo je neodoljivo.

U stvarnosti, Sotonin govor bio je prepun netočnosti. On je sakrio od njih posljedice neposlušnosti. Pošto su pokazali neposlušnost prema Bogu, oči su im se odmah "otvorile" i vidjeli su da su "goli." Božja "haljina" od svjetlosti (Psalam 104,1.2) koja je odražavala božansku "sliku", nestala je. Više nisu bili pokriveni onim što je Bog osigurao za njih. Nije ni čudo što su se Adam i Eva sakrili od svojeg Stvoritelja (kao da je uopće moguće sakriti se od Boga). Pokušali su se sakriti jer grijeh čini da se osjetimo krivim i, gonjeni krivicom, mi želimo pobjeći iz Božje prisutnosti.

Kakvo je vaše osobno iskustvo kada je riječ o stidu i nastojanju da se sakrijete od Boga nakon što ste sagriješili?

BOG TRAŽI ČOVJEKA

U Postanku 3,9.10 možemo vidjeti da je Bog preuzeo inicijativu i potražio svoju palu djecu. Pitanje: "Gdje si?" bilo je retoričko, jer je Bog znao što su Adam i Eva učinili i gdje se nalaze. Grijeih je ipak prekinuo uobičajenu komunikaciju koja je postojala između Njega i prvog ljudskog para. Zato je Božja neposredna briga bila da obnovi komunikaciju sa svojom djecom, da se sastane s njima i pruži im nadu u njihovom očaju. Hebrejski glagol *kara*, "pozvati" u Postanku 3,9, često opisuje Božji poziv na uspostavljanje komunikacije s Njegovim narodom.

Pročitajte Luka 15,11-32. Na koji način ta usporedba odražava ono što je opisano u Postanku 3,9.10?

Božja potraga za Adamom i Evom otkriva Njegovu bezrezervnu ljubav prema Njegovoj djeci. Bog nikad ne odustaje od nas (vidi Luka 15). On ulaže golemi trud da bi ponovno uspostavio vezu s nama, čak i kad se mi skrivamo. Prije Isusovog raspeća, kada Ga je Petar triput zanijskao, On "se okrenu i pogleda" (Luka 22,61) u njega. Čak i bez riječi, On je "progovorio" Petru i nastojao dosegnuti svojeg zabludjelog prijatelja.

Obratite pozornost na to kako je, prema Postanku 3,11-13, grijeh iznenada promijenio Adamov i Evin odnos. Umjesto da priznaju svoj vlastiti grijeh, počeli su okrivljavati druge. Adam je optužio Evu, a posredno i Boga, jer mu je On nju dao. "Žena koju si stavio uza me — ona mi je dala sa stabla pa sam jeo", rekao je (Postanak 3,12). Eva je, s druge strane, okrivila zmiju za svoju neposlušnost. "Zmija me prevarila, pa sam jela" (Postanak 3,13), bio je njezin izgovor. Nijedno od njih, bar kad su bili prvi put suočeni sa svojim grijehom, nije željelo priznati vlastitu krivicu. Kako se malo toga promijenilo za šest tisuća godina.

Grijeih pogađa sve ljude. Pavao dobro opisuje naše stanje u Rimljanima 7,15-24, gdje detaljno dočarava svoju bol zato što i pokraj želje da čini ono što je ispravno, opet zatječe sebe kako čini upravo suprotno: "Ja zbilja ne razumijem što činim, jer ne činim ono što hoću, nego činim ono što mrzim." (Rimljanima 7,15) Tko se ne može prepoznati u tome? To što Pavao govori vrlo je duboko. Svi smo mi skrхани ljudi koji uporno čine ono što znaju da ne bi trebali. Tko to nije doživio?

Naša je jedina nada, kaže Pavao, izbavljenje "po Isusu Kristu Gospodinu našem" (Rimljanima 7,25). Zato nas Bog i dalje traži da bi nas poveo k Isusu, koji nas jedini može oblikovati na svoju sliku i spasiti od pustoši izazvane grijehom.

IZBAČENI IZ VRTA

Jedna od najrazornijih posljedica Adamovog i Evinog grijeha bila je odvojenost od Boga. Bili su izbačeni iz Vrtu i više nisu mogli razgovarati s Bogom licem u lice. O tom teškom ljudskom stanju prorok Izaija napisao je nezaboravne riječi: "Nego su opačine vaše jaz otvorile između vas i Boga vašega. Vaši su grijesi lice njegovo zastrli, i on vas više ne sluša." (Izaija 59,2)

Adam i Eva su i dalje bili Božja djeca. Međutim, posljedice grijeha nisu se mogle izbjeći i oni su morali napustiti Eden. Nakon njihove neposlušnosti više ništa nije bilo isto.

Grieh je izmijenio čovječanstvo na mnogo načina (vidi Postanak 3,14-24). Ali kako je konkretno grieh promijenio našu komunikaciju s Bogom? (Vidi također Izlazak 19,16-22.)

Grieh je u potpunosti promijenio ljudski život na načine koje ne možemo ni zamisliti, jer sve što mi poznajemo jest svijet grijeha. Zbog grijeha je zemlja postala "prokleta" i počela je radati "trnjem i korovom." Ljudi su doživjeli što znači bol i morali su se "znojiti" da bi sebi pribavili hranu, samo da bi na kraju umrli i vratili se u zemlju. Ali smrt ostaje najmoćniji od svih podsjetnika na grieh. A zbog grijeha smo izgubili i mogućnost da komuniciramo s Bogom licem u lice. Međutim, Adamu i Evi obećano je rješenje koje će poništiti štetu nastalu zbog grijeha. Premda više nisu mogli neposredno gledati Boga niti razgovarati s Njim, naši praroditelji napustili su Eden s nadom za sadašnjost i budućnost. Bog je preuzeo inicijativu i objasnio im svoj plan spasenja.

U Postanku 3,15, ono što nazivamo "prvim evandeoskim obećanjem", bilo je ispunjeno nadom za njih (i nas) usprkos tome što se dogodilo. Obećanje o dolazećem Otkupitelju trebalo je donijeti sadašnje neprijateljstvo prema grijehu i nadu u buduće spasenje čovječanstva. To što je Bog dao odjeću Adamu i Evi prije nego što su napustili Vrt, bilo je simboličan čin koji je ukazivao na njihovo buduće izbavljenje. Isusovom smrću i uskrsnućem u budućnosti, trebalo je biti obnovljeno zajedništvo s Bogom (Ivan 14,1-3).

To jest, upravo tu u Edenu, odmah nakon pada u grieh, čovječanstvu su pruženi nada i obećanje da će problem grijeha na kraju biti riješen. Čim se pojavio grieh, javilo se i obećanje o Spasitelju.

Što ste osjetili nakon što ste učinili nešto što nije dobro? Krivicu? Stid? Samoprijezir? Kakve su bile posljedice? Kako su vas vaša vjera u Boga i evandeosko obećanje spriječili da potpuno odbacite vjeru?

LJUDI KOJI GOVORE U BOŽJE IME

Što sljedeći tekstovi otkrivaju o tome kako je Bog govorio ljudima nakon pojave grijeha? Hebrejima 1,1.2; Rimljanima 1,19.20; Brojevi 12,6; 2. Timoteju 3,16.17; Ivan 14,7-9; 10,27-30.

.....

.....

Usprkos grijehu, Bog je pronašao više načina da komunicira s palim ljudskim bićima. Jedan od načina na koji se Bog otkriva jesu djela stvaranja. Priroda je moćno otkrivenje Njegovih čudesnih djela. Znanstvenici su zadivljeni čudima svemira i složenošću čak i "najjednostavnijih" oblika života. Međutim, priroda pokazuje i posljedice pada, a smrt svakog živog bića najsnažniji je primjer te činjenice.

Još jedan način na koji Bog govori čovječanstvu jest preko proroka — pojedinaca koje je On izabrao da govore u Njegovo ime. Na primjer, Bog je govorio s Noom, Abrahamom, Mojsijem i Danielom, otkrivajući svoju volju za svoj narod. Božje proročke poruke su u biti podsjetnik da On nije zaboravio svoju djecu i da je još uvijek s njima. I premda su spisi nekih proroka došli do nas preko Svetog pisma, drugi nikada nisu napisali nijednu biblijsku knjigu.

Ipak, mnoge riječi proroka prenesene su nam preko Svetog pisma (2. Timoteju 3,16.17). Biblija je otkrivenje samog Boga. Upravo preko Njegovih riječi saznajemo tko je On, sagledavamo Njegovu beskompromisnu ljubav i otkrivamo Njegove smjernice o tome kako trebamo živjeti.

Štoviše, upravo preko Biblije stječemo razumijevanje o tome tko smo, odakle potječemo i kamo idemo. Tu nalazimo Božji cilj za naš život.

Ali Bog nam najučinkovitije progovara preko Isusa Krista koji nam je, naravno, otkriven u Bibliji. Kao što je Bog tražio Adama i Evu u Edenskom vrtu, tako je i Krist došao "da traži i spasi što je izgubljeno" (Luka 19,10). "Tko je vidio mene, vidio je i Oca", izjavio je Isus (Ivan 14,9). Svojim životom, smrću i uskrsnućem Krist je ispunio obećanje dano Adamu i Evi u Edenu. On je došao i umro umjesto nas, da bismo mi mogli imati vječni život preko Njega.

Nakon Isusovog uzašašća na Nebo, Duh Sveti nastavio nas je upućivati u "svu istinu" i govoriti nam o onome "što dolazi" (Ivan 16,13 — Varaždinska Biblija).

Kakvu utjehu nalazite u tome što nam Isus, Njegova ljubav, Njegov karakter i Njegovo žrtvovanje sebe, otkrivaju kakav je Bog Otac?

ELLEN G. WHITE

Božja komunikacija nije ograničena samo na biblijska vremena. Kao što ćemo vidjeti u idućim tjednima, Bog neprestano govori ljudima i Njegove će se riječi javljati na suvremene načine sve do Kristovog povratka.

Ellen Gould Harmon White i njezina sestra blizanka Elizabeth rođene su 26. studenoga 1827. godine u Gorhamu u državi Maine. Bile su najmlađe od osmero djece Eunice i Roberta Harmona. Nekoliko godina poslije obitelj se preselila u grad Portland u državi Maine, gdje je Robert želio proširiti svoj posao izrade šešira. S devet godina Ellen je doživjela ozljedu koja je utjecala na nju u tjelesnom, emocionalnom i društvenom smislu. Dok se nalazila u parku blizu kuće, jedna ljutita vršnjakinja iz razreda bacila je na nju kamen koji ju je pogodio posred lica, nakon čega je bila u polusvjesnom stanju nekoliko tjedana. Taj događaj je naglo okončao njezino obrazovanje i ostavio joj doživotne zdravstvene posljedice. Zbog ozljede lica Ellen je postala povučena zbog svojeg izgleda, ograničavajući njezine društvene veze.

Upravo u kontekstu te nesigurnosti mlada Ellen je počela razmišljati o svojoj duhovnoj sudbini. Plašila se Boga i osjećala se nedostojnom Neba. Takva strahovanja još više su se pojačala kad je obitelj Harmon prihvatila mileritsko učenje o Isusovom skorom drugom dolasku. Čak i nakon krštenja uronjavanjem u Metodističkoj crkvi 1842. godine, Ellen se nije osjećala dostojnom Božje ljubavi. Vjerovala je da je “zauvijek izgubljena” (*Life Sketches of Ellen G. White*, str. 29; vidi također str. 20–31).

Usred tih mučnih misli, mlada Ellen je imala dva sna koji su počeli mijenjati njezino mišljenje o Bogu. Ali tek kada je upoznala Levija Stockmana, metodističkog propovjednika, razumjela je i osjetila Božju ljubav i milosrđe. Bilo je to kao da joj je Bog progovorio u njezinom očaju. “Vjera je sada zaposjela moje srce”, pisala je poslije. “Osjetila sam neizrecivu ljubav prema Bogu i dobila osvjedočenje od Njegovog Duha da su mi grijesi oprošteni. Moji su se pogledi na Oca promijenili. Sada sam na Njega gledala kao na ljubaznog i nježnog roditelja, umjesto kao na strogog tiranina koji primorava ljude na slijepu poslušnost. Moje srce se vinulo k Njemu s dubokom i žarkom ljubavlju.” (*Life Sketches of Ellen G. White*, str. 39) U isto vrijeme Ellen G. White je razumjela i nauk o “stanju mrtvih” i postupno je prihvatila ideju da nema vječno gorućeg pakla. Njezino novo razumijevanje Boga i Njegove ljubavi potpuno je promijenilo njezin stav. Kao što ćemo saznati iz onoga što budemo proučavali svakog petka u idućim tjednima, Ellen G. White je duboko zavoljela Isusa i služila Mu do kraja života. (Da biste saznali više, posjetite internetsku stranicu: <https://whiteestate.org/abs/g/1>.)

Pozivanje proroka

“Tada čuh glas Gospodnji: ‘Koga da pošaljem? I Tko će nam poći?’ Ja rekoh: ‘Evo me, mene pošalji!’” (Izaija 6,8)

Biblijski tekstovi: Postanak 15,6; Galaćanima 3,6-9; 1. o kraljevima 18,19-39; Izaija 53; Daniel 2,46-48; Marko 1,2-5; Matej 11,1-6.

U biblijska vremena proroci su često imali ključnu ulogu u povijesti Božjeg naroda. Ponekad su bili u središtu zbivanja zauzimajući moćan, ako ne i ključan položaj u životu zajednice.

Međutim, proročki je poziv bio težak. Njihov život često nije bio lak, već ispunjen tugom, odbacivanjem, nerazumijevanjem i frustracijom.

Božji proroci često nisu lako prihvaćali poziv u proročku službu. A nije ni čudo. Mnogima od njih snažno su se protivili upravo oni od kojih se očekivalo da rado prihvate njihove poruke. Božji proroci bili su odbacivani, ismijavani, tučeni i bacani u tamnicu. Neki drugi su bili kamenovani ili progonjeni kao divlje zvijeri. Nekolicina je umrla mučeničkom smrću.

Danas, u naraštaju preplavljenom nasiljem, pohlepom, nemoralom, tlačenjem i svim vrstama sotonskih utjecaja, proročki glas se često odbacuje ili jednostavno zanemaruje. Međutim, pozvani smo da poslušamo glas Božjih proroka i da i sami budemo glasnici nade koja nam je predana preko tih proroka.

Ovog ćemo tjedna ponovno razmotriti neke posebno značajne trenutke u povijesti, kada je Bog pozivao proroke da preustroje Njegov narod u skladu s Njegovim porukama za ovaj pali svijet.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 615—628.

ABRAHAM, BRANITELJ SAVEZA

Od Postanka do Otkrivenja, Bog je imao vjerni ostatak koji je prihvaćao poziv na poslušnost kao odgovor na Njegovu milost (vidi Jeremija 31,7.31-34). Na primjer, godinama nakon raseljavanja iz prvobitnog Babilona, Bog je izabrao Abrama (poslije Abrahama) da bude primjer vjernosti Savezu ne samo svojoj obitelji, već i svim budućim naraštajima. Iako okružen otpadništvom i moralnom podvojenošću, Abraham se pokazao vjernim Božjem pozivu (vidi Postanak 12,1-9).

Bog je priopćio Abrahamu uvjete Saveza i pokazao mu kako će se spasenje čovječanstva ostvariti Kristovom žrtvom (Postanak 15,6-17). Da bi iskušao Abrahamovu vjeru i slikovito dočarao buduću žrtvu svojeg Sina, Bog je pozvao Abrahama da Mu prinese Izaka, svojeg sina, na žrtvu (Postanak 22,1-17). Kakav mučan ispit za oca svih vjernih! Razmislite o svim razlozima koje je Abraham mogao navesti kako bi se oglušio o Božju izričitu zapovijed, ali on je ipak vjerno poslušao. Bog je, međutim, zaustavio Abrahamovu ruku da ne ubije Izaka i providio ovna za žrtvu umjesto njega.

Nisu svi proroci bili pozvani od Boga da upozoravaju na predstojeću propast, ali svi su bili pozvani da vraćaju narod odanosti pravog vjeri, a često i da upozoravaju protiv otpadništva, protiv zlostavljanja siromašnih i bespomoćnih, i protiv kršenja Saveza i njegovih odredbi.

Najvažnije od svega što se očekivalo od proroka je da ukazuju na obećanje o spasenju koje nalazimo u Mesiji. A u naše, poslijeapostolsko doba, trajno svjedočanstvo biblijskih proroka i Božjeg duha poziva nas da prepoznamo i upozorimo druge na nevolju koja će snaći svijet. Ipak, glavni dio tog upozorenja čini Radosna vijest o spasenju Isusovog vjernog naroda, onih koji ostanu u zavjetnom odnosu s Njim (Otkrivenje 12,17).

Pročitajte Postanak 15,6; Galaćanima 3,6-9; Hebrejima 11,8. Što je Abrahama u njegovom životu i karakteru preporučilo za službu Bogu, iako je, kao čovjek, očito imao svoje mane?

Ima mnogo sličnosti između Abrahamovog i našeg vremena. Kao što su u Abrahamovo vrijeme poganstvo i idolopoklonstvo bili vrlo rašireni, tako i danas mnoge od suprotstavljenih svjetskih ideologija imaju za cilj ukloniti kršćanstvo ili ga marginalizirati. Ali nasuprot većem dijelu prevladavajuće kulture, Božji narod je danas pozvan da vjerno odražava Božju sliku u svojem svakodnevnom općenju s drugima, što uključuje i njihov poziv da objavljuju vijesti trojice anđela (Otkrivenje 14,6-12).

Sveto pismo kaže: "Abram povjerova Jahvi, i on mu to uračuna u pravednost." (Postanak 15,6) Kako se obećanje Evanđelja snažno otkriva u tom tekstu? Koju nadu možete izvući iz toga?

ILIJINA PORUKA

Pročitajte 1. o kraljevima 18,19-39. Kako prema tom događaju funkcionira proročka služba?

.....

.....

Ilijin poziv i način govora odražavali su njegovu ulogu kao Božjeg glasnika. Da bi zaustavio otpadništvo Izraela, Bog je kralju Ahabu poslao Iliju da najavi višegodišnju sušu. Bog je upotrijebio tu nesreću da bi odvratio svoj narod od idolopoklonstva i privolio ga na poslušnost. Međutim, kralj i narod okrivili su proroka Iliju za svoju nevolju i tražili su njegovu smrt.

Na gori Karmelu Ilija se sukobio s Baalaovim i Aštartinim prorocima. Božji glasnik, ispunjen Duhom, uputio je poziv idolopokloničkom Izraelu da se odrekne svojih lažnih bogova i vrati se Jahvi. Izraelci su bili svjesni da su vlastitim izborima doveli do narodnog otpadništva, i sada su bili spremni ponovno prihvatiti Ilijinog Boga, koji se pokazao nadmoćnijim od njihovih lažnih bogova koji zapravo nisu ni postojali.

Neposredno prije Kristovog drugog dolaska, Bog zapovijeda svojoj crkvi da ponovno objavi Ilijinu poruku, da se ljudi odvrte od svojih "idola" i budu spremni stajati u veliki dan Gospodnji. Bog još uvijek komunicira sa svojim narodom preko kanala koje je sam izabrao. Njegova Riječ i dar proroštva pružaju savjet, opomenu, ukor i ohrabrenje.

"Buđenje prave pobožnosti među nama najveća je i najžurnija od svih naših potreba. Naš prvi zadatak treba biti da to tražimo. Moraju se ulagati svesrdni naponi da bismo zadobili Gospodnji blagoslov ne zato što Bog nije spreman da nam ga da, već zato što mi nismo spremni da ga primimo." (Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 1, str. 121)

Pročitajte Malahija 4,5.6. Kako Ilijina poruka utječe na domove onih koji slijede Boga?

.....

.....

Pravo buđenje počinje u srcu i u domu. Obitelj je kamen temeljac crkve i nezaobilazni građevni blok svake zajednice. Buđenje u domu proširuje nebesku ljubav na crkvu, društvenu zajednicu i narod. To je Božja svrha za kršćanski dom. Buđenje pokreće Božji narod na misiju.

Koja vrsta idola, ako ih ima, postoji u našim domovima, u našim srcima i u našim crkvama danas?

IZAIJA, PROROK EVANĐELIST

Izaija, jedan od velikih starozavjetnih proroka, primio je poziv u proročku službu izravno od Boga (vidi Izaija 6,1-8). Zadiavljen prizorom Božje svetosti i veličanstva, Izaija je uvidio svoju nedostojnost. U tom trenutku do njega je doletio jedan serafin noseći užareni ugljen s nebeskog žrtvenika, kojim je očistio njegove grijeha. Tada je Bog postavio pitanje: "Koga da pošaljem? I tko će nam poći?" A Izaijin odgovor trebao bi biti i naš: "Evo me, mene pošalji!" (Izaija 6,8)

Izaijin poziv došao je u ključnom trenutku izraelske povijesti. Usprkos njegovim manama, zadatak da upozori narod i njegove vođe bio je vrlo važan. Izaijina proročanstva ključni su biblijski tekstovi koji pružaju dubok uvid u Božju narav, narav čovječanstva i odvijanje plana spasenja. Nesumnjivo najmoćnije proročanstvo, koje prikazuje ne samo Isusovu smrt, već i što je ta smrt učinila za ovaj svijet, nalazi se upravo u Knjizi proroka Izaije, u čuvenom 53. poglavlju.

Pročitajte Izaija 53. Kako je to nevjerojatno proročanstvo, napisano više od pola tisućljeća prije križa, tako jasno pretkazalo Kristovu smrt za nas? Čemu bi nas to proročanstvo trebalo poučiti u vezi s proročkim darom?

Izaijina proročanstva najavila su Mesijinu ulogu i poslanje (Izaija 53,3-5). Objasnila su zašto su Krista odveli "kao janje na klanje" (Izaija 53,7) i kako je Njegova žrtva pomirnica spasila Njegov narod od njihovih grijeha. Vrlo je jasno prikazana Kristova smrt kao zamjena, čime se otkriva temelj pomirenja za cijelo čovječanstvo.

"Poput ovaca svi smo lutali, i svaki svojim putem je hodio. A Jahve je svalio na nj bezakonje nas sviju." (Izaija 53,6) Tu je prikazana sveopća narav grijeha, a također i sveopća narav križa i rješenje za grijeh. To poglavlje, vjerojatno bolje od bilo kojeg drugog i u Starom i u Novom zavjetu, predočava plan spasenja na tako jasan i nedvosmislen način.

Pa ipak, Izaijin proročki poziv nije bio lak. Njegova strašna pretkavanja o uništenju ljudi su smatrali besmislenim, kao što mnogi i danas čine kada bivaju upozoreni na posljedice grijeha (Rimljanima 6,23). Izaijin proročki glas za njegovo i naše vrijeme potpuno je jasan (vidi Izaija 2,4; Izaija 5,20). Upravo je odbijanje naroda da čini pravdu i uvede reforme dovelo do uništenja Jeruzalema. Isti grijeh obilježiti će uništenje zlih stanovnika Zemlje kada se Krist vrati.

Vratite se na Izaiju 53 i zabilježite sve što Isus čini za nas, kao što je opisano u tim redcima. Koju veliku nadu možete izvući iz onoga što nam je prorok otkrio o tome što je Kristova smrt učinila za nas?

DANIEL, VJERNI VIDJELAC

Kršćanima je poznat događaj iz 1. poglavlja Knjige proroka Daniela o tome kako se on čvrsto držao zdravstvenih načela kojima je bio naučen još kao dijete. Daniel je bio uzor vjernosti (Daniel 1,8). Kad su pred njega iznesene dvorske delicije, on je ustrajavao na tome da jede samo biljnu hranu i pije vodu, umjesto da se posluži hranom s kraljevog stola koja mu je ponuđena (Daniel 1,12-16). Bio je to mali ispit u odnosu na ono što će doći kasnije, na primjer u 6. poglavlju, kada ga je njegova vjernost lako mogla stajati života.

Pročitajte Daniel 2,46-48; 4,18; 5,13.14; 6,25-27. Što nam ti redci govore o tome kakav je svjedok Daniel bio poganima iz svojeg okruženja?

Pogledajte kako su ti pogani svjedočili o moći Danielovog Boga. Koliko god jedinstveni bili svi ti događaji, oni otkrivaju ključno načelo: na osnovi našeg života, naše vjernosti i Božje sile koja djeluje u nama i preko nas, drugi mogu i trebaju učiti o nebeskom Bogu i spoznati da je On "Bog nad bogovima i Gospodar nad kraljevima."

Budući da se u Danielovim proročanstvima stalno ponavlja tema suda, koja dostiže vrhunac prigodom Kristovog drugog dolaska (Božja konačna pobjeda), značenje Danielovog imena — "Jahve je naš sudac" — sasvim je prikladno. Njegovi spisi zaslužuju marljivo proučavanje i posebnu pozornost, jer su aktualni i danas. Danielova proročanstva služe kao podsjetnik na to da uvijek trebamo biti budni i držati Božje zapovijedi, čak i kad je riječ o životnim "sitnicama". Također, Daniel je kao prorok pretkazao uspon i pad naroda i posljedice njihove neposlušnosti Bogu. U svojim proročkim viđenjima Daniel je otkrio Božji plan i konačnu pobjedu Božjeg kraljevstva (Daniel 7,13.14).

Uzmite, na primjer, 2. poglavlje Daniela, napisanog pola tisućljeća prije Krista. Daniel je tako precizno prikazao uspon i pad četiriju velikih svjetskih kraljevstava, doprijevši čak do našeg vremena (prikazanog stopalima i prstima kipa), što se odnosi na suvremene europske narode, koji će se, kao što proroštvo jasno pokazuje, "miješati ljudskim sjemenom, ali se neće držati zajedno, kao što se ni željezo ne da pomiješati s glinom" (Daniel 2,43). Kakvo nevjerojatno proročanstvo o Europi, aktualno do današnjeg dana, prema kojem će narodi tog kontinenta, usprkos mješovitim brakovima i svim pokušajima ujedinjenja, ostati odvojeni, s posebnim zakonima, običajima i tradicijama. S obzirom na to da ni samo nekoliko godina prije pada Sovjetskog Saveza nijedna obavještajna služba nije predviđela taj događaj, Danielovo svjedočanstvo pruža nam jake razloge da vjerujemo Božjim prorocima.

IVAN KRSTITELJ, ONAJ KOJI PRIPREMA NAROD

Pročitajte Marko 1,2-5. Koja je bila svrha službe Ivana Krstitelja?

Evangelje po Marku izvještava nas da je dolazak Ivana Krstitelja bio ispunjenje Izaijinog proročanstva (Izaija 40,3). Ivanov razvoj od djetinjstva do zrelog doba bio je obilježen vjernošću Bogu. Nakon što je čuo Ivanov glas u pustinji, Sotona se uplašio da će izgubiti vlast nad čovječanstvom (vidi Ellen G. White, *Isusov život*, str. 172,173). Zloća Ivanovih slušatelja bila je razotkrivana na način koji je navodio Sotonu da zadržti. Njegov stisak nad Izraelom bio je ugrožen. Višeput je bezuspješno pokušavao odvratiti Ivana od njegovog života potpune odanosti i pouzdanja u Mesiju.

Pročitajte Matej 11,1-6. Kako je Isus osnažio Ivanovu vjeru dok se on nalazio u tamnici?

.....

Sotona nije mogao Isusa navesti na grijeh, a poraz koji je doživio u pustinji posebno ga je razbjesnio. A onda je promijenio taktiku bacivši Ivana, Isusovog rođaka, u tamnicu. Iako Ga Sotona nije uspio namamiti na grijeh, Ivanovo utamničenje povrijedilo je Isusa. Bio je to Sotonin način da slomi Ivana i da u isto vrijeme emotivno optereti Spasiteljevo srce. Ali Ivan je primio riječ ohrabrenja od Isusa. I usprkos tome što se nalazio u groznim uvjetima, a svakako nije razumio ni zašto on ostaje u tamnici kad je Isus tako moćan, Ivan je ipak ostao vjeran do same smrti.

Poput proroka iz davnina, i mi smo pozvani da objavljujemo poruku o pokajanju i vjeri, i o Kristovoj svedovoljnoj pravednosti (Otkrivenje 14,6-12). Kao u slučaju Ivana Krstitelja, Sotona će možda iskoristiti neizvjesnost kako bi nas naveo da posumnjamo u Božju namjeru za naš život. Ali ne moramo postati utučeni ako imamo na umu Božje vodstvo u našem životu, pogotovo kad stvari ne idu dobro po nas, kao što je bilo s Ivanom koji je bio zatvoren, a potom ubijen po nalogu jedne zle žene i jednog neodlučnog muškarca. Što god nam ljudi učinili, možemo se obratiti Bogu u vjeri i On će nam odgovoriti. On je obećao da će nam dati silu da izvršimo Njegovu volju (Djela 1,8). U našem poslijekršćanskom i nekršćanskom svijetu, mi moramo biti Kristovi vjerni svjedoci, bez obzira na naše okolnosti.

Jeste li se ikad našli u položaju, kao Ivan u tamnici, kada jednostavno niste mogli shvatiti zašto vam se događaju tako loše stvari? Kako ste ipak sačuvali vjeru i povjerenje u Boga?

POZVANA U PROROČKU SLUŽBU

Bog je pozvao ljude u posebno vrijeme s posebnim ciljevima. Oni su upućivali poruke potrebne za to vrijeme. U tom kontekstu adventisti sedmoga dana vjeruju da je Ellen G. White bila jedna od takvih osoba, koja je posjedovala suvremeni izraz proročkog dara, djelujući u velikoj mjeri kao nekanonski prorok (više o tome u idućim poukama). Ellen Harmon [White] primila je prvi poziv u prosincu 1844., nekoliko tjedana nakon što su mileritski adventisti očekivali Isusov povratak na osnovi Daniela 8,14: "Još dvije tisuće i tri stotine večeri i jutara; tada će Svetište biti očišćeno."

Premda William Miller nikad nije odredio točan datum, njegovi sljedbenici su na kraju, na osnovi biblijskog računanja vremena za Dan pomirenja, počeli gledati na 22. listopada 1844., kao na datum kada će se Krist vratiti na zemlju. To vjerovanje dovelo je do velikog iščekivanja među tisućama i tisućama ljudi u Sjevernoj Americi i drugim područjima u svijetu. Ubrzo će se sjediniti sa svojim Spasiteljem na Nebu! Miller je također bio obuzet uzbudjenjem i oduševljenjem dok se očekivani advent približavao. Ali Krist se nije pojavio i mileritski vjernici su doživjeli jedan od najporaznijih događaja u povijesti, Veliko razočaranje.

To je kontekst u kojem je Bog dao Ellen Harmon [White] njezino prvo viđenje. Njezina glavna poruka trebala je ohrabriti i nju i razočarane vjernike da je Bog još uvijek s njima usprkos njihovom pogrešnom tumačenju. Viđenje je upućivalo na stazu koja vodi sa Zemlje u nebeski Jeruzalem. Na toj stazi nalazili su se adventistički vjernici koji su putovali u Sveti grad. I "dok su držali pogled prikovan za Isusa, koji se nalazio neposredno ispred njih, vodeći ih u grad, bili su sigurni." (Ellen G. White, *Spiritual Gifts*, sv. 2, str. 31)

To viđenje bilo je radosna vijest. Bog je počeo stvarati novi pokret iz te zbunjenosti izazvane razočaranjem. Isus je još uvijek bio s njima! On će se ipak vratiti! Još uvijek ih je vodio stazom spasenja. Morali su samo držati pogled "prikovan" za Njega. Imali su mnogo razloga da ne odustanu od nade, čak i usred tolikog nemira i razočaranja.

Tako je Ellen G. Harmon [White], sedamnaestogodišnja tinejdžerka, bila pozvana u proročku službu. Njezin put nije bio lak, posebno u početku. Premda je njezin dar postupno prihvaćen kao istinski, Ellen G. White je strahovala od toga da bude Božji glasnik. Biti Božji prorok nikad nije bilo lako ni popularno. Kako je onda Ellen G. White odlučila pokoriti se Božjem pozivu? Sljedećeg tjedna razmotrit ćemo posebno djelo starozavjetnih proroka i izazove s kojima su se oni suočavali, a od kojih su se neki ponovili i u životu i službi Ellen G. White, kao što ćemo saznati sljedećeg petka. Da biste saznali više, posjetite internetsku stranicu: <https://whiteestate.org/abs/2>.

Starozavjetni proroci

“Jošafat stade i reče: ‘Čujte me, Judo i stanovnici Jeruzalema! Vjerujte u Gospoda, Boga svojega, i održat ćete se; vjerujte njegovim prorocima, i uspjeh ćete.’” (2. Ljetopisa 20,20 — Varaždinska Biblija)

Biblijski tekstovi: Jakov 5,17.18; 1. o kraljevima 19,1-16; 1. o kraljevima 22,1-14; Izlazak 15,20; 2. o kraljevima 22,11-14; Jeremija 14,1-15.

Globalni položajni sustav (GPS) pomaže putnicima da znaju gdje se nalaze, kamo idu, a pruža čak i upozorenja na opasnosti. Duhovnim putnicima koji putuju u Nebo također je potrebno vodstvo sada i u budućnosti od strane nekog nebeskog “položajnog sustava.” Jedan od načina na koji je Bog to činio u prošlim vremenima bio je preko službe starozavjetnih proroka. Preko njihovih narativa, savjeta, proročanstava, poezije i pjesama otkrivamo dosta toga o desecima proroka koji su iznosili Božje poruke ljudima.

U pouci za ovaj tjedan istražujemo starozavjetne opise proroka, opise koji nam pomažu da razumijemo dar proroštva onako kako su ga očitovali neki od tih Božjih slugu.

Kao što ćemo vidjeti, bili su to ljudi poput nas, u smislu da su bili slaba ljudska bića podložna strahu, gnjevu i obeshrabrenju. Život im nije bio lak, već ispunjen izazovima i teškoćama, kao što je slučaj sa svima nama.

Što dakle možemo naučiti promatrajući nekolicinu od tih posebno pozvanih Božjih slugu?

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 629—635.

LJUDSKA NARAV PROROKA

Kao što smo vidjeli prošlog tjedna, Gospodin je upotrijebio proroka Iliju da učini veliko djelo u Izraelu usprkos žestokom protivljenju. To što je Gospodin postigao preko njega bilo je nevjerojatno. Pa ipak...?

Razmislite o tome kako Jakov prikazuje proroka Iliju u Jakovu 5,17.18. Što je mislio kad je rekao da je Ilija "bio čovjek koji je patio kao i mi"?

Ilija je postigao zapanjujući uspjeh na gori Karmelu (1. o kraljevima 18). Bog je na moćan način djelovao preko njega i dogodilo se jedno od najspektakularnijih čuda opisanih u starozavjetnoj povijesti — na Ilijinu riječ, oganj je doslovno pao s neba (1. o kraljevima 18,38)! Pomislili biste da će taj Božji čovjek biti vrlo sretan nakon nečega takvog.

Pročitajte 1. o kraljevima 19,1-16. Što nam ovaj događaj govori o emocionalnom stanju Božjeg proroka?

"Već mi je svega dosta, Jahve! Uzmi dušu moju, jer nisam bolji od otaca svojih." (1. o kraljevima 19,4) To zvuči kao riječi čovjeka koji pati od nekog oblika depresije. Zašto? Ono što se dogodilo na gori Karmelu svakako nije bilo lako provesti u djelo, međutim, ovdje se događa nešto drugo.

Možda bi se ključ mogao naći u njegovim riječima: "Revnovao sam gorljivo za Jahvu, Boga nad vojskama, jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj Savez, srušili tvoje žrtvenike i pobili mačem tvoje proroke. Ostao sam sâm, a oni traže da i meni uzmu život." (1. o kraljevima 19,10) To zvuči kao da on žali zbog onoga što je smatrao svojim neuspjesima u službi. Otpad je ostao usprkos svim njegovim naporima, kao da je on sam mogao zaustaviti plimu. Što god da se tu na kraju dogodilo, možemo vidjeti ljudsku stranu i slabost tog Božjeg čovjeka. Drugim riječima, Ilija je "bio čovjek koji je patio kao i mi."

Zašto je ponekad lako imati osjećaj "neuspjeha" u životu ili u nekim našim nastojanjima? Na koja se biblijska obećanja možete pozvati koja bi vam pomogla da nadvladate obeshrabrenje?

PREPOZNAVANJE PRAVIH PROROKA

U ranoj povijesti Izraela postoje dokazi u vezi s lažnim prorocima (Ponovljeni zakon 18,20). Bog, dakle, nije ostavio svoj narod neupućen u to tko su Njegovi pravi proroci.

Kao primatelji Božjeg otkrivenja i nadahnuća, pravi proroci su vjerno, točno i pošteno prenosili Božje poruke, čak ako su zbog toga ponekad bili nepopularni kod ljudi na vlasti.

Pročitajte 1. o kraljevima 22,1-14. Što nam ovaj ulomak govori o tome kako postupaju pravi proroci?

Kad imate kralja koji kaže za proroka: "No, mrzim ga jer mi ne prorokuje dobro nego samo loše" (1. o kraljevima 22,8 — Varaždinska Biblija), to govori mnogo o tom kralju, ali još više o proroku. To je čovjek koji se ne plaši reći istinu, čak i samom kralju — što, najblaže rečeno, baš i nije način da se zadobije kraljeva naklonost.

Mihej je stajao sam nasuprot 400 lažnih proroka kad je iznosio istinu koja mu je bila otkrivena. Suočen sa zahtjevom da izmijeni negativne poruke od Jahve kako bi umirio zlog kralja Ahaba i njegovu ženu Izebelu (1. o kraljevima 22,13.14), Mihej je ipak iznosio Božju istinu bez obzira na to kako bi ona mogla biti prihvaćena.

Pročitajte 1. Samuelova 9,3-14. Što nam ovi redci govore o tome kako su drugi gledali na vjerne Božje proroke?

U Bibliji postoje brojni primjeri koji pokazuju kakvim su životom proroci živjeli. U jednom slučaju, Šaula je njegov otac Kiš poslao da traži njegove izgubljene magarce. Sluga koji je putovao sa Šaulom savjetovao mu je da ne prekida potragu zato što je u tom gradu živio "jedan Božji čovjek, koji je vrlo poštovan" (1. Samuelova 9,6 — Varaždinska Biblija). Opis proroka Samuela pokazuje koje su se osobine očekivale od Božjih proroka. U Svetom pismu pravi proroci se prepoznaju kao "Božji ljudi", izabrani dijelom i zato da pokazuju Njegov karakter. Međutim, to što su neki među "Božjim ljudima" istovremeno i proroci, ne čini ih ljudima bez mane.

Za koga, čak i među najcjenjenijim "Božjim ljudima", znate da je bez mane?

ULOGE PROROKA

Pročitajte 1. Samuelova 8,4-22; Levitski zakonik 8,10-13. Kalkva je bila uloga proroka kada je riječ o odnosu prema kraljevima i svećenicima?

Proroci su komunicirali s kraljevima u ugodnim i neugodnim situacijama. Kada su Izraelci tražili kralja (1. Samuelova 8,4-22), rekli su: "Postavi nam dakle kralja da nam vlada, kao što je to kod svih naroda." (1. Samuelova 8,5) Kako je ovo tužan ali snažan primjer opasnosti s kojom se Božji narod suočavao u svako doba — želje da budu kao oni koji su ih okruživali. U ovom slučaju nisu imali pojma što će im taj zahtjev donijeti, iako su bili unaprijed upozoreni (1. Samuelova 8,11-18) od Boga preko Njegovog proroka. Na osnovi njihovih želja i usprkos upozorenju koje im je dao, Samuel je uskoro pomazao prvog izraelskog kralja, koji je u biblijskoj povijesti poznat kao kralj Šaul.

Starozavjetne knjige 1. i 2. o kraljevima i 1. i 2. Ljetopisa izvještavaju o načinu i kvaliteti vladavine kraljeva Izraela i Jude. Sveta povijest pokazuje da je kraljeva koji su činili zlo u Božjim očima bilo daleko više od onih koji su činili dobro. Jedna od glavnih uloga proroka bila je da se zli kraljevi vrte poslušnosti Božjem zakonu. Stoga su se ti proroci suočavali s prijetnjama, a neki su čak bili ranjavani i ubijani od strane kraljeva koji su odvodili narod od Boga (1. o kraljevima 18,4-19; 2. Ljetopisa 24,20-22).

Proroci su komunicirali i sa svećenicima. Mojsije, Božji prorok, pomazao je Arona i njegove sinove kao prve izraelske svećenike (Levitski zakonik 8,10-13). Bilo je trenutaka kada su svećenicima upućivane riječi ukora od Boga preko proroka (Hošea 6,9; Malahija 2,1-3). Znakovit je slučaj svećenika Elija, čije je cijelo kućanstvo bilo suočeno s posljedicama svojih nepoštenih radnji (1. Samuelova 2,27-36). Bili su to vrlo snažni ukori protiv raširene pokvarenosti među ljudima kojima su po-vjerene posebne prednosti.

Proroci su bili učitelji naroda (2. Ljetopisa 34). Oni su prenosili poruke od Boga svećenicima, kraljevima i narodu (Jeremija 5,31; Ezekiel 22,26). Proroci su govorili i okolnim narodima iznoseći u kratkim crtama Božji plan za njih, što je tema koja se višeput ponavlja među porukama starozavjetnih proroka (Izaija 60,1-3; 62,1.2). Od proroka se očekivalo ne samo da vjerno prenose poruke koje im je Bog davao, već se od njih ponekad tražilo i da ih zapišu i sačuvaju (2. Ljetopisa 13,22). I opet, koliko god da su to bili obični ljudi (sa svim slabostima koje uz to idu), bili su to muškarci i žene posvećeni molitvi, Riječi i službi Bogu i Njegovom narodu (Jeremija 42,4; 2. o kraljevima 22,15-17).

PROROČICE

**Pročitajte Izlazak 15,20; Suci 4,4; 2. o kraljevima 22,14; Nehe-
mija 6,14. Čemu nas još ti tekstovi uče o ulozi proroka?**

.....

.....

Postoji obilje dokaza u Svetom pismu da je Bog pozivao i žene za proroke. (Vidi upotrebu hebrejske riječi *neviah* [Izlazak 15,20] i grčke riječi *profetis* [Luka 2,36].) U Miheju 6,4 Mirjam se navodi zajedno s Mojsijem i Aronom kao jedna od onih koji su poslati narodu. Mirjam je predstavljena kao proročica koja je pjevala pjesmu pobjede kada su Izraelci prešli preko Crvenog mora (Izlazak 15,20.21). Pa ipak, ta proročica, kao ni njezini muški kolege, nije bila bez mane, što je otkrio njezin sraman stav prema Mojsiju i njegovoj ženi, zbog čega je bila zasluženo kažnjena (vidi Brojevi 12,1-10).

Djelovanje još jedne proročice možemo vidjeti u izvještaju o Debori, koja je služila kao sutkinja u Izraelu (Suci 4,1-4).

Postoje jasni dokazi da je Debora (Suci 4,4) primila otkrivenje od Boga (Suci 4,4-9.14-22). Njezina pjesma pobjede (Suci 5,2-31) zapravo je priznanje Božjeg djelovanja i imala je duboko teološko značenje za narod u tom povijesnom razdoblju.

Pročitajte 2. o kraljevima 22,11-14. Zašto su ljudi kralja Jošije otišli k proročici Huldi? Što nam to govori o važnoj ulozi koju je ona imala u narodu?

.....

.....

Najvažniji savjetnici kralja Jošije obratili su se Huldi, "proročici" (2. o kraljevima 22,14; 2. Ljetopisa 34,22) nakon što su pročitali riječi "Knjige zakona" (2. o kraljevima 22,8) (smatra se da je to bio Ponovljeni zakon) pred kraljem, koji je na to razdro svoju odjeću (2. o kraljevima 22,11). To je očito bilo vrlo ozbiljno pitanje i kralj ga je tako i shvatio, zbog čega su njegovi ljudi otišli pravo k Huldi. Ona je primila poruku od Boga u vezi s predstojećim sudom nad Judom. Jošijina obnova bila je rezultat Huldinih proročkih poruka i spriječila je izvršenje Božjeg suda nad Njegovim narodom.

Proroci i proročice, premda pozvani od Boga, bili su također grešnici kojima je bila potrebna milost. Kakvu nadu možete izvući iz njihovog života?

LAŽNI PROROCI

Za sve što Bog radi, Sotona ima svoju krivotvorinu. To vrijedi i za proroke. Zato se Izrael suočavao i s pravim i lažnim prorocima. Ključno je bilo znati razliku.

Pročitajte Jeremija 14,1-15. Što se tu događalo i kako je Gospodin gledao na one koji su govorili laži predstavljajući se kao da "prorokuju" u Njegovo ime?

.....

.....

U 14. poglavlju Knjige proroka Jeremije čitamo da je Bog dao Jeremiji poruku o sudu nad Judom, sudu koji će doći u obliku mača (rata), gladi i pomora. Lažni proroci tog vremena proturječili su Jeremijinoj poruci. Jeremija ih opisuje u vrlo jasnom svjetlu: "A Jahve mi reče: 'Laž prorokuju ti proroci u moje ime; niti ih poslah niti im nalog kakav dadoh — ja im i nisam govorio. Oni vam prorokuju lažna viđenja, isprazna gatanja i snove srca svoga.'" (Jeremija 14,14)

Lažni proroci su moralno izopačeni jer su izvor njihovih proročkih tvrdnji često lažni "bogovi" kojima se klanjaju (Jeremija 23,13.14). Bog upozorava: "Ja ih nisam poslao, nisam im zapovjedio da govore, niti rekao što da govore." (Jeremija 14,14 — Suvremeni hrvatski prijevod) Oni "objavljaju prijevaru srca svojega" (Jeremija 23,26). Ezekielu je bilo zapovjedbno da prorokuje protiv "proroka" ... koji "govore što sami izmisle" (Ezekiel 13,2 — Suvremeni hrvatski prijevod).

Lažni proroci često su slijedili popularna shvaćanja. To je bio slučaj u 1. o kraljevima 22, kada se skupina od 400 "proroka" okupila na zapovijed kralja Ahaba (1. o kraljevima 22,6). Oni su jednoglasno savjetovali kralju da krene u pohod na Ramot Gileadski. Ahab se posavjetovao s Jošafatom, kraljem Jude, nakon što su čuli proročki savjet od Aštartinih proroka. Jošafat je poticao Ahaba da pita i proroka Miheja da li da uđu u tu bitku ili ne. "Glasnik koji bijaše otišao da zove Miheja reče mu: 'Eno, svi proroci proriču složno dobro kralju. Govori i ti kao jedan od njih i proreci mu uspjeh!'" (1. o kraljevima 22,13)

Isti pritisak koji je izvršen na Miheja da izgovori laž vjerojatno su trpjeli i lažni Aštartini proroci, ali Mihej nije htio slijediti to popularno shvaćanje. Umjesto toga, čekao je da mu Bog naloži što da kaže (1. o kraljevima 22,14).

Bilo da ste prorok ili ne, uvijek je lako slijediti ono što je popularno. Ali s obzirom na to koliko kultura može biti iskvarena, zašto to nikad nije dobra odluka?

NESAVRŠENA, ALI VOLJNA

Kao što smo vidjeli, život starozavjetnih proroka jasno pokazuje da nikad nije bilo lako biti Božji glasnik. Ellen G. White je proživljavala iste strepnje kao i biblijski proroci. Kao što smo saznali prošlog petka, kad je primila Božji poziv bila je mlada, stidljiva i lošeg zdravlja. Premda je drugo viđenje potvrdilo njezin poziv, Ellen Harmon [White] je i dalje bila zabrinuta i uplašena zbog Božjeg poziva, o čemu je kasnije pisala:

“Oko tjedan dana nakon ovoga Gospodin mi je dao još jedno viđenje i pokazao mi kušnje kroz koje ću morati proći; da ću morati ići i govoriti drugima što mi je On otkrio; da ću naići na veliko protivljenje i trpjeti velike duhovne patnje. ...

To me je viđenje iznimno uznemirilo. Zdravlje mi je bilo vrlo loše i imala sam samo sedamnaest godina. ... Usrdno sam se molila da se taj teret položi na nekoga drugog. Ali sva svjetlost koju sam dobila bila je: ‘Objavi drugima ono što sam ti otkrio.’ Nisam se mirila s mišlju da izidem u svijet. Po naravi sam imala vrlo malo samopouzdanja. ... S čežnjom sam gledala na grob. Smrt mi je izgledala poželjnijom od odgovornosti koju sam trebala ponijeti.” (*Spiritual Gifts*, sv. 2, str. 35,36)

Jeste li zapazili da bi Ellen Harmon [White] radije umrla nego da prihvati svoj poziv? Tek nakon mnogo molitava i ohrabrenja od strane drugih vjernika, pristala je i posvetila ostatak svojeg života “Njegovom pozivu” (Ellen G. White, *Spiritual Gifts*, sv. 2, str. 38).

Ona će postati najutjecajniji glas unutar, pa čak i izvan okvira buduće Crkve adventista sedmoga dana. Pa ipak, Ellen Harmon [White] bila je obično ljudsko biće i imala mane i tjelesne kušnje, obiteljske izazove i neslaganja s drugima. Ali upravo iz tih njezinih ljudskih slabosti izvlačimo veliku pouku: Bog bira nesavršene ljude koji su Mu voljni služiti.

Pod vodstvom Duha Svetoga, proročka služba Ellen G. White ohrabivala je vjernike i povezivala ih s biblijskim istinama. Do 1860. godine ona je imala vodeću ulogu u razvoju mlade denominacije adventista sedmoga dana i njezinoj misiji objavljivanja vijesti trojice anđela cijelom svijetu. Pod Božjim vodstvom ti su vjernici 1863. godine organizirali Crkvu adventista sedmoga dana. U kasnijim desetljećima proročki glas Ellen G. White imao je veliki utjecaj na osnivanje adventističkog zdravstvenog i odgojno-obrazovnog sustava u svjetskim razmjerima. Međutim, najvažniji doprinos njezine službe njezini su spisi, ukupno oko 100.000 stranica. Nadahnuti spisi Ellen G. White i danas govore širom svijeta.

Da biste saznali više, posjetite internetsku stranicu: <https://whiteestate.org/absrg/3>.

Novozavjetni proroci

“Milosni su darovi različiti, ali je isti Duh. Različite su i službe, ali je isti Gospodin. Različiti su i učinci, ali je isti Bog koji čini sve u svima.” (1. Korinćanima 12,4-6)

Biblijski tekstovi: Matej 16,13-16; Efežanima 2,20; Otkrivenje 22,6; Luka 2,36-38; Djela 21,9; Efežanima 6,10-18.

Dok je otac vozio, sin je promatrao automobile koji su prolazili mimo njih nastojeći prepoznati iste takve kakav je očev. A onda je otac pokazao na jedno vozilo i uzviknuo: “Sine, ovaj je isti kao moj prvi automobil!” Kada su stigli kući, otac je izvadio upute za svoj prvi automobil, zajedno s uputama za onaj koji je trenutačno vozio. Pozorno je ukazivao sinu na karakteristike obaju vozila naglašavajući što je slično, a što je promijenjeno. Međutim, kada je usporedio dva motora, sve je bilo identično. Mnogo toga se promijenilo, ali ne i motor.

Bog je govorio preko proroka u Starom i u Novom zavjetu, a kontinuitet i sklad među njihovim porukama postoji zato što je Duh Sveti — Izvor ili “Motor” božanskog nadahnuća — ostao isti. Duh Sveti uvijek osposobljava prave proroke preko dara proroštva. On također postavlja Krista u središte proročkih poruka, kao što Poslanica Hebrejima jasno kaže (Hebrejima 1,1-3).

Ovog ćemo tjedna proučavati dar proroštva u Novom zavjetu, promatrajući što su radili proroci, tko je djelovao kao prorok, tko su proroci u usporedbi s apostolima, kao i koje su opasnosti od lažnih proroka.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 636—645.

ISUS KAO PROROK

Mojsije je pretkazao: “Proroka, kao što sam ja, iz tvoje sredine, od tvoje braće, podignut će ti Jahve, Bog tvoj: njega slušajte!” (Ponovljeni zakon 18,15) Tko je bio taj prorok? Sveto pismo to samo razjašnjava — ono upućuje na Isusa. “Mojsije reče: ‘Gospodin Bog naš podignut će vam između vaše braće proroka poput mene. Njega slušajte u svemu što vam god rekne!’” (Djela 3,22; vidi također: Ivan 6,14)

Koja je Isusova proročka uloga? Kako je na to pitanje odgovoreno u Isusovo vrijeme? Matej 16,13-16; Marko 8,27-29; Luka 9,18-20.

.....

.....

.....

.....

Na Isusa su, kao Krista, Mesiju, upućivali svi starozavjetni proroci. U Novom zavjetu Isus je prepoznat kao ispunjenje njihovih mesijanskih proročanstava. U Luki 24,13-35 On sam kaže da su na Njega upućivala mesijanska proročanstva.

Zapravo, kao što vidimo u Ivanu 1,1-5, u opis Riječi ne uklapa se nijedno ljudsko biće i nijedan prorok koji je samo čovjek. Ta Riječ je prepoznata kao Stvoritelj jer “sve je po njoj postalo i ništa što je postalo nije bez nje postalo” (Ivan 1,3). To jest, On je stvorio sve što je stvoreno, dakle čitav svemir, za koji se sada procjenjuje da je širok 93 milijarde svjetlosnih godina.

U svakoj izjavi “i reče Bog” u Postanku 1, čujemo Isusa kako govori. Onaj koji je rekao: “Neka bude svjetlost!” (Postanak 1,3), također je “svjetlo ljudima” (Ivan 1,4) i zahvaljujući planu spasenja (Ivan 1,4.5), On je rastjerao zemaljsku tamu.

Božje proročke riječi pouzdane su i potvrđene. Kada se poslušaju, one su “svjetiljka koja svijetli u tamnome mjestu, dok ne osvane dan i dok se ne pomoli Danica u vašim srcima” (2. Petrova 1,19). Proroštvo će donositi svjetlo u naš grešni svijet sve dok Isus, “Zvijezda Danica” i Izvor tog proročkog svjetla, ne uspostavi svoje vječno kraljevstvo.

Dotad nam Krist svojim životom, smrću i uskrsnućem nudi vječni život. Jedino je pitanje hoćemo li Ga i mi prihvatiti ili ne.

Zadržite se u mislima na činjenici da je Isus Stvoritelj (Ivan 1,1-3) i Onaj koji je umro na križu zbog vaših grijeha. Čemu nas ta nevjerovatna istina uči o stvarnosti Božje ljubavi prema nama?

APOSTOLI I PROROCI

Novi zavjet bilježi djela proroka i apostola. Apostoli su bili Božji “glasnici” ili “poslanici”, kao što je definirano grčkom riječju *apostolos*. U svim evanđeljima riječ “apostol” odnosi se na dvanaestoricu učenika. Ostatak Novog zavjeta podupire tu misao i obuhvaća druge pojedince koji nisu bili među Kristovim prvobitnim učenicima.

Pavao sebe u svojim poslanicama dvanaest puta naziva apostolom. U Rimljanima 1,1.2 on povezuje svoj apostolski poziv i sadržaj svojeg propovijedanja s porukom starozavjetnih proroka. Pavao se predstavlja kao apostol pogana (Rimljanima 11,13) koji je postavljen “po Božjoj volji” (1. Korinćanima 1,1).

Za razliku od svećenika koji su slijedili obiteljsku lozu prenoseći poziv s očeva na sinove, proroke i apostole Bog je postavljao po svojoj volji. Kad je Pavlovo apostolstvo dovođeno u pitanje, on je branio svoj poziv (1. Korinćanima 9,1.2). Smatrao je da se njegovo apostolstvo nadograđuje na djelo Krista, Temelj Crkve (Efežanima 2,20). Kao primatelj Božjeg otkrivenja, apostoli su, dakle, posjedovali istu razinu nadahnuća kao i proroci (Efežanima 3,1-5).

U 2. Petrovoj 3,1.2, Petar spominje proroke koji su u prošlosti govorili unaprijed i čije su riječi bile važne, ali sada su apostoli predstavljeni kao oni koji imaju isti autoritet. U tim redcima pravi se aluzija na starozavjetna i novozavjetna vremena. I premda se može steći dojam da su proroci bili Božji glasnici u starozavjetno doba, a apostoli u novozavjetno, bilo je i onih koji su prorokovali ili pokazivali proročki dar a da nisu bili apostoli. Dar proroštva u novozavjetno vrijeme nije bio ograničen na apostole. I nisu svi proroci bili apostoli (Djela 15,32).

Kako je, prema Efežanima 2,20; 3,5, djelovanje proroka povezano s Kristom i crkvom?

.....

.....

.....

Kao što saznajemo čitajući spise apostola u Novom zavjetu, Isus je bio središte skoro svega što su napisali. Njegov život, smrt, uskrsnuće, velikosvećenička služba i povratak bili su njihova glavna tema.

Biblija je jedini zapis onoga što su apostoli i proroci govorili o Isusu, Njegovom životu i djelima. Što nam to govori o razlozima zbog kojih Biblija mora biti konačni autoritet kada je riječ o tome što vjerujemo o Isusu i Njegovoj smrti za nas?

ULOGI NOVOZAVJETNIH PROROKA

**Što nam sljedeći tekstovi govore o ulozi novozavjetnih proroka:
1. Korinćanima 14,3; Efežanima 4,11-13; Otkrivenje 22,6?**

.....

.....

Redci koje smo naveli, koliko god bili korisni, ne predstavljaju sveobuhvatni pregled onoga što su novozavjetni proroci činili. Međutim, mnogo toga što su činili odraz je onoga što su proroci u Starom zavjetu također činili, čime se osigurava kontinuitet proročkog dara.

U 1. Korinćanima 12,10 proroštvo se spominje između ostalih duhovnih darova. U metafori o Kristovom tijelu (1. Korinćanima 12,27.28), proroci se spominju nakon apostola, koji su također primali otkrivenja od Boga. Prema 1. Korinćanima 14,3: "Naprotiv, onaj koji prorokuje, govori ljudima: uzdiže ih, opominje i tješi."

U Efežanima 4,11-13 navodi se sličan skup duhovnih darova kao u 1. Korinćanima 12. Proroci se spominju među apostolima, evanđelistima, pastirima i učiteljima (Efežanima 4,11). Njihova uloga bila je "da pripravi svete za djelo službe, za izgradnju Kristova Tijela, dok svi zajedno ne dođemo k jedinstvu u vjeri i u pravoj spoznaji Sina Božjega, k savršenom čovjeku, k mjeri punine veličine Kristove" (Efežanima 4,12.13). Kao što se vidi ovdje i na drugim mjestima, Isus je žarište njihove poruke.

Djela apostolska spominju dvojicu proroka, Judu i Silu (a nijedan od njih nije napisao neku biblijsku knjigu), koji "mnogim riječima ohrabriše i učvrstiše braću" (Djela 15,32 — Varaždinska Biblija). Premda proroci povremeno moraju uputiti riječi opomene, a ponekad čak i stroga upozorenja, oni također — ovisno o okolnostima — pružaju riječi ohrabrenja, posebno u teškim vremenima — riječi koje su nesumnjivo visoko cijenili oni koji su ih trebali čuti i primiti nadu i obećanje koje su one sadržavale.

Djelo hrabrenja također se spominje u kontekstu prorokovanja (1. Korinćanima 14,31). U vremenima nevolje i progonstva, dar proroštva bio je izvor nade i ohrabrenja.

U Otkrivenju 22,6 Isus je predstavljen kao "Gospodin, Bog koji nadahnjuje proroke" i Onaj čije su "riječi pouzdane i istinite." Naravno, i sve ono što dolazi od Božjih slugu, kada govore u Božje ime, bit će također "pouzdan i istinito." U svijetu u kojem ima tako malo toga čemu možemo vjerovati, slobodno se možemo osloniti na ono što govore Gospodnji proroci, pogotovo u Njegovoj Riječi, koja je naš konačni i vrhovni autoritet.

PROROČICE I MLADI SURADNICI APOSTOLA

Pročitajte Luka 2,36-38; Djela 21,9. Što nam ovi redci govore o proročicama?

.....

.....

.....

U starozavjetna vremena Bog je pozivao i muškarce i žene da budu Njegovi glasnici. I u novozavjetno vrijeme postoje jasni dokazi da su i žene bile proroci. Ana je bila prva koja je nazvana "proročicom" u Novom zavjetu. Ona je "s punim radnim vremenom", "noću i danju služila Bogu postom i molitvom. ... Hvalila je Boga i govorila o Djetetu svima koji su očekivali otkupljenje Jeruzalema." (Luka 2,37.38)

U Djelima 21,9 kaže se da je Filip "imao četiri kćeri djevice, obdarene proročkim darom." Novozavjetni povjesničari, poput Euzebija, našli su tekstove u kojima se spominje gdje su one vjerojatno živjele i gdje su sahranjene. U svakom slučaju, vidimo da je riječ o ženama, najvjerojatnije mladim, koje su imale proročki dar. Ne znamo točno o čemu su prorokovale niti koji je bio opseg njihove službe. Međutim, jedno znamo o tim mladim ženama s proročkim darom — nijedna od njihovih proročkih riječi nije ušla u biblijski kanon. Što znači da su i one, poput mnogih drugih, bile nekanonski proroci, pravi proroci čije riječi, spisi niti bilo što drugo nisu uvršteni u biblijske knjige.

Osim proročica, i mladi su pastori blisko surađivali s apostolima. Apostoli su bili mentori mladim vodama u službi. Pavao se, na primjer, obraćao Timoteju kao "pravom sinu u vjeri" (1. Timoteju 1,2; vidi također 1. Timoteju 4,12). On je učio Timoteja osnovama pastirske službe. U vezi s njegovim pozivom, Pavao izjavljuje: "Ovu ti zapovijed stavljam na srce, sine Timoteju, suglasno prijašnjim proročanstvima koja se odnose na te: Bij, ojačan njima, plemenit boj!" (1. Timoteju 1,18)

U Titu 1,4 Pavao govori o Titu kao o "pravom sinu po zajedničkoj vjeri." Pavao je Titu dao zadatak da postavi vođe vjernicima na Kreti, u zajednici punoj izazova. Pružio je mladom Titu duhovni savjet o tome kako da pristupi toj važnoj odgovornosti, zaključivši riječima: "Ovo govori i opominji! I kori sa svom ozbiljnošću! Neka te nitko ne omalovažava!" (Titu 2,15)

Mlado, staro, muško, žensko — svi mi možemo imati ulogu u Božjem djelu. Koja je vaša uloga i kako možete učiniti još više?

LAŽNI PROROCI U NOVOM ZAVJETU

Pročitajte Matej 24,23-24. Na što nas je Isus tu upozorio? Zašto bismo to upozorenje trebali shvatiti ozbiljno?

.....

.....

Sam Isus nije mogao biti jasniji: “Jer će se pojaviti lažne mesije i lažni proroci te će činiti tolike čudesne znakove da bi zaveli, kad bi bilo moguće, i same izabranike.” (Matej 24,24)

Prijevara na koje nas On upozorava moraju biti prilično uvjerljive ako će “veliki znaci i čudesa” (Varaždinska Biblija) biti dio njih. Natprirodni događaji sami po sebi nisu dokaz Božjeg djelovanja, koliko god uvjerljivo izgledali. Mi imamo natprirodne neprijatelje. Kao što nas je Pavao opomenuo: “Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnikâ ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima.” (Efežanima 6,12) A te vlasti djeluju preko lažnih proroka.

Lažni proroci zapravo nisu ništa novo. Novi zavjet se osvrće na lažne proroke u starozavjetna vremena (Luka 6,26). U Novom zavjetu za lažne proroke se kaže da su “grabežljivi vuci”, koji su “u ovčjem runu” (Matej 7,15), i da ćemo ih prepoznati “po njihovim rodovima” (Matej 7,16).

Njihova glavna zadaća je obmana (Matej 7,17-20). Isus je izjavio da će “ustati mnogi lažni proroci i mnoge će zavesti” (Matej 24,11), a “kad bi bilo moguće, i same izabranike” (Matej 24,24; vidi također Marko 13,22; 1. Ivanova 4,1).

Prema Efežanima 6,10-18, kako se možemo zaštititi od bilo koje prijevare?

.....

.....

Živjeti vjerom, obući “oklop — pravednost” i opasati se “istinom”, a uz to se predati Duhu Svetom u molitvi i biti utemeljen na Njegovoj Riječi — to su načini na koje se možemo zaštititi od svega što bi nas u duhovnom i teološkom smislu odvelo na stranputicu.

Što možete poduzeti da biste se bolje naoružali protiv svih prijevara koje preplavljaju naš svijet?

ISUS I NJEGOVA RIJEČ U ŽARIŠTU

Kao što smo vidjeli, Bog je pozivao proroke u posebno vrijeme i davao im važne zadatke. Njihova glavna uloga bila je da dovode ljude do spoznaje o Bogu i da Mu vjeruju. To je bilo glavno usmjerenje Ellen G. White. Njezina služba imala je dvije glavne uloge — da vodi ljude k Isusu i da ih upućuje na Njegovu Riječ — Bibliju.

Ellen G. White cijelog je života gajila žarku ljubav prema Isusu i želju da drugima govori o Božjoj ljubavi. Njezin čuveni niz od pet knjiga pod nazivom Veliki sukob, počinje i završava riječima “Bog je ljubav.” U knjizi *Put Kristu*, vjerojatno najpopularnijoj od svih knjiga koje je napisala, ona kaže: “Naš rast u milosti, naša radost, naša korisnost — sve to ovisi o našem jedinstvu s Kristom. Zbog zajednice s Njime svakog dana i sata, zbog nastavanja u Njemu, mi rastemo u milosti. On nije samo Začetnik, već i Završitelj naše vjere!” (*Put Kristu*, str. 71,71; u izvorniku 69)

Jednom prigodom tijekom 1890-ih, kada je radila na knjizi *Isusov život (Čežnja vjekova)*, zapisala je u svoj dnevnik: “Dok pišem o Kristovom životu, duboko sam potresena. Jednostavno zaboravljam disati kao što bi trebalo. Ne mogu podnijeti snagu osjećaja koji me obuzimaju kad razmišljam o tome koliko je Krist propatio na našem svijetu.” (*Manuscript* 70, 1897.) Ellen G. White rado je govorila o Isusu.

Biblija je bila drugo žarište službe Ellen G. White. Ona je na svoje spise gledala kao na “manje svjetlo” koje ljude upućuje na “veće svjetlo” — Bibliju (*Selected Messages*, sv. 3, str. 29). Uvijek je ohrabrivala ljude da se obrate Svetom pismu, gdje je Bog otkrio svoj karakter pun ljubavi i svoj plan spasenja. Kao što je rekla na početku svoje službe: “Preporučujem ti, dragi čitatelju, Božju riječ kao pravilo tvoje vjere i života.” (*Selected Messages*, sv. 3, str. 30)

Mnogo godina kasnije pisala je: “Gospodin želi da proučavate Bibliju. On nije dao nikakvo dodatno svjetlo koje bi zamijenilo Njegovu Riječ. ... Kada se jede i probavlja, ona [Božja riječ] je kao krvotok duše. Tada će dobra djela zasjati kao svjetlo koje svijetli na tamnom mjestu.” (*Letter* 130, 1901.)

Ellen G. White je također smatrala da svi koji polažu pravo na Kristov proročki plašt moraju učiti “ono što je On osobno govorio i učio. U tome je sadržano i sve ono što je rekao preko proroka i učitelja Staroga zavjeta. Ljudski je nauk isključen.” (*Isusov život*, str. 683; u izvorniku 826) Ellen G. White je držala Isusa i Sveto pismo u žarištu svojeg kršćanskog iskustva. Sljedećeg petka proučit ćemo njezine poglede na otkrivenje i nadahnuće.

Da biste saznali više, posjetite internetsku stranicu: <https://whiteestate.org/absg/4>.

Otkrivenje i nadahnuće

“Otkrivenje Isusa Krista koje mu dade Bog da pokaže slugama svojim što se ima uskoro dogoditi. I on to pokaza znaci-ma po svom anđelu kojega posla svome sluzi Ivanu. Ovaj svjedoči za riječ Božju i za svjedočanstvo Isusa Krista — za sve što je vidio.” (Otkrivenje 1,1.2)

Biblijski tekstovi: Hebrejima 1,1.2; 2. Timoteju 3,15-17; 2. Petrova 1,18-21; Izlazak 17,14; Otkrivenje 1,19; Ezekiel 4,1-8.

Apostol Ivan bio je u užem krugu dvanaestorice apostola (Luka 8,51; Matej 17,1; 26,36.37). Nakon Kristovog uzašašća nastavio je svoju službu u Jeruzalemu. Međutim, prije pada Jeruzalema (70. godine), preselio se u Efez da bi nadgledao crkve u rimskoj pokrajini Maloj Aziji. Tijekom progonstva kršćana u vrijeme rimskog cara Domicijana, bio je prognan na Patmos, otok u Egejskom moru.

Na Patmosu je Ivan primio posebne proročke poruke ne samo za sedam crkava Male Azije, već i za kršćane u svim stoljećima (Otkrivenje 1,1-3.9-11). Lanac prenošenja proročke poruke, čiji je dio Ivan bio, izgledao je otprilike ovako: od Boga Oca, preko Isusa Krista, preko anđela i preko apostola Ivana do čitatelja i slušatelja. To je klasičan primjer procesa otkrivenja-nadahnuća, u kojem Bog preko proroka prenosi poruke ljudima.

Pouka za ovaj tjedan konkretno ispituje složeni proces otkrivenja-nadahnuća, stavljajući poseban naglasak na usmene i pisane oblike komunikacije, kao i na dramatizacije putem kojih je božanska poruka priopćavana ljudima.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 646—651.

OPĆE I POSEBNO OTKRIVENJE

Pročitajte Hebrejima 1,1.2. Zašto Bog toliko želi komunicirati s nama? Što nam On poručuje preko Isusa i proroka?

.....

.....

Što bi nam Stvoritelj svemira uopće imao za reći? Zašto On komunicira s nama? Zato što smo pala ljudska bića u grešnom svijetu i suočavamo se sa smrću, patnjom i kušnjama. Bog nam, dakle, govori zato što želi da znamo zašto smo ovdje, zašto ima toliko toga lošeg i zašto usprkos tome možemo gajiti nadu u Njegovu ljubav prema nama.

Božje opće otkrivenje, kao što se vidi u svijetu prirode, rječito govori o Njegovoj beskrajnoj moći i brižnoj ljubavi. Kralj David kliče: "Nebesa slavu Božju kazuju, naviješta svod nebeski djelo ruku njegovih." (Psalam 19,1) Apostol Pavao dodaje: "Vječna moć i božanstvo Božje su nevidljive osobine, ali se od početka svijeta mogu opažati i razumjeti u onome što je Bog stvorio. Stoga, nemaju nikakve isprike za svoja zla djela." (Rimljanima 1,20 — Suvremeni hrvatski prijevod)

Isto je tako zadivljujuće razmišljati o Božjoj sili obnove koja se očituje u tajanstvenim procesima iscjeljenja u našem svijetu. "Božja iscjeliteljska sila prožima cijelu prirodu. Ako je drvo ozlijeđeno, ako je ljudsko biće ranjeno ili je slomilo kost, priroda odmah počinje zacjeljivati ozljeđu. I prije nego što se pojavi potreba, iscjeliteljske sile su u pripravnosti. Čim je dio tijela ranjen, sve se sile posvećuju djelu obnavljanja." (Ellen G. White, *Odgoj*, str. 96; u izvorniku 113)

Međutim, koliko god lijep i poučan bio svijet prirode, on ne otkriva samo Božju moć i ljubav, već i prisutnost zla (vidi Postanak 3,14-19; Matej 13,24-30). Ta dvoznačna poruka može se pravilno razumjeti samo u svjetlu Božjeg *posebnog* otkrivenja koje nalazimo u Isusu Kristu, utjelovljenoj Riječi Božjoj, i u Bibliji, Božjoj pisanoj Riječi koja svjedoči o Njemu (Ivan 5,39).

Sveto pismo je nadahnuti zapis Božjih poruka upućenih svim ljudima u sva vremena. Ono nam govori o stvaranju svijeta i njegovom tragičnom padu, o Božjem zadivljujućem planu spasenja i o konačnoj obnovi planeta Zemlje. Koliko god sažeti i probrani bili neki od biblijskih narativa, oni su uvijek pouzdani jer nam Bog govori preko njih (vidi 2. Timoteju 3,16; 2. Petrova 1,19-21).

Premda priroda svakako upućuje na Stvoriteljevu moć i ljubav, zašto nam je još uvijek nužno potrebna i pisana Riječ? Što nam Riječ govori što priroda, sama po sebi, nije u stanju reći?

PROCES NADAHNUĆA

Mnoge knjige i drugi spisi, a ne samo Biblija, došli su do nas tijekom stoljeća. Pa ipak, Bibliju smatramo Božjom riječju. Što je razlikuje od drugih spisa?

Pročitajte 2. Timoteju 3,15-17; Jakov 1,17. Koju bismo važnu poruku trebali izvući iz tih redaka?

.....

.....

Ima određenih rasprava kada je riječ o najboljem prijevodu 2. Timoteju 3,16, ali većina biblijskih prijevoda ipak tumači taj odlomak na sličan način, naglašavajući da je cijela Biblija božanskog podrijetla (2. Petrova 1,20.21).

Jedan biblijski tumač objašnjava da "Pavao tu po svoj prilici razmatra Sveto pismo kao cjelinu i kaže da je cjelokupno Sveto pismo 'korisno za pouku, za karanje, za popravljavanje i odgajanje u pravednosti', prije nego da je svaki biblijski odlomak koristan u tom pogledu." (G. W. Knight III, *The Pastoral Epistles: A Commentary on the Greek Text*, Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1992., str. 445)

Ali kako razumjeti proces nadahnuća na osnovi kojeg je Biblija nastala? Proročko nadahnuće trebali bismo prepoznati kao pomoć koju Duh Sveti pruža pravim prorocima kako bi na pouzdan način prenosili božanske poruke. Ta je pomoć osigurana ne samo u procesu *primanja* poruka, već i u njihovom jasnom *prenošenju* do onih kojima su namijenjene.

Božje poruke stizale su preko viđenja i snova (Brojevi 12,6; Izaija 6,1.8). Bog je također koristio očevice (1. Ivanova 1,1-3), Duhom vođena povijesna istraživanja (Luka 1,1-3) i božanske dojmove na um (2. Petrova 1,21). Bez obzira na sredstvo kojim se Duh Sveti služio, prorocima i biblijskim piscima davane su objektivne, a ne subjektivne poruke o istini koju je trebalo objaviti. Što znači da Božje poruke nisu smjele biti neovlašteno mijenjane niti na bilo koji način izvrtane od strane Njegovih glasnika, bez obzira na to što su se oni izražavali vlastitim riječima.

Zadatak prenošenja proročkih poruka do slušateljstva kojem su bila namijenjena mogao se obaviti usmeno (2. Petrova 1,19-21), u pisanom obliku (Ivan 20,30.31) ili dramatizacijom (Ezekiel 4,1-8).

Premda ostaju mnoga pitanja o tome na koji je način Biblija bila nadahnuta, ili kako nadahnuće uopće djeluje, zašto je toliko važno vjerovati da je Biblija Božja nadahnuta Riječ, bez obzira na to što možda ne razumijemo u potpunosti kako je ona napisana?

USMENE PORUKE

Pročitajte 2. Petrova 1,18-21. Kako možemo biti sigurni da su usmene poruke koje su Božji proroci prenosili bile isto tako nadahnute i pouzdane kao i one koje su zapisane?

.....

.....

Bog je razgovarao s Adamom i Evom prije pada (Postanak 2,16.17) i poslije (Postanak 3,9-19). U oba slučaja oni su savršeno dobro razumjeli Njegove riječi. Njegov glas se razgovjetno čuo i sa Sinaja (Izlazak 20,1-20), kao i prigodom Isusovog krštenja i preobraženja (Matej 3,17; 17,5). Mi možemo pogrešno razumjeti ono što nam drugi ljudi govore, ali kada nam Bog govori, tu sasvim sigurno neće biti nesporazuma niti obmane.

U Bibliji čitamo: "Još reče Bog Mojsiju: 'Ja sam Jahve.'" (Izlazak 6,2) Mnogi biblijski pisci također su potvrdili da su čuli Božji glas kada im je govorio. To je bio slučaj i s Izaijom (Izaija 8,1.11), Jeremijom (Jeremija 1,4.9.11) i Ezekielom (Ezekiel 3,16; 6,1). Svaki pokušaj njezikanja takvih i drugih sličnih tvrdnji završio bi dovodenjem u pitanje iskrenosti proroka i pouzdanosti same Biblije.

Kao što je Bog govorio prorocima razumljivim ljudskim jezikom, tako su i proroci govorili svojim slušateljima. Na primjer, Noa je bio pravi Božji prorok i vjerni "glasnik pravednosti" (2. Petrova 2,5). On nije napisao nijedan odlomak u Bibliji, ali je usmeno prenosio Božju poruku svojim suvremenicima, i njegova poruka nije bila ništa manje nadahnuta od spisa kanonskih proroka.

Nekoliko drugih proroka, uključujući Natana, Iliju, Elizeja i Ivana Krstitelja, nikad nisu napisali nijedan biblijski odlomak, već su svoju poruku usmeno prenosili.

A što je sa samim Isusom Kristom? Evandeoski zapis spominje da je On tijekom svoje zemaljske službe jednom prigodom počeo "pisati prstom po tlu" (Ivan 8,6). I to je sve. Nemamo izvještaj da je Isus napisao bilo što drugo. Ali je usmeno poučavao i propovijedao "kao onaj koji ima vlast" (Matej 7,29). Neki od Njegovih slušatelja čak su priznali da "nikada čovjek nije govorio kao ovaj čovjek!" (Ivan 7,40.46) Isus je prvenstveno bio usmeni prenositelj Božjih poruka. Ali Njegove poruke nisu bile ništa manje vjerodostojne i obvezujuće zbog toga što On sam nije napisao nijednu biblijsku knjigu.

Zadivljujuće je što Bog ima i takve proroke koji nemaju svoje spise u Bibliji. Zašto i ti nekanonski proroci također posjeduju autoritet?

PISANE PORUKE

Neki čuveni govori duboko su utjecali na život ljudi, čak su mijenjali tijek povijesti. Da ti govori nisu bili zabilježeni, riječi bi izbljedjele ili bi možda bile iskrivljene prolaskom vremena. Dakle, pisanje daje trajnost izgovorenoj riječi, a ta trajnost omogućava da se poruka prenosi kroz vrijeme.

Ubrzo nakon što su Izraelci napustili Egipat i porazili Amalečane, Bog je naložio Mojsiju: "Zapiši ovo u knjigu za sjećanje." (Izlazak 17,14) Počevši od Mojsija, koji je napisao prvih pet biblijskih knjiga i Psalam 90, Duh Sveti vodio je kanonske proroke čiji spisi sada sačinjavaju šezdeset šest biblijskih knjiga.

Pročitajte Izlazak 17,14; Ivan 20,30.31; 1. Korinćanima 10,11; Otkrivenje 1,19. Zbog kojih je razloga, između ostalog, Bog tražio od svojih proroka da zapišu poruke koje im je dao?

.....

.....

.....

Različite biblijske knjige odražavaju književni stil i vještine svojih pisaca. Kao što ćemo vidjeti u pouci za sljedeći tjedan, osobni tonovi i različiti stilovi autora ne oduzimaju ništa od značenja njihove poruke, jer ne postoje različiti "stupnjevi" nadahnuća. Neki dijelovi Biblije očito su relevantniji i primjenjiviji na naš život i vjeru od drugih dijelova. Ali ta istina ne čini jedan dio Biblije nadahnutijim od nekog drugog.

Ponekad su biblijski pisci zapisivali nadahnute poruke koje su najprije iznosili usmeno, sami ili preko povjerljivih suradnika. U Ponovljenom zakonu Mojsije je zabilježio posljednje govore koje je održao Izraelcima prije svoje smrti. Četiri evanđelja bilježe brojne Isusove govore i nauk tijekom Njegove ovozemaljske službe. Ali ima slučajeva kada su proroci citirali i nenadahnute izvore (Djela 17,28; 1. Korinćanima 15,33; Titu 1,12), pa čak i riječi Sotone (Postanak 3,1-5; Matej 4,1-11).

Trebali bismo uzeti u obzir da su proroci, kao što su bilježili osjećaje i želje drugih ljudi, isto tako izražavali i svoje ljudske reakcije (vidi Daniel 8,27; Otkrivenje 22,8.9). Štoviše, Biblija iznosi mnoge dobre primjere koje treba oponašati, ali i mnoge loše kojih se treba kloniti (1. Korinćanima 10,1-11).

Dok čitamo Bibliju, trebamo imati na umu da ona, iako nije napisana savršenim jezikom, nosi nepogrešivu poruku koja će izdržati ispit vremena.

UPRIZORENJA, SIMBOLI, USPOREDBE

Biblija sadrži bogat izbor jezičnih slika i metafora. Na primjer, čitav starozavjetni žrtveni sustav sa žrtvenicima patrijarha, Mojsijev sveti Šator i Hram u Jeruzalemu bili su slikovito uprizorenje Kristove pomiriteljske žrtve na križu i Njegovog nebeskog svećeništva (Hebrejima 8,1-6).

U Danielovim proročanstvima, kraljevstva i svjetske sile predstavljani su kao različiti dijelovi velikog kipa (Daniel 2,31-45), različite nemani i rogovci (Daniel 7 i 8) i kao dva kralja (Daniel 11). Slični prizori pojavljuju se i u Otkrivenju, kao u slučaju dviju Zvijeri iz 13. poglavlja.

Isus je u svojem nauku o sebi govorio kao, na primjer, o Kruhu života (Ivan 6,35.41-58), Svjetlu svijeta (Ivan 8,12; Ivan 9,5) i pravom Trsu (Ivan 15,1-8). A preko usporedbe o sijaču (Matej 13,1-9.18-23) i još nekoliko drugih (Matej 13,24-52 itd.), ilustrirao je narav i rast svojega kraljevstva.

Pročitajte Ezekiel 4,1-8. Što mislite zašto Bog nije samo usmeno izgovorio, već je i dramski prikazao neke od svojih poruka?

.....

.....

.....

.....

Živopisna dramatizacija pojavljuje se u Ezekielu 4,1-8, gdje je Bog tražio od proroka da napravi minijaturu Jeruzalema i da leži, najprije na lijevoj strani 390 dana, predstavljajući Izraelov dom, a onda na desnoj strani 40 dana, predstavljajući Judin dom. Još jedno vizualno iskustvo bilo je Hošein božanski ugovoreni brak s Gomerom, prostitutkom, čime je predstavljena duhovna nevjera Izraela prema Bogu (Hošea 1,2-9).

Ta dramatična iskustva Ezekielu i Hošee danas djeluju prilično zastrašujuće. Ali u tome i jest poanta — trebala su biti zastrašujuća ne samo za nas, već i za tadašnji svijet. U vrijeme kada su opomene proroka otvoreno odbacivane (vidi 2. Ljetopisa 36,15-21), posljednji čin božanske milosti bio je da na dramatičan način upozori ljude na njihovo pravo stanje, kako bi ih doveo u istinsko pokajanje. Takav jedan dramatičan prikaz svakako im je trebao pokazati koliko ozbiljno moraju shvatiti opomene koje im Bog upućuje.

Kakvo bi uprizorenje danas netko mogao izvesti kako bi nas upozorio, recimo, na to da smo Laodicejci? Vidi Otkrivenje 3,14-18.

ELLEN G. WHITE O OTKRIVENJU I NADAHNUĆU

Adventisti sedmoga dana vjeruju da je Ellen G. White bila božanski nadahnuta. Njezini spisi, način života i služba zadovoljavaju kriterije za pravog proroka. Posjedovala je istu vrstu nadahnuća kao biblijski proroci, premda nikad nije smatrala da su njezini spisi isto što i Sveto pismo. Naprotiv, Ellen G. White je uvijek uzdizala Bibliju. Ali kako je ona sama razumjela Božja proročka otkrivenja koja su joj dana i proces vlastitog nadahnuća?

Prvo, Ellen G. White je oduvijek smatrala Bibliju Božjim autoritativnim i nepogrešivim otkrivenjem. Biblija otkriva Božju istinu i Njegov plan spasenja za pali ljudski rod. On pritom, kao što saznajemo, preko proroka prenosi svoje poruke.

Drugo, Ellen G. White je priznavala da proces nadahnuća podrazumijeva božansko-ljudsko djelovanje. Bog je priopćavao svoje poruke, ali onda je prorok prenosio božanske upute koristeći se vlastitim riječima. Ona je to ovako izrazila: "Nisu nadahnute same riječi Biblije, već su ljudi bili nadahnuti. Nadahnuće ne djeluje na čovjekove riječi i njegovo izražavanje, već na samog čovjeka koji, pod utjecajem Duha Svetoga, biva obuzet mislima. ... Božanski um i volja spajaju se s ljudskim umom i voljom, tako da je ono što čovjek izgovara zapravo Božja riječ." (*Selected Messages*, sv. 1, str. 21)

Što se tiče viđenja i proročkih snova, Ellen G. White je "nadahnuće misli" razumjela kao spoj božanskog otkrivenja i ljudskog iskustva. Pisala je: "Biblija, sa svojim Bogom danim istinama izraženim ljudskim jezikom, spoj je božanskog i ljudskog." (*Selected Messages*, sv. 1, str. 25) Bog je na razne načine osposobljavao um svojeg glasnika za razumijevanje Njegove poruke. To je obuhvaćalo slikovite prizore, riječi i misli koje su upošljavale sva prorokova osjetila. Iskustvo Ellen G. White bilo je slično iskustvu biblijskih pisaca.

Treće, Ellen G. White je napominjala da nisu sva njezina ljudska iskustva i razgovori bili nadahnuti. "Ima trenutaka kada se mora govoriti o običnim stvarima," primjećivala je, "kada um moraju zaokupiti obične misli, moraju se napisati obična pisma i dati informacije koje se prenose od jednog do drugog radnika. Takve riječi, takve informacije nisu dane pod nekim posebnim nadahnućem Božjeg Duha." (*Selected Messages*, sv. 1, str. 39) Važno je shvatiti tu razliku kada čitamo i govorimo o njezinim spisima i iskustvima, a posebno o njezinoj prepisci i dnevnicima.

Poznavanje stavova Ellen G. White kada je riječ o otkrivenju i nadahnuću pomaže nam da izbjegnemo krajnosti i da njezine savjete čitamo mudro i s razumijevanjem. Da biste saznali više, posjetite internet-sku stranicu: <https://whiteestate.org/absg/5>.

Proročki spisi

“Uistinu, sve što je nekoć napisano, napisano je nama za pouku, da strpljivošću i utjehom, koje daje Pismo, trajno imamo nadu.” (Rimljanima 15,4)

Biblijski tekstovi: Izlazak 17,14; Izaija 13,1; Jeremija 36,17-18; Rimljanima 16,22; Luka 1,1-4; Juda 14, 15; 2. Korinćanima 4,7.

Što biste rekli kad biste naučili pjesmu koju je sam Bog skladao? U Ponovljenom zakonu 32 Mojsije je zapisao riječi pjesme prema Božjoj uputi (Ponovljeni zakon 31,19-22). Obično ne mislimo na poeziju kada je riječ o proročkim spisima, premda su mnogi psalmi zapravo nadahnutе pjesme, bez obzira na to što Gospodin nije osobno i neposredno diktirao same riječi.

Biblija opisuje tri glavna načina na koje su proroci prenosili Božje poruke: (1) usmeno; (2) preko spisa; (3) putem simboličnih uprizorenja ili dramatizacija. Ovog ćemo se tjedna usredotočiti na spise u Svetom pismu. Biblija je Božja riječ, izražena riječima Njegovih glasnika, što uključuje i propovijedi i govore proroka.

Razmislite o raznovrsnosti književnih stilova i žanrova u proročkim spisima: pripovijedanje, povijest, poezija, tužaljke i pisma, da navedemo samo neke. Odabrani muškarci i žene izražavali su ljudskim jezikom ono što ih je Duh Sveti navodio da priopće. Ovog ćemo tjedna razmotriti njihove spise, upotrebu književnih pomoćnika (tajnika, pisara), i ono što trebamo imati na umu kada proučavamo posebno izazovne odlomke.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 652—656.

POZIV NA PISANJE

Najranija metoda kojom se Bog koristio da bi prenosio poruke ljudima bila je izravna verbalna komunikacija putem glasova, snova ili preko anđela. Tek u Mojsijevo vrijeme Sveto pismo bilježi prvu božansku uputu u vezi s tim iskustvima, koja je nalagala da se ono što je Bog govorio napiše u "knjigu."

Kada se pisanje prvi put spominje u Bibliji? Izlazak 17,14.

.....

.....

.....

U Starom zavjetu nalazimo više primjera u kojima Bog upućuje svoje glasnike da sačuvaju Njegove riječi za Njegov narod. Kao i Mojsiju, Jeremiji je rečeno:

"Uzmi svitak i zapiši na nj sve riječi koje ti kazah o Jeruzalemu, Judeji i svim narodima, od dana kad ti počeh govoriti, od dana Jošijinih do dana današnjega." (Jeremija 36,2)

Njemu je rečen i razlog zašto treba zapisivati proročanstva: "Možda će čuti dom Judin o svim nesrećama što sam ih naumio oboriti na njih, te će se vratiti svaki sa svoga zlog puta, i ja ću im oprostiti krivicu i grijeh njihov." (Jeremija 36,3) Ta su proročanstva trebala voditi narod u spasenje, a ne da bi zadovoljavala radoznalost u pogledu budućnosti.

Božji glasnici pisali su u najrazličitijim okolnostima. Mojsije je prvih pet biblijskih knjiga pisao dok je bio u pustinji. David je nekoliko od svojih psalama skladao dok ga je Šaul progonio (vidi Psalam 52; 54; 57; 59). Daniel je svoja viđenja zapisivao dok je služio najprije na babilonskom, a poslije na medo-perzijskom dvoru. Nasuprot tome, Pavao je svoje poslanice Efežanima, Filipljanima, Kološanima i Filemonu pisao dok se nalazio u zatvoru, a Ivan je napisao Otkrivenje dok je bio u izgnanstvu na Patmosu. Kada su Božji glasnici dobivali poticaj da pišu, Duh Sveti ih je za to osposobljavao bez obzira na okolnosti u kojima su se nalazili.

Zanimljivo je da su sva sačuvana Isusova učenja došla do nas preko osoba kojima je Bog povjerio te dragocjene istine. To nam pokazuje koliko je povjerenje Bog imao da će Njegove poruke biti vjerno zabilježene i sačuvane od strane Njegovih glasnika.

Kako biste odgovorili nekome tko kaže da ne možemo vjerovati Bibliji jer nemamo izvorne rukopise? Zašto je to zapravo slab argument?

KNJIŽEVNI ŽANROVI I STILOVI

Biblija sadrži mnoštvo različitih književnih stilova kojima su se služili Božji nadahnuti glasnici. Neki podsjećaju na dnevnik (vidi Brojevi 33,1-49). S druge strane, knjige Daniel, Zaharija i Ivan sadrže primjere apokaliptičkih spisa koji se odlikuju, između ostalog, izraženom simboličkom, kozmičkim temama i opisima nebeskih bića.

Pročitajte Izaija 13,1. Kako Biblija naslovljava poruku koju je Izaija iznosio?

.....

.....

.....

Viđenja koja su proroci primali ponekad su nazivana “proročanstvima” — što znači da su to bila Božja otkrivenja (u nekim prijevodima ovdje se nalazi riječ “presuda”). Noviji prijevodi Biblije pokazuju da su mnoga od njih napisana u pjesničkom obliku, pri čemu se često koristi paralelizam. Paralelizam podrazumijeva da sljedeći stihovi ponavljaju ono što je napisano u prethodnim, ili su suprotni njima. Na primjer: “U onaj dan čovjek će pogledati na svog Stvoritelja i upraviti oči k Svecu Izraelovu.” (Izaija 17,7) Izrazi “Stvoritelj” i “Svetac” paralelni su, a pritom svaka od tih slika nadopunjuje naše znanje o onoj drugoj.

Proroci su također koristili i uobičajena književna sredstva kao što su metafora (simbol) i hiperbola (preuveličavanje). Da bismo bolje razumjeli i primijenili njihove poruke, važno je prepoznati njihov stil pisanja.

Još jedan književni stil koji se često nalazi u Bibliji jest “zavjetna parnica”. Na primjer, u Jeremiji 2,4-9 prorok iznosi Božju žalbu protiv naroda zbog neispunjavanja njihovih obveza Saveza. Služeći se slikom sudnice, autor prikazuje Boga kao tužitelja koji obrazlaže svoju osudu.

Sveto pismo također sadrži proročke spise, povijesne izvještaje, pjesme i usporedbe. Jeremiji je rečeno da sastavi knjigu sa svim svojim porukama (Jeremija 36,2), dok se velik dio novozavjetnih spisa sastoji od poslanica upućenih pojedincima i zajednicama. Ne pravi se nikakva razlika u pogledu autoriteta jednog stila komunikacije nad drugim. Za Pavlove poslanice smatra se da imaju istu težinu kao i spisi starih proroka, jer Pavao u svojim poslanicama pruža jasne dokaze da je bio nadahnut Duhom Svetim (vidi 1. Korinćanima 7,10.12.40).

Neki učenjaci naglašavaju ljudski element u Svetom pismu na račun božanskog. Zašto je to siguran put u duhovnu propast?

KNJIŽEVNI POMOĆNICI

Pročitajte Jeremija 36,17.18; Rimljanima 16,22. Što nam ovi redci govore o činjenici da su biblijski pisci imali svoje pomoćnike — pisare?

.....

Pretpostavlja se da je Jeremija mogao i sam zapisati svoje poruke, ali se umjesto toga oslonio na pouzdanog pisara koji je vjerno zabilježio njegova proročanstva i podijelio ih narodnim vođama. Jeremija nije jedini primjer u Bibliji koji pokazuje da su se proroci koristili uslugama književnih pomoćnika kako bi prenijeli božansku poruku.

U Novom zavjetu, iako Tercije kaže da je on napisao “ovu poslanicu” (Rimljanima 16,22), jasno je od samog početka Poslanice Rimljanima da je on samo zapisivao ono što je Pavao želio reći. Tercije je bio pisar, ili tajnik — književni pomoćnik koji je Pavlove riječi prevodio u pisani oblik.

Ta praksa nije bila neuobičajena za Pavla. U zaključku svojih poslanica Kološanima i Solunjanima, on ističe da je dodao pozdrav pisan “mojom rukom Pavlovom” (Kološanima 4,18; 2. Solunjanima 3,17), kao potvrdu autentičnosti cijelog pisma. To pokazuje da se on oslanjao na nekog drugog umjesto da on sam piše poslanice. Budući da bi ta činjenica mogla izazvati sumnju predstavlja li dotično pismo ispravno njegove stavove — ili, što je još gore, potječe li ono uopće od njega — Pavao je dodavao vlastitu, rukom pisanu napomenu na kraju, kako ne bi bilo sumnje u autentičnost njegove poslanice.

Razlike u književnom stilu među Pavlovim poslanicama mnogi tumači pripisuju njegovim književnim pomoćnicima. Isto mišljenje vlada i u vezi s dvjema Petrovim poslanicama: “Premda je činjenica da se jezični stil Druge Petrove poslanice razlikuje od stila njegove Prve poslanice, to se sasvim osnovano može pripisati tome da je Petar vjerojatno koristio pomoć pisara prigodom sastavljanja poslanice koju je pisao na grčkom jeziku. Ako je Pavao, koji je bio dobar poznavatelj grčkog jezika, koristio pomoć pisara, kao što očito jest, još je logičnije očekivati to od Petra, čiji je materinski jezik bio aramejski, kao što je logično i da su ti pisari izvršili određeni utjecaj na formuliranje njegovih poslanica na grčkom.” (*The SDA Bible Commentary*, sv. 5, str. 186)

Prema tome, iako su proročki spisi ostajali vjerni mislima Božjih glasnika i značenju koje su im oni pridavali, rječnik i konstrukcija rečenice mogli su odražavati različite književne sposobnosti pomoćnika koje su ti glasnici upošljavali. Nadahnute su bile misli, a ne nužno i konkretne riječi upotrijebljene da bi se te nadahnute misli izrazile.

KNJIŽEVNI IZVORI

“A osim toga što je sam Propovjednik bio mudar, on je i narod učio mudrosti, te je odmjerio, ispitao i sastavio mnogo mudrih izreka. Ujedno se Propovjednik trudio pronaći prikladne riječi i izravno izraziti istinu.” (Propovjednik 12,9.10)

Ovaj se tekst može shvatiti kao potvrda da Salomon nije autor svih poslovice koje je napisao. Pod Božjim nadahnućem on je, “istražujući” mnoge izreke, nastojao pronaći “prikladne riječi.” Često citirani opis vrsne žene iz 31. poglavlja Izreka, zapravo se pripisuje majci inače nepoznatog kralja Lamuela, a ne Salomonu (Izreke 31,1). Dokazi upućuju i na utjecaj egipatske književnosti na knjigu.

Slično tome, nadahnuti povjesničari Starog zavjeta govore nam da su se pozivali na arhive i druge povijesne zapise kako bi vjerno ispri-povijedali priču o Božjem narodu.

Pročitajte 1. o kraljevima 11,41; Luka 1,1-4; Juda 1,14.15. Što nam ovi redci govore o činjenici da su nadahnuti pisci povremeno koristili nebiblijske izvore?

.....

.....

Ezra i Nehemija daljnji su primjeri biblijskih pisaca koji su se oslanjali na povijesne zapise kako bi dokumentirali svoje izvještaje. Ezra prilaže prijepise pisama i kraljevih proglašenja u vezi s Jeruzalemom i Perzijom (vidi Ezra 4—7), a Nehemija nam govori o rodoslovljima koja je pronašao i uključio u svoj narativ (vidi Nehemija 7,5-72).

To načelo pojavljuje se i u Novom zavjetu. “Na osnovi Lukinog iskustva jasno je da Nadahnuće ne zaobilazi prirodne sposobnosti ljudskog uma, već djeluje u skladu s njima. Ovdje je riječ o nadahnutom piscu kojega je Duh Sveti potaknuo da marljivo proučava dostupne usmene i pisane izvore koji govore o Kristovom životu, a zatim da tako prikupljene podatke spoji u povezani narativ.” (*The SDA Bible Commentary*, sv. 5, str. 669)

Juda je, po svemu sudeći, citirao redak iz 1. Henokove 1,9 — nekanskog hebrejskog spisa iz međuzavjetnog razdoblja. Pavao je citirao i neke grčke filozofe ne spominjući njihova imena (vidi Djela 17,28; Titu 1,12).

Premda su biblijski pisci često bili vođeni izravnim otkrivenjem putem viđenja i snova, to nije isključivalo mogućnost da Duh Sveti isto tako nadahne te glasnike da odaberu građu iz nekih drugih izvora. Zašto je važno imati to na umu?

BOŽANSKA PORUKA I LJUDSKA NESAVRŠENOST

Što Pavao kaže o Božjem blagu u 2. Korinćanima 4,7?

Pavao piše da je Božje blago povjereno "zemljanim posudama" (ljudskim bićima), da bi se Božja sila jasnije pokazala nasuprot našim slabostima. Sveto pismo otkriva da baš kao što Božji glasnici nisu bili natprirodno sačuvani od neuspjeha u vlastitom životu (Mojsije, Ilija, David, Jona i Petar, na primjer), tako ni njihovi spisi nisu pošteđeni nesavršenosti ljudskog razumijevanja i komunikacije.

"Zajednica božanskog i ljudskog, očitovana u Kristu, postoji i u Bibliji. Sve su otkrivene istine 'Bogom nadahnute', ali su izražene ljudskim riječima i prilagođene ljudskim potrebama." (Ellen G. White, *Sužedoćanstva za Crkvu*, sv. 5, str. 652; u izvorniku 747)

Ljudska narav Božjih glasnika ne biva poništena njihovim božanskim pozivom da prenose blago istine, kao što je Pavao pisao u 2. Korinćanima 4,7. A ne bi se moglo reći ni da je Duh Sveti smatrao prikladnim spriječiti svoje glasnike da daju izjave ili zapisuju riječi koje danas teško možemo uskladiti ili objasniti. Ipak, ti su tekstovi malobrojni i treba biti vrlo skučenog uma da bismo se o njih spotakli. Kao kršćani koji vjeruju u Bibliju, pozvani smo da se pokorimo Božjoj riječi u onoj mjeri u kojoj je razumijemo i da vjerujemo Gospodinu i onda kada nam nije baš sve jasno.

Neke neusuglašenosti mogu se pripisati beznačajnim greškama kasnijih prepisivača, ili suprotstavljenim izvorima (zapisima) na koje su se nadahnuti autori oslanjali. Kada razmatramo problematične odlomke, trebamo se zapitati razumijemo li u potpunosti značenje piščevih riječi, i bi li daljnje proučavanje moglo riješiti taj problem.

Čak i kada nismo sposobni razriješiti svaku navodnu pogrešku ili nedosljednost, vidimo da to ne utječe bitno na bit poruke koja se iznosi. Možemo biti sigurni da su božanske istine Svetog pisma vjerno otkrivene usprkos nesavršenstvu Božjih glasnika.

Što mislite zašto je Bog kao svoje glavne pouzdanike izabrao pogrešiva ljudska bića umjesto bezgrešnih anđela?

SPISI ELLEN G. WHITE

Iskustvo i spisi Ellen G. White u velikoj mjeri odražavaju ono što smo ovoga tjedna proučavali o Božjim glasnicima u Bibliji. I ona je bila od Boga zadužena da zapiše ono što joj je bilo otkriveno.

Godine 1909., razmišljajući o prošlosti, Ellen G. White je napisala: "Zbog nesreće koja me je skoro stajala života, bila sam slabog zdravlja i nisam bila sposobna pisati. ... Jedne noći anđeo Gospodnji došao je do moje postelje i rekao mi: 'Moraš zapisivati ono što ti budem davao.' Rekla sam: 'Nisam u stanju pisati.' Ali mi je ponovno dana ista zapovijed: 'Zapisuj ono što ti budem davao.' Odlučila sam pokušati pa sam, uzevši pločicu za pisanje sa stola, počela pisati, i ustanovila sam da sasvim lako mogu pisati riječi." (*General Conference Bulletin*, 31. svibnja 1909.)

Kao i nadahnuti pisci Svetog pisma, Ellen G. White je zapošljavala književne pomoćnike. Njezine su tajnice radile posao koji se očekuje od urednika — pomoći piscu da svoje poruke jasno izrazi, a pritom ne ubacivati vlastite misli. To nisu bili pisci iz sjene niti suautori. Njihov rad ovisio je o materijalima koje je Ellen G. White sama stvarala, bilo da je riječ o rukopisima ili usmenom kazivanju.

Ellen G. White u svojim je spisima također citirala i prilagođavala građu iz drugih književnih izvora kako bi lakše izložila svoje poruke. Po tome što je svojim čitateljima preporučivala neke knjige koje je i sama koristila, očito je da nije imala namjeru nekoga prevariti niti biti nepoštena prema tim autorima, već je jednostavno u njihovim djelima nalazila prikladne izraze da bi prenijela istine koje je željela izraziti.

A što je s neslaganjima i netočnostima?

"Što se tiče nepogrešivosti," pisala je, "nikad nisam tvrdila da sam takva. Samo je Bog nepogrešiv." (*Selected Messages*, sv. 1, str. 37)

U njezinim spisima mogu se naći određene izjave koje je teško razumjeti ili uskladiti s drugima. Ljudska narav Ellen G. White nije bila poništena njezinim božanskim pozivom. Kao i svi mi, Ellen G. White je rasla i sazrijevala, a taj rast i sazrijevanje ogledaju se u njezinim spisima.

Kao što smo već rekli, ali valja ponoviti, ona je i sama ispravljala one koji su vjerovali da je svaka riječ koju je napisala potjecala izravno s Neba. "Ima trenutaka kada se mora govoriti o običnim stvarima, kada obične misli moraju zaokupiti um, obična pisma biti napisana i dati informacije koje se prenose od jednog do drugog radnika. Takve riječi, takve informacije nisu davane pod nekim posebnim nadahnućem Božjeg Duha." (*Selected Messages*, sv. 3, str. 58)

Da biste saznali više, posjetite internetsku stranicu: <https://whiteest-tate.org/absg/6>.

Čujte sada ovo!

“Sve se to njima dogodilo da bude za primjer, a napisano je za opomenu nama kojima je zapalo da živimo u posljednjim vremenima.” (1. Korinćanima 10,11)

Biblijski tekstovi: Brojevi 13,26-30; Jeremija 36,20-26; 2. Ljepotisa 36,15.16; Matej 23,30-35; 1. Korinćanima 10,6-12.

Ljudi se danas ohrabruju da govore “svoju istinu” — o svojim iskustvima, svojim idejama, svojim potrebama, svojim granicama, svojim uvjerenjima — kakva god ona bila. Svaka “istina” je valjana (tako se smatra) i ne treba je ušutkivati. Međutim, što se događa kada se neke od tih duboko ukorijenjenih “istina” sukobe s Istinom, Isusom Kristom, i Njegovom pisanom Riječju?

Tada neki ljudi prihvate biblijske istine i odvrte se od svojih zabluda; drugi se, međutim, drže svojih laži. Neki mijenjaju svoje ponašanje u odgovoru na istinu; drugi se bune protiv nje. Tako je bilo kroz čitavu povijest čovječanstva.

Biblijski proroci su često pozivani da prenose poruke koje ljudi nisu željeli čuti. Zato su mnogi od njih kritizirani, izopćavani, čak im je priječeno smrću ili su ubijani (Hebrejima 11,32-38). Usprkos svemu, Božji proroci su vjerno objavljivali svoje poruke jer božansko proročko vodstvo za njih nije bilo nešto neobvezno. Bile su to spasonosne, životno bitne upute za Božji narod. Zato su se te poruke morale prenijeti, bez obzira na cijenu koju je prorok morao platiti.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 657—661.

LJUTNJA NA BOŽJEG GLASNIKA

Mojsije, Božji izabrani vođa, upoznao je radosti i muke vođenja mnoštva kroz pustinju u potrazi za Obećanom Zemljom.

Pročitajte Brojevi 14,4-11. Što se događa u tim redcima? Zašto je narod ljut na Mojsija i Arona?

.....

.....

.....

Pozorno čitanje tih redaka otkriva da su Izraelci bili ljuti na Boga zato što Mu nisu vjerovali. Mojsije i Aron, ljudski predstavnici Božjeg vrhovništva, bili su lake mete srdžbe naroda. Potreba za tjelesnom i duševnom sigurnošću duboko je ukorijenjena pokretačka snaga koju svi ljudi posjeduju. Bilo da smo ugroženi ili da nešto doživljavamo kao prijatnu svojem tjelesnom ili duševnom blagostanju, možemo se razgnjeviti ili se čak početi ponašati nerazumno.

Pročitajte Brojevi 13,26-30. Zašto su se Izraelci toliko uplašili? Koje im je ohrabrujuće riječi uputio Kaleb?

.....

.....

Izraelci su gajili opravdane strahove u vezi s izazovima koji su ih čekali prigodom osvajanja Obećane Zemlje. "Kad narod popusti nevjerstvu, oni se stavljaju pod Sotoninu kontrolu i nitko ne može reći kako daleko će ih ona odvesti." (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 321; u izvorniku 389) U tom trenutku Mojsije se kao vođa suočio sa skoro nepremostivim izazovom. Strahovi naroda uskoro su prerasli u gnjev protiv Arona i Mojsija i u otvorenu pobunu protiv Boga. Kada su počeli tražiti novog vođu koji bi zamijenio proroka-vođu kojega je Bog izabrao (Ponovljeni zakon 34,10-12; Brojevi 14,4), Jošua i Kaleb razderali su svoju odjeću i molili ih da vjeruju Bogu usprkos svojim strahovima: "Ako nam Jahve bude dobrostiv, u tu će nas zemlju dovesti i dat će nam je. To je zemlja u kojoj teče med i mlijeko. Samo nemojte se buniti protiv Jahve! Ne bojte se naroda one zemlje!" (Brojevi 14,8.9)

Lako je uzdati se u Boga kada nam sve ide dobro, zar ne? Ali što ako nas snađe neka nesreća? Što ako uzdanje u Boga podrazumijeva neugodnosti i neprilike? Kako se tada držite?

UNIŠTAVANJE PORUKE — (1)

Pročitajte Jeremija 36,20-26. Što se događalo na dvoru i kako su vođe odgovorili na proročko upozorenje?

Jeremija je bio Božji proročki glas za judejski narod u vrijeme predstojeće propasti. Bog je godinama preko Jeremije upozoravao Judejce da je nezadovoljan njima i da će ih Babilonci osvojiti i odvesti u izgnanstvo (Jeremija 6,8-19; 26). Gospodin ih je nastojao spasiti, ali morali su Ga poslušati.

Grijesi Judejaca bili su mnogobrojni i otvoreni, a oni se nisu željeli promijeniti. Idolopoklonstvo, žrtvovanje djece, preljub i tiranija bili su uobičajeni u Jeremijino vrijeme, a opet, nitko se nije osvrtao na prorokove opomene i molbe. Kako se Jeremijina proročka služba bližila svome kraju, Božji pozivi upućeni Njegovoj svojeglavoj djeci bili su sve snažniji, ali svi ti Njegovi naponi uvijek su ostajali usmjereni na njihovo izbavljenje. Na primjer, u 32. poglavlju Bog kaže Jeremiji da kupi komad zemlje i da zadrži kupovni ugovor, "jer ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Još će se u ovoj zemlji kupovati i kuće i njive i vinogradi!'" (Jeremija 32,15)

Ljubav je Boga pokrenula da od Jeremije zatraži da napiše neku vrstu posljednjeg poziva na pokajanje i obnovu. Međutim, kao odgovor na tu poruku, Jojakim je pokazao prijezir prema Bogu, Njegovoj poruci i Njegovom glasniku.

Pročitajte Jeremija 36,27-31. Kako je Bog odgovorio na Jojakimov prkosni čin?

Ponekad smo skloni povjerovati da će, ako odbacimo ili uništimo Božje poruke ili Njegove glasnike, i sama poruka nekako nestati. Međutim, naša nespremnost da poslušamo Božju proročku Riječ ne poništava poruku koju Bog ima za nas. Naš prijezir samo povećava štetu koja će snaći nas i naše obitelji zbog pobune ili svjesnog odbijanja da primimo k znanju Božju opomenu. Jeremijino proročanstvo o tome kakav će kraj doživjeti kralj Jojakim sadrži ozbiljno upozorenje za svakog čovjeka (Jeremija 36,30.31). Božje opomene koje su nam upućene možemo zanemariti samo na vlastitu štetu jer ćemo požeti posljedice svojih grijeha i zala.

Što nam o Božjem karakteru ljubavi govori to što je bio tako uporan u pokušajima da spasi svoj narod, bez obzira na njegovo prkošenje?

UNIŠTAVANJE PORUKE — (2)

Ljudske reakcije na dar proroštva mogu poprimiti mnoge oblike. Izraelci su se otvoreno pobunili protiv Mojsija i Arona, vođeni strahom od neprijatelja s kojima bi se suočili kad bi pokušali ući u Obećanu Zemlju. Stoljećima poslije kralj Jojakim je spalio Božju poruku nadajući se da će uništiti Božju proročku riječ.

To, međutim, nipošto nisu bili izdvojeni slučajevi. Povijest starog Izraela i Jude bila je, uz rijetke iznimke, povijest odbacivanja proroka.

Pročitajte 2. Ljetopisa 36,15.16. Kako je judejski narod odgovarao na poruke koje im je Bog slao preko svojih proroka? Kako je Bog na kraju reagirao na ponašanje Jude?

.....

.....

.....

Jeremijina proročka služba obuhvaćala je vladavinu Jošije, Joahaza, Jojakima, Joahina i Sidkije. Babilonsko kraljevstvo, predvođeno Nabukodonozorom, bilo je pred vratima Jude. Jeremijina proročanstva samo što se nisu ispunila kada je 21-godišnjak po imenu Sidkija došao na prijestolje (2. Ljetopisa 36,11). Biblija za njega kaže: "Činio je što je zlo u očima Jahve, njegova Boga; nije se ponizio pred prorokom Jeremijom, koji mu je govorio iz Jahvinih usta." (2. Ljetopisa 36,12)

Zapazite kako je Jeremijin proročki dar tu opisan. Za njega se smatralo da govori iz samih Božjih usta. Pa ipak, Sidkija se nije ponizio pred prorokom. A Jeremija, iako samo čovjek, grešnik kao i svi mi, bio je Božji predstavnik u čije je ime govorio.

Jeremija je bio jedan od mnogih koji su imali tu ulogu. Bog je vjekovima slao proroke svojem narodu (Izlazak 3,15; Psalam 105,26; Malahija 3,1; Izaija 6,8; Jeremija 25,4; Matej 11,13; Luka 11,49 itd.) ne želeći "da se itko izgubi, nego da svi pristupe obraćenju" (2. Petrova 3,9). Taj dio povijesti starog Izraela i Jude svjedoči o Božjim neumornim pokušajima da obećanjima o spasenju dopre do svojeg posrnulog naroda.

Međutim, u tim posljednjim trenucima povijesti judejskog kraljevstva, milost koju je Bog pružao Judi preko vodstva i utjehe Jeremijinog proročkog glasa, bila je dočekana ne s poniznošću, vjerom i pokajanjem, već s ismijavanjem i porugom.

Ismijavali su Božje glasnike prezirući Božje riječi i rugali se Njegovim prorocima. Mi danas svakako ne bismo činili ništa slično tome — zar ne?

LICEMJERJE

Jeste li se ikad osvrnuli na nešto što su drugi činili u prošlosti i pomislili u sebi: *Da sam to bio/bila ja, nikad ne bih učinio/učinila to što su ti ljudi učinili!* Međutim, ako smo iskreni prema sebi, moramo priznati da možda ne činimo potpuno isto što i drugi, ali se često ponašamo na sličan način ponavljajući iste pogreške, dok namjerno zatvaramo oči pred onim što radimo. To je načelo na koje se sam Isus pozvao kad je rekao: "Licemjere, najprije izvadi brvno iz svoga oka pa ćeš tada jasno vidjeti kako da izvadiš trun iz oka brata." (Matej 7,5)

Pročitajte Matej 23,30-35. Koju važnu ali bolnu istinu Isus tu iznosi? Koje bismo upozorenje iz tih Njegovih riječi trebali primiti k srcu?

Na osnovi tih redaka stječe se dojam da je Isus mrzio ponašanje farizeja zato što je njihovo licemjerje postajalo još gore zbog njihovog odlučnog odbijanja da se promijene. Isusu je bilo dosta religije farizeja. Završio je s tim duhovnim elitama u dugim lepršavim odorama, koje nisu bile ništa više do obijeljeni grobovi puni mrtvih kostiju (Matej 23,27.28). Oni nisu željeli priznati i ostaviti svoje grijehe, čak ni kad im je na njih jasno ukazivano, bez obzira na to što im je Isus uvijek iznova pružao priliku da se pokaju i budu spašeni.

Nije ni čudo što je Isus te ljude u svojim razgovorima s njima nazivao "licemjerima." Višeput je ponovio riječi: "Jao vama, književnici i farizeji! Licemjeri!" (vidi Matej 23,14.15.23.25.27 — Varaždinska Biblija)

Njihov je život bio obilježen time što su jedno govorili, a drugo radili. Takav je bio i njihov odnos prema prorocima. Mislili su, na primjer, da uljepšavanjem grobova proroka pokazuju poštovanje prema vjeri. Ali ono što je doista važno, kao što je pokajanje na osnovi riječi proroka, nisu činili. Umjesto toga željeli su prisvojiti silu i moralni autoritet proroka, ali ne i sadržaj poruka koje su iznosili. Smatrali su da to što uljepšavaju grobove Božjih slugu pokazuje da oni nikad ne bi prolili krv Njegovih glasnika. A ipak su, u isto vrijeme, planirali ubojstvo Onoga koji je bio mnogo više od proroka — samog Mesije.

Kako mi možemo znati da ne činimo isto — da, gledano izvana, postupamo kao pobožni ljudi, dok smo iznutra puni pobune, pohlepe i mržnje?

ZA OPOMENU NAMA

Svi ti starozavjetni izvještaji, koliko god ponekad bili ružni i žalosni, izneseni su s razlogom, dobrim razlogom — da bismo mi iz njih, u idealnom slučaju, izvukli pouke o tome što se događa kad se pobunimo protiv Boga.

Pročitajte 1. Korinćanima 10,6-12. Prema riječima apostola Pavla, zašto je Bog nadahnjivao proroke da zapisuju poruke koje su dobivali?

U tim redcima Pavao povlači crtu kojom spaja prošlost sa sadašnjošću, povezujući stari Izrael i crkvu, čiji smo dio sada mi koji smo prihvatili Isusa kao Gospodina i Spasitelja (Galaćanima 6,14-16).

Pavao razjašnjava da izvještaje iz prošlosti o ljudskim iskustvima s Bogom — bilo dobrim ili lošim — ne treba zanemarivati ni podcjenjivati. Bog ih je zapravo smatrao toliko važnim da ih je označio kao primjere koji nas opominju “da ne čeznemo za zlim stvarima, kao što su oni čeznuli” (1. Korinćanima 10,6). Drugim riječima, prošlost je često uvod u budućnost. Prošlost često postavlja kontekst za ono što se trenutačno događa i što će se dogoditi u budućnosti.

Bog zapravo kaže da mi nismo osuđeni ponavljati pogreške prošlih naraštaja, pod uvjetom da poslušamo savjete Svetog pisma i proročke poruke koje nam je On poslao preko svojih glasnika. Ako budemo slušali, učili i bili poslušni, naš će život biti čvrsto utemeljen i napredovat ćemo (2. Ljetopisa 20,20). Međutim, neki čak i duhovno blagostanje definiraju kao posjedovanje lijepih kuća, automobila, odjeće i drugih materijalnih dobara. Ali Bog, iako obećava da će se pobrinuti za naše potrebe, želi da i našoj duši bude dobro, kao što napređujemo i na druge načine (3. Ivanova 2). A trajna duhovna ispunjenost u kršćanskom životu zahtijeva poslušnost Božjim porukama.

Bog ne troši riječi uzalud. Kada On nešto izgovori, te su riječi vječne. Njihova sila i djelotvornost nikada ne prolazi (Izaija 40,8). One su dane kao savjet i opomena nama “kojima je zapalo da živimo u posljednjim vremenima” (1. Korinćanima 10,11). Ako su te riječi bile istinite već tada, koliko bi se više trebale odnositi na nas danas?

Kada u Bibliji čitate izvještaje o pobuni i nevjerovanju, koje vam pouke iz njih mogu pomoći da ne učinite nešto slično?

PRIMANJE I PRENOŠENJE PORUKA

Arthur White, unuk Ellen G. White i bivši direktor Ostavštine Ellen G. White, procjenjuje da je njegova baka tijekom svojeg života imala stotine viđenja i proročkih snova. Ta su viđenja trajala od nekoliko minuta do nekoliko sati, i ponekad je prisustvovao velik broj ljudi. U nekim slučajevima čak su je i skeptici, koji su sumnjali u vjerodostojnost njezinih viđenja, imali priliku promatrati tijekom takvih javnih objava.

Poput biblijskih proroka, Ellen G. White je, dok se nalazila u viđenju, doživljavala neke natprirodne fenomene. Godine 1868. James White je iznio detaljan opis njezinog stanja tijekom viđenja. Bila je “potpuno nesvjesna svega što se događalo oko nje”; nije disala; njezini mišići postajali su “kruti” a “zglobovi ukočeni”; pokreti i geste bili su joj “slobodni i graciozni”, a oči širom otvorene. Pošto bi izašla iz viđenja, privremeno je gubila vid, ali joj vid nije bio trajno oštećen. Nitko nije mogao znati kada i koliko dugo će biti u viđenju, jer su ta viđenja obično dolazila neočekivano i za samu Ellen G. White. (Vidi: James White, *Life Incidents*, str. 271–274.)

Kao u biblijska vremena, reakcije ljudi na te poruke bile su različite. Neki su prihvaćali Božje savjete, drugi su ih odbacivali. “Bog me je poslao da korim Njegov narod i ... time stavio na mene težak teret. One kojima je ova poruka upućena On će smatrati odgovornima za način na koji se odnose prema njoj. ... Ovaj neugodan posao nisam ja izabrala. To nije posao koji će mi donijeti naklonost ili pohvalu ljudi. ... U ime i snazi mogega Otkupitelja učinit ću što mogu. Upozoravat ću i savjetovati i koriti i ohrabrivati kako mi Božji Duh bude nalagao, htjeli to ljudi čuti ili ne. Moja dužnost nije da ugađam sebi, već da vršim volju svojega nebeskog Oca koji mi je povjerio ovaj posao.” (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 4, str. 211,212; u izvorniku 231,232)

Zanimljivo je da su mnogi od onih koji su odbacivali njezine proročke poruke činili to na osnovi vlastitog nevjerovanja ili osobnih neslaganja s Ellen G. White, a ne na teološkim osnovama. Ellen G. White se vrlo blagonaklono odnosila prema onima koji su izražavali sumnju u njezin proročki dar. Ona je zapravo jasno stavljala do znanja da prema takvima “treba pokazati dugo strpljenje i bratsku ljubav dok ne zauzmu vlastiti stav i odluče se za ili protiv” (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 1, str. 287,288; u izvorniku 328). Ellen G. White bila je uvjerena da su pravi dokaz njezinog proročkog dara poruke koje joj je Bog dao. Smatrala je da će ljudi, ako doista budu tragali za istinom, uvidjeti da je njezin dar istinit i autentičan. Vjerovala je da će ih Bog voditi u njihovoj potrazi za boljim razumijevanjem, ali je također pisala da nam je Bog dao dovoljno dokaza “da naša vjera prevagne na stranu istine” (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 4, str. 211; u izvorniku 231). Da biste saznali više, posjetite internetsku stranicu: <https://whiteestate.org/absg/7>.

Tumačenje proročkih spisa

“I tako im je Isus rastumačio što Sveta pisma kažu o njemu, od Mojsija do proroka.” (Luka 24,27 — Suvremeni hrvatski prijevod)

Biblijski tekstovi: Matej 5,17-48; 1. Korinćanima 16,20; Matej 4,1-11; Luka 10,25-28; Luka 24,25-27.44-49.

Nakon raspeća i uskrsnuća Krist se javio dvojici potištenih učenika, i obojica su Mu priznala: “A mi smo se nadali da je on onaj koji će osloboditi Izraela.” (Luka 24,21) Učenici su očekivali Mesiju koji će osloboditi Židove od rimske vlasti. To pogrešno očekivanje i razočaranje koje je potom uslijedilo proizišli su iz pristranog, jednostranog tumačenja mesijanskih proročanstava Starog zavjeta.

Krist je razriješio zabluđu te dvojice učenika tako što im je objasnio Sveto pismo iz šire perspektive (Luka 24,25-27). Kristovo tumačenje svetih spisa otvorilo im je oči i učinilo da njihova srca gore u njima (Luka 24,31.32). Poslije se Isus pojavio i pred većom skupinom učenika u Jeruzalemu, i “tada im prosvijetli razum da razumiju Pisma” (Luka 24,45; vidi također Luka 24,33.36.44-49).

Ta iskustva naglašavaju pozitivan učinak ispravnog razumijevanja proročkih spisa. Pogrešno razumijevanje proročanstava može dovesti do prave duhovne katastrofe.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 662—667.

BIBLIJA SVOJ VLASTITI TUMAČ

Na naše tumačenje Svetog pisma u velikoj mjeri utječu naše pretpostavke. Oni koji Bibliju smatraju samo zbirkom prastarih dokumenata, nisu sposobni uočiti bilo kakvo jedinstvo među njezinim različitim knjigama. Ali kada uzmemo u obzir temeljno načelo da je "sve Pismo od Boga nadahnuto i korisno" (2. Timoteju 3,16), onda možemo sagledati njezino jedinstvo i dopustiti Bibliji da bude svoj vlastiti tumač.

Pročitajte Matej 5,17-48. Kako je Isus objasnio starozavjetna učenja spomenuta u tom odlomku?

.....

.....

.....

Površno čitanje ulomka u Mateju 5,17-48 može stvoriti dojam da je Isus starozavjetni nauk zamjenjivao nekim svojim novim naukom. Ali pozornije čitanje jasno pokazuje da je Isus zapravo otkrivao duboke, duhovne dimenzije Starog zavjeta. U tom smislu On je ispunjavao obećanje iz Jeremije 31,31-33 da će u novom Savezu Božji zakon biti utisnut u um i napisan u srcu pripadnika Njegovog naroda (usporedi Hebrejima 8,8-10; Hebrejima 10,16).

Ponekad se tumačenje spomenutog odlomka nalazi u istoj knjizi u kojoj se on i pojavljuje. Na primjer, u Danielu 2 nalazimo opis tajanstvenog sna kralja Nabukodonozora (Daniel 2,31-35), nakon čega slijedi tumačenje tog sna (Daniel 2,36-45). Isto tako, u Mateju 13 imamo usporedbu o sijaču (Matej 13,1-9), a zatim njezino tumačenje (Matej 13,18-23).

Ponekad tumačenje poruke iznosi neki kasniji prorok. Na primjer, u 2. Ljetopisa 36,22-23 potvrđuje se ispunjenje proročanstva o sedamdeset godina, kako je pretkazano u Jeremiji 25,11.12 i Jeremiji 29,10. Također, mnogi starozavjetni pralikovi ispunili su se u Kristu, i mnogi starozavjetni tekstovi protumačeni su u Novom zavjetu.

"Stari zavjet je Evanđelje u slikama i simbolima. Novi zavjet je srž. I jedan i drugi podjednako su važni." (Ellen G. White, *Selected Messages*, sv. 2, str. 104) Novi zavjet je, dakle, nadahnuti tumač Starog zavjeta.

Zašto je od presudne važnosti biti svjestan svojih pretpostavki kad proučavamo Bibliju? Zašto je najvažnije da vjerujemo u Božju riječ i da ona sudi nama, a ne mi njoj?

POVIJESNO-KULTURNI KONTEKST

Pročitajte Izaija 65,17-20. Što znači to da će na novom Nebu i novoj Zemlji dijete "umirati u dobi od sto godina"? (Izaija 65,20 — Varaždinska Biblija)

.....

Izvlačenje riječi u Izaiji 65,20 iz njihovog povijesnog konteksta lako bi nas moglo navesti na pretpostavku o postojanju smrti i grešnika na novom Nebu i novoj Zemlji. Međutim, ta ideja proturječi obećanjima iz Knjige proroka Izaije o tome da će pravedni koji su umrli uskrsnuti (Izaija 26,19) i da će smrt i patnja konačno prestati postojati (Izaija 25,8; 65,19). U Izaiji 65,20 očito se koristi simbolični jezik. Koje dijete ima sto godina? Tek kada Izaiju 65,17-20 čitamo u njegovom povijesnom kontekstu, uvidamo da on u poetskom duhu upućuje na blagoslove koje će primiti izraelski narod, ali samo ako ostane vjeran odredbama Saveza (usporedi Ponovljeni zakon 28). Kao što je Isus u Mateju 24 povezo dogadaje iz bliske budućnosti s događajima koji će uslijediti poslije, Izaija ovdje čini isto, pokazujući da će ono što će se uskoro dogoditi biti predznak novog Neba i nove Zemlje.

U Knjizi proroka Izaije novo stvaranje nije sasvim u budućnosti. Ono iznenada ulazi u sadašnjost preko Božjeg slavnog djela otkupljenja i oprosta. Taj redak objavljuje da čak i sada, u sadašnjem trenutku za Izrael, Bog već pobjeđuje smrt. Ta misao izražena je u obećanju o dugovječnosti i iskorjenjivanju smrtnosti djece (Izaija 65,20). Sve je to bio samo nagovještaj onoga što će na kraju doći.

Pročitajte 1. Korinćanima 16,20. Kako mi primjenjujemo taj redak na naše sadašnje vrijeme i kulturu?

.....

U grčkoj kulturi novozavjetnog vremena pozdravljanje među rođacima i bliskim prijateljima bilo je praćeno poljupcem. U Rimljanima 16,16; 1. Korinćanima 16,20; 2. Korinćanima 13,12 i 1. Solunjanima 5,26 Pavao preporučuje da se takav topao, srdačan pozdrav prakticira i među kršćanskim vjernicima. Iz konteksta možemo izvući načelo o toplom pozdravljanju vjernika i pružanju osjećaja da su dio Božje obitelji. U nekim kulturama ljubljenje ne bi bilo prikladno, pa bi rukovanje, zagrljaj ili naklon bili kulturno prihvatljiviji. Ali bez obzira na kulturu, Pavao nas ohrabruje da se ponašamo tako da se ljudi na crkvenim okupljanjima osjećaju prihvaćeno i voljeno.

KNJIŽEVNI KONTEKST

Popularna propovjednička anegdota govori o čovjeku koji se suočavao s ozbiljnim problemima i želio je znati što je Božja volja za njega. Otvorio je Bibliju i nasumično pokazao prstom na Matej 27,5 gdje stoji: "[Juda] ode i objesi se." Neugodno zatečen takvim odgovorom, ponovio je isti postupak pokušavajući doći do neke poruke koja će mu pružiti više nade i ohrabrenja, da bi mu se prst zaustavio na Luki 10,37: "Idi pa i ti čini tako!" Oba retka stvarno se nalaze u Svetom pismu, ali ih treba razumjeti u kontekstu.

Mnoga izopačenja biblijskih poruka posljedica su uobičajene prakse izvlačenja odlomaka iz njihovog književnog konteksta. Takav pristup izlaže Sveto pismo svim vrstama proizvoljnih tumačenja.

Pročitajte Postanak 3,1-5; Matej 4,1-11. Kako je Sotona izvrnuo Božje riječi citirajući ih izvan konteksta?

.....

.....

.....

Neki ljudi izvrću biblijske poruke bez obzira na iskrene namjere, jer im nedostaje znanje. Neki drugi to čine namjerno, kao što je Sotona postupio u dvjema prigodama koje smo prethodno spomenuli. Ali bez obzira na motiv, to uvijek nanosi štetu.

U Edenskom vrtu (Postanak 3,1-5; usporedi Otkrivenje 12,9) Sotona se pojavio pred Evom kao privlačna, radoznala zmija koja govori ljudskim jezikom. Istrgnuvši Božje riječi iz njihovog prvobitnog konteksta, Sotona ih je najprije uopćio, a onda je ponudio vlastito obmanjujuće tumačenje.

Kada je Duh Sveti odveo Isusa u pustinju (Matej 4,1-11; Luka 4,1-13), "Sotona se pojavio u pustinji kao anđeo svjetla da bi prevario Krista" (Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 18. prosinca 1888.). U razgovoru s Kristom Sotona je pogrešno citirao Psalam 91,11.12, nagovještavajući da bi Bog zaštitio čak i one koji se namjerno izlažu opasnim situacijama. Iskustvo u Edenskom vrtu i u pustinji kušnji potvrđuje postojanje velikog sukoba koji uključuje i tumačenje Božje riječi, izgovorene i pisane. Ta iskustva trebala bi nam pomoći da shvatimo koliko je važno da se u svojem razumijevanju biblijskih tekstova vjerno držimo njihovog konteksta.

Zašto, dakle, moramo izbjegavati kušnju da izvlačimo retke iz konteksta da bismo dokazali svoje tvrdnje, koliko god one bile ispravne?

ZNAČENJE TEKSTA

Svi kršćani trebali bi razumjeti Bibliju sami za sebe. Ona je dovoljno jasna da bi svi mogli razumjeti put spasenja, a ipak dovoljno složena da bude stalni izazov i za najbistriji um. Sveto pismo je bezgranično blago spasonosnog znanja koje se nikad ne može u potpunosti iscrpiti.

Pročitajte Luka 10,25-28. Neki tvrde da Bibliju ne treba tumačiti. Ako je tako, zašto je onda Isus pitao tog učitelja Zakona: "U Zakonu što piše? Kako čitaš?" (Luka 10,26)

.....

.....

.....

Da bismo sagledali značenje teksta, trebamo najprije razumjeti riječi koje se tu koriste, a zatim i kako se one koriste u neposrednom književnom kontekstu i općem biblijskom kontekstu. Također, važno je razumjeti i povijesno-kulturne prilike, bar u onoj mjeri u kojoj je to moguće. I konačno, naši zaključci trebaju biti u potpunom skladu sa širim naukom Svetog pisma. Uspoređivanje paralelnih redaka — kao što se često radi u četirima evanđeljima — može obogatiti naše razumijevanje.

Usporedite Mateju 5,43-48 i Luka 6,27-36. Kako nam kontekst odlomka u Mateju 5,43-48 i paralelnog retka u Luki 6,36 pomaže da bolje razumijemo značenje pojma "savršeni" u Mateju 5,48?

.....

.....

Jedna od najvažnijih osobina vjernog tumača Svetog pisma jest spoj temeljitosti i poniznosti. Imajte na umu da nitko od nas ne posjeduje istinu, već da svi mi gledamo kroz zamagljeno staklo.

U svakom slučaju trebamo uvijek težiti zdravoj doktrini (2. Timoteju 4,1-5). Ključno načelo koje bismo trebali slijediti jest da se usredotočimo na ono što razumijemo, na ono što nam je jasno, i da na tome dalje gradimo, što će nam, u mnogim slučajevima, s vremenom pomoći da razumijemo i ono što nam zasad možda nije jasno. S ove strane vječnosti uvijek će biti pitanja bez odgovora.

Sjetite se nekog trenutka kada vas je uvelike uznemirilo nešto što niste razumjeli, ali vam je to poslije objašnjeno. Kako bi vam to iskustvo trebalo pomoći da vjerujete Bogu u vezi s onim što piše u Njegovoj Riječi, a što zasada još uvijek ne razumijete?

IZLAGANJE BIBLIJSKIH ISTINA

Naše proučavanje Biblije treba biti usredotočeno na dva glavna cilja: osobni duhovni rast i dovođenje drugih u spasonosni odnos s Isusom. Krist za pravog kršćanina kaže da je Duhom Svetim upućen u "svu istinu" (Ivan 16,13), koji živi "o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih" (Matej 4,4) i koji uči druge "da vrše sve" što nam je On zapovjedio (Matej 28,20).

Pročitajte Luka 4,16-30; 24,25-27.44-49. Što možemo naučiti na osnovi toga kako je Krist objasnio Sveto pismo?

.....

.....

Isus Krist je bio, jest i uvijek će biti "put, istina i život" (Ivan 14,6). Njegovo propovijedanje bilo je čvrsto utemeljeno na Svetom pismu. Na primjer, Marko 1,14.15 glasi: "Pošto je Ivan bio zatvoren, dođe Isus u Galileju. Tu je propovijedao Radosnu vijest Božju. Govorio je: 'Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje.'"

Vrijeme o kojem je tu riječ jasno upućuje na Daniela 9,24-27. U Govoru na gori (Matej 5—7), On je citirao iz Izlaska 20,13.14 (Matej 5,21.27), a u Luki 4 citirao je Izaiju 61,1.2. Isus je bio biblijski propovjednik u punom smislu riječi.

U drugom primjeru, u Djelima 8, stoji da je etiopski dvoranin "bio u Jeruzalemu da iskaže štovanje Bogu" (Djela 8,27 — Suvremeni hrvatski prijevod), što znači da je bio upoznat s hebrejskom religijom i s nekim njezinim obredima. Posjedovao je čak i primjerak Knjige proroka Izaije, koju je žudno čitao na povratku kući. Međutim, nije razumio proročanstvo o Sluzi koji nosi grijehe pa je tražio nekoga da mu to objasni.

Iz tog iskustva možemo naučiti nekoliko važnih pouka. Prvo, jednostavno čitanje nekog odlomka iz Svetog pisma ne vodi uvijek do njegovog dubljeg razumijevanja. Drugo, prigodom proučavanja Svetog pisma možemo, i trebali bismo, učiti jedni od drugih. Treće, imamo osobnu obvezu dijeliti jasne biblijske poruke drugima.

Filipovo izlaganje istina iz Knjige proroka Izaije i drugih starozavjetnih odlomaka dovelo je tog dvoranina do krštenja (Djela 8,35-39; usporedi Psalam 51,14). I naše izlaganje Svetog pisma trebalo bi imati istu svrhu (vidi Ivan 17,17).

Iako nam ponekad može zatrebati pomoć da bismo razumjeli određene tekstove, zašto moramo biti potpuno utvrđeni u svojem umu u onome što vjerujemo?

ČITANJE DJELA ELLEN G. WHITE

Kako treba čitati djela Ellen G. White? Evo nekoliko smjernica za ispravno razumijevanje i primjenu njezinih spisa.

Prvo, počnite s molitvom, pozitivnim stavom i otvorenog uma, a ne u duhu sumnje. Naš način razmišljanja je prizma koja boji sve što vidimo, čujemo ili pročitamo. Kao što je sama Ellen G. White primijetila: “Ako istražuješ Bibliju da bi obranio svoje mišljenje, nikada nećeš dosegnuti istinu. Istražuj da spoznaš što kaže Gospodin.” (*Isusove usporedbe*, str. 70; u izvorniku 112) Isto vrijedi i za njezine spise.

Drugo, uzmite u obzir kontekst onoga što čitate. Ljudi često zasnivaju svoje mišljenje o spisima Ellen G. White na nekoj izdvojenoj izjavi ili odlomku izvučenom iz njegovog prvobitnog povijesnog ili književnog konteksta. Ellen G. White je pisala da se “u obzir moraju uzeti vrijeme i mjesto” (*Selected Messages*, sv. 1, str. 57). Ta žalosna praksa zanemarivanja konteksta stvarala je, i još uvijek stvara, bezbroj problema pojedinim članovima crkve.

Treće, usredotočite se na načela. Koja je glavna misao (ili više njih) koju Ellen G. White naglašava u određenom odlomku? Na primjer, 1894. godine Ellen G. White je pisala vjernicima u Battle Creeku osuđujući kupnju bicikala (vidi *Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 8, str. 50–53). Načelo koje je Ellen G. White nastojala naglasiti bilo je pravilno upravljanje Bogom danim sredstvima kao što je novac (u to vrijeme bicikli su bili vrlo skupi).

Četvrto, proučite sve što je Ellen G. White pisala na određenu temu. Razmotrite nejasne izjave u kontekstu njezinog općeg učenja na tu temu. Tijekom svojeg života, Ellen G. White se žalila na zloupotrebu njezinih spisa: “Mnogo toga što se navodi kao poruka sestre White, služi u svrhu pogrešnog predstavljanja sestre White kako bi se stvorio dojam da ona svjedoči u prilog nečemu što zapravo nije u skladu s njezinim mišljenjem i prosuđivanjem.” (*Selected Messages*, sv. 1, str. 44)

I konačno, provjerite je li Ellen G. White doista to izjavila. Postoje brojne izjave koje se pogrešno pripisuju Ellen G. White. Najsigurniji način da se uvjerimo da ono što čitamo potječe od Ellen G. White jest potražiti izvorni tekst. A kad utvrdimo gdje se on nalazi, možemo ga proučiti koristeći se ispravnim načelima.

Preko proročkih spisa Ellen G. White dan nam je predivan dar. Vrlo je važno da pravilno čitamo te spise koji mogu biti — i jesu — veliki blagoslov za milijune ljudi. Tragično je kada se oni pogrešno tumače i zloupotrebljavaju.

Da biste saznali više, posjetite internetsku stranicu: <https://whiteestate.org/abs8>.

Provjera proroka

“Ljubljeni, nemojte vjerovati svakome duhu, već duhove podvrgnite kušnji da vidite jesu li od Boga, jer su se pojavili mnogi lažni proroci u svijetu.” (1. Ivanova 4,1)

Biblijski tekstovi: Daniel 10,7-19; Ponovljeni zakon 13,1-5; Izaija 8,20; Ivan 11,25; Djela 15,36-39; Jeremija 28,9.15-17.

Pravi dijamant jedan je od najvrjednijih dragulja na Zemlji. Naravno, može se napraviti dosta toga što izgleda skoro identično kao dijamant, ali je bezvrijedno. Kako onda možemo znati je li dijamant pravi ili lažni? Najbolji je način da se on ispita. Neki testovi mogu se obaviti i kod kuće uz pomoć par jednostavnih alata. Drugi zahtijevaju detaljno stručno ispitivanje. Većina tih testova sama po sebi ne daje konačne rezultate, ali ako dijamant prođe više testova, može se sa sigurnošću zaključiti da je pravi.

Dijamant je istovremeno i jedan od najtvrdih materijala na Zemlji. Njegova čvrstoća djelomično se ogleda u sposobnosti da izdrži vrlo visoke temperature i dramatične temperaturne promjene. Da biste provjerili dijamant, možete ga zagrijati uz pomoć upaljača ili plamenika, a onda ga spustiti u hladnu vodu. Pravi dijamant neće biti oštećen, a lažni će se vjerojatno raspasti!

Dar proroštva vredniji je od bilo kojeg dijamanta, ali nekome tko tvrdi da ga posjeduje ne može se tek tako vjerovati na riječ. Ta tvrdnja mora se provjeriti. Ovog ćemo se tjedna baviti biblijskim prorcima da bismo otkrili biblijska načela koja se koriste za provjeru njihove autentičnosti.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 668—674.

ULOGA NATPRIRODNOG

Tijekom izlaska, nakon što su napustili Egipat, Gospodin je ovako govorio svojem narodu o proročkom daru koji će se javljati među njima: "Saslušajte riječi moje: 'Nađe li se među vama prorok, u viđenju njemu ja se javljam, u snu njemu progovaram.'" (Brojevi 12,6)

Proročka poruka i poziv često uključuju natprirodno. To svakako nadilazi običan dojam ili ideju koju netko ima. Prorok prima izravnu vijest od Boga, često preko proročkih snova ili viđenja (Daniel 8,1; Izaija 1,1; Djela 9,10 itd.), što može biti praćeno nekim dojmljivim fizičkim pojavama.

Navedite neke od neobičnih fizičkih pojava koje je prorok Daniel doživljavao kada je imao viđenje. Daniel 10,7-19.

.....

.....

.....

Daniel je izgubio svu snagu kad je imao viđenje, i tijekom tog iskustva bio je potpuno pod Božjim nadzorom. Premda oni koji su bili s njim nisu dobili viđenje, prisutnost božanskog bila je toliko snažna da su se razbježali i posakrivali u strahu. Preko tih pojavnosti Bog skreće pozornost na proroka, kako bi proročka poruka došla do punog izražaja.

Čemu nas ulomak iz Ponovljenog zakona 13,1-5 uči o proročkom daru?

.....

.....

Međutim, iako te vidljive pojave pokazuju da je na djelu natprirodna sila, to ne znači automatski da je osoba nadahnuta od Boga. Sotona također može pokazati natprirodnu silu. Nijedan pojedinačni dokaz ne potvrđuje proročku službu. Prorok mora biti provjeren neovisno o tim fizičkim fenomenima. Natprirodno djelovanje nije potvrda istinskog proročkog dara. Moraju biti prisutni svi biblijski pokazatelji za pravog proroka da bismo nekoga prihvatili kao Božjeg glasnika. Povijest je, nažalost, puna lažnih proroka (vidi Matej 7,15).

U nekim su kulturama natprirodne pojave češće nego u drugim. Zašto ipak moramo biti vrlo oprezni kad nastojimo saznati potječe li neka natprirodna pojava doista od Boga?

USKLAĐENOST S BIBLIJOM

Premda mi ljudi često varamo i proturječimo sami sebi, Bog ne laže (vidi Brojevi 23,19). Poruke koje On daje preko proroka također otkrivaju tu dosljednost. Njegova nepromjenjiva istinoljubivost ogledat će se u proročkim porukama koje On daje.

Pročitajte Izaija 8,20. Koju ključnu misao Bog tu iznosi?

.....

.....

Biblija je uvijek konačno mjerilo kada je riječ o nadahnuću. Proroci moraju biti provjereni uspoređivanjem onoga što govore s onim što Biblija kaže. Pravi prorok nikad neće proturječiti biblijskoj istini, niti će umanjivati njezinu važnost, niti će odvlačiti pozornost od nje. Zato je poznavanje Svetog pisma tako presudno za one koji žele slijediti Gospodina kako ne bi bili prevareni djelovanjem lažnih učitelja i lažnih proroka.

U Starom i Novom zavjetu proroci koji su se javljali kasnije tijekom povijesti, često su se osvrtni na proročke spise svojih prethodnika kao na uzor za vlastitu proročku službu. Kasniji biblijski proroci otkrivaju dodatne uvide u Božje planove i način spasenja, ali oni nikad ne proturječe osnovnim načelima i konceptima koje je Bog već dao.

Čemu nas 2. Petrova 1,19-21; Rimljanima 15,4 i Jakov 1,17 uče o Bogu i proročkim porukama koje je On slao tijekom vjekova?

.....

.....

Starozavjetni temelj za razumijevanje plana spasenja postavljen je u prvom proročanstvu koje je sam Bog dao u Postanku 3,15. Žrtveni sustav bio je slikoviti prikaz tog plana, ali detalji o tome kako će Božje Janje, Isus Krist, doći, živjeti i umrijeti za čovječanstvo razjašnjavani su korak po korak u kasnijim proročanstvima. Biblijski izvještaj pokazuje da Bog otkriva istinu onda kad ju je Njegov narod u stanju razumjeti. To omogućava da se razumijevanje istine produbljuje sa svakim novim naraštajem. To je ono što se podrazumijeva pod pojmom "postupno otkrivanje istine" ili "napredovanje istine." Što znači da će kasniji naraštaji često imati dublje razumijevanje istine od prethodnih.

Postoji, međutim, jedan ključni trenutak koji se ne može pre-naglasiti — nova otkrivenja nikad ne proturječe istini koju je Bog dao prije.

KRISTOVO UTJELOVLJENJE

Prema 1. Ivanovoj 4,1-3, vjerovanje u Isusovo utjelovljenje kao kriterij istinitosti, već samo po sebi isključuje osobe iz drugih velikih svjetskih religija koje tvrde da su proroci, ili one koje tvrde da su povezane s duhovnim kraljevstvom, ali ne pripadaju nekoj određenoj religiji. Ako netko “ne priznaje da je Isus Krist došao u tijelu”, ta osoba “nije od Boga” (1. Ivanova 4,3 — Šarić).

Kada je pisao te retke, Ivan je mislio na lažne učitelje koji su tvrdili da Isus nije ni bio ljudsko biće, već da je samo tako izgledao. Međutim, taj kriterij ima širu primjenu. Nije samo prorok taj koji treba priznati da je Isus bio stvarna osoba koja je živjela na Zemlji. Većina kršćana u to vjeruje. Ivan se, dakle, bavio vrlo konkretnim spornim pitanjem koje se postavljalo u to vrijeme, ali njegove proročke riječi, iako su upućene u posebnim okolnostima, i dalje sadrže važne istine i za kasnije naraštaje.

Što nam sljedeći redci govore o Isusu: Ivan 3,16; 2. Korinćanima 5,21; Ivan 11,25; Hebrejima 4,14.15; Ivan 14,1-3?

.....

.....

.....

Pravi proroci moraju vjerovati da je Isus bio utjelovljeni Bog, a ipak potpuno čovjek. Oni također moraju prihvatiti cjelokupnu istinu o Isusu — o Njegovom poslanju, bezgrešnom životu, pomiriteljskoj smrti, uskrsnuću, velikosvećeničkoj službi na Nebu i Njegovom drugom dolasku. To je više od razumskog prihvaćanja činjenice da je Isus živio na Zemlji. Isus mora biti glavnina prorokovih učenja, a ne tek puki dodatak. Njegove poruke trebaju voditi ljude u spasonosni odnos s Isusom.

Duhom Svetim nadahnuta proročka riječ Božji je svjetionik koji rastjeruje tamu u nama dok Isus, Zvijezda Danica, ne osvane u našim srcima, a proročki dar nas sjedinjuje s Njim i trajno nas upućuje k Njemu.

Proroci koji veličaju Isusa neće okupljati vlastite sljedbenike niti uzdizati sebe same (Djela 4,12). Spremno će služiti onima kojima su poslani i neće ih iskorištavati. U isto vrijeme, kao što ćemo vidjeti sutra, Božji proroci bili su obični ljudi i, poput nas ostalih, grešnici kojima je potrebno Evanđelje.

Zašto je za našu vjeru toliko bitno shvaćanje da je Isus, koji je u potpunosti Bog, umro kao naša Zamjena podnijevši kaznu za naše grijeh? Što gubimo ako smetnemo s uma taj nauk?

DOBRI PLODOVI

U Govoru na gori (Matej 5—7), Isus je zacrtao temelje kršćanske Crkve. Po svemu sudeći, proročka služba bila je sastavni dio tih temelja. Uostalom, Isus je upozorio na lažne proroke rekavši: "Dakle: prepoznat će te ih po njihovim rodovima." (Matej 7,20)

Kakvoća ploda može se ocijeniti samo s protokom vremena. Promatranjem prorokovog karaktera i rezultata do kojih dolazi na osnovi njegovih poruka, možemo uvidjeti privlači li taj prorok ljude k Bogu ili ih odvodi od Njega.

Pročitajte Jona 1,1-3; Djela 15,36-39; Galaćanima 2,11-14. Čemu nas ovi ulomci uče o prorocima?

.....

.....

.....

Biti prorok, međutim, ne čini osobu bezgrešnom niti nepogrešivom. U biblijskim primjerima Jone, Pavla, pa čak i Petra vidimo pogreške i karakterne mane. Samo Bog je bez mane. Njegovi glasnici to nisu. Proroci, kao i svi mi, imaju slabosti, ali njihov život mora biti jasno usmjeren na Boga, i oni ne smiju nijekati svoju službu načinom života koji je suprotan poruci koju iznose.

Nijedan prorok ne odražava u potpunosti Isusov primjer, ali pravi prorok je odan načelima i životnim pravilima Božjeg kraljevstva (Matej 7,16-20). Na svakoga tko tvrdi da je Božji glasnik, a čiji način života otvoreno proturječi poruci koju nosi, treba gledati sa sumnjom.

Premda je proročki poziv težak, mnogi su proroci donosili "dobre plodove" tijekom svoje službe. Na primjer, Mojsije je uspješno vodio Izraelce kroz pustinju (Ponovljeni zakon 34,10-12). Hagajeva vjernost ohrabrila je stanovnike Judeje da počnu s gradnjom drugog hrama, koja je bila obustavljena devetnaest godina (Hagaj 1,12). Izaija je nepokolebljivo služio četvorici judejskih kraljeva vodeći ih kroz burna vremena i upućujući na Mesiju (Izaija 39,5,6; Izaija 53,4-6). Ne možemo zaboraviti Danielovu iskrenu ispovijed (Daniel 9,15) ni Jeremijinu posvećenost sa suzama (Jeremija 9,1). Usprkos tome što su često bili progonjeni i zlostavljani, pravi proroci uvijek su pokazivali ljubav prema Bogu i Njegovom narodu, što je obilježje plodonosne službe.

Koliko su vas često pobožni muškarci i žene razočarali svojim postupcima ili karakternim manama? Koju važnu lekciju možete naučiti iz tih iskustava?

ISPUNJENA PROROČANSTVA

Ljudi često misle da je prorok netko tko pretkazuje budućnost, ali to je samo jedan aspekt proročkog djela. Posao proroka obuhvaća mnogo više od toga. Proroci vraćaju ljude Božjoj riječi i pružaju ohrabrenje, savjete i upozorenja.

Osim što pomažu ljudima da saznaju i pripreme se za buduće događaje, zašto još proroci pretkazuju budućnost? Vidi Jeremija 28,9.15-17.

Ispunjena proročanstva još su jedan način za provjeru proroka. Proročanstva pravog proroka trebala bi se ispuniti kao što je najavljeno: "Ako se ono što prorok objavi u Božje ime ne dogodi, ne pokaže se istinitim, tu poruku nije izgovorio Bog. Taj prorok drznuo se govoriti sam od sebe. Nemoj ga poštovati." (Ponovljeni zakon 18,22 — Suvremeni hrvatski prijevod) Međutim, taj način provjere može biti nezgodan za primjenu jer su neka proročanstva uvjetna. To jest, ona se možda neće ostvariti kao što je prorok pretkazao ako uvjeti ne budu zadovoljeni.

To načelo vidimo u slučaju proroka Jone i njegovog proricanja protiv Ninive. Jonina poruka bila je prilično kratka i oštra: "Još četrdeset dana, i Niniva će biti razorena." (Jona 3,4) Pa ipak, to se nije dogodilo onako kako je porečeno. Zašto?

Pročitajte Jeremija 18,7-10. Čemu nas to još uči o uvjetnim proročanstvima?

Uvjetna proročanstva ovise o tome kako ljudi reagiraju na Božje poruke. Ako promijene svoj stav i ponašanje, do najavljenog događaja možda neće doći. Stanovnici Ninive primili su Jonino proročanstvo k srcu i promijenili svoje putove, tako da ih Bog nije uništio (Jona 3,10). Kada su kasniji naraštaji zaboravili to proročko upozorenje, i kad je Niniva ponovno postala zlo, okrutno mjesto, Bog ju je uništio. Bog poznaje budućnost, ali mi ne. Međutim, naše odluke i izbori uvelike određuju našu budućnost.

Zašto je važno da razumijemo pojam uvjetnog proročanstva? Kako nam to u velikoj mjeri može pomoći da biblijsku istinu bolje shvatimo?

"ISPITAJTE I VIDITE"

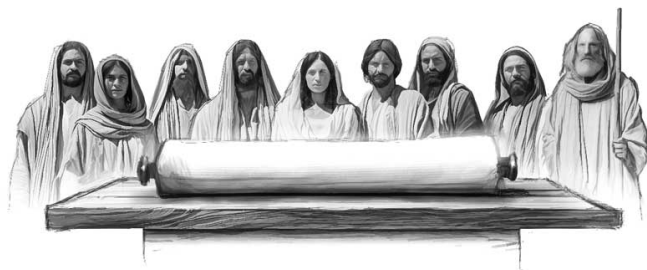
Prihvatanje proročkog dara Ellen G. White od strane adventista sedmoga dana, od samih početaka do danas, nailazilo je na izazove slične onima s kojima su se suočavali i mnogi biblijski proroci. Već nakon prvog viđenja koje je Ellen G. White dobila u prosincu 1844., neki su doveli u pitanje njezine proročke tvrdnje. To je navelo adventiste koji su svetkovali subotu (kasnije adventiste sedmoga dana) da razrade argumente u prilog proročkom daru Ellen G. White.

Prvo, obrazložili su teološku opravdanost vjerovanja u trajanje dara proroštva do svršetka vremena. Biblija podupire suvremeno javljanje dara proroštva, tvrdili su. Na osnovi Joela 2, Otkrivenja 12,17 i drugih tekstova, proročki dar bit će posebno vidljiv u "posljednjim danima" i postat će "znak prepoznavanja" Božjeg naroda posljednjeg vremena (vidi Gerhard Pfandl, "The Gift of Prophecy and God's Remnant Church", *The Gift of Prophecy*, 4. poglavlje).

Drugo, rani adventisti zapazili su da dar Ellen G. White vrši pozitivan utjecaj na vjernike. Na primjer, njezini proročki uvidi pomagali su da se vjernici koji su prisustvovali subotnjim konferencijama krajem 1840-ih ujedine i nadvladaju neslaganja oko biblijskih doktrina. Njezin dar nastavio je donositi "dobar plod" u desetljećima koja su uslijedila, a njezini spisi su i dalje utjecajni unutar vjerske zajednice adventista sedmoga dana.

Treći argument u obranu Ellen G. White odnosi se na natprirodne elemente njezinih viđenja. Dok je bila u viđenju, kao što smo napomenuli prije, Ellen G. White je pokazivala natprirodne sposobnosti — izvještavala je o činjenicama i okolnostima koje su joj bile nepoznate, otkrivala je buduće događaje, dobivala je natprirodnu snagu i nije bila u stanju upravljati niti utjecati na vrijeme pojavljivanja svojih viđenja, između ostalog.

Danas adventisti sedmoga dana nastavljaju naglašavati argumente koji podupiru vjerodostojnost dara Ellen G. White. Premda su ti argumenti čvrsti, posebno snažan "dokaz" u prilog daru Ellen G. White osobno je iskustvo s njezinim spisima. Kao što je psalmist David savjetovao: "Kušajte i vidite kako dobar je Jahve" (Psalmi 34,9), jedino kada uz molitvu čitamo spise Ellen G. White možemo ispravno procijeniti njezine proročke tvrdnje. Dobro mjesto za početak njezina je mala ali vrlo omiljena knjiga *Put Kristu*. Zatim slijedi niz od pet knjiga pod nazivom "Veliki sukob", koja prati temu velikog sukoba od Postanka do Otkrivenja. Njezini spisi široko su dostupni u tiskanom i elektroničkom obliku (vidi EGWWritings.org) i prevedeni su na mnoge jezike. Da biste saznali više, posjetite internetsku stranicu <https://whiteestate.org/abs9/>.

Autoritet i značenje proroka

“Uistinu je živa i djelotvorna riječ Božja. Ona je oštrija od svakoga dvosjeklog mača i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može suditi nakane i misli srca.” (Hebrejima 4,12)

Biblijski tekstovi: Izlazak 4,10-16; Luka 8,22-25; Ivan 3,1-10; Djela 16,25-34; 1. Korinćanima 5,1-5; Luka 7,28.

Dana 9. studenoga 1989., izjava Güntera Schabowskog dana uživo na televiziji u komunističkoj Istočnoj Njemačkoj pokrenula je pad Berlin-skog zida. Govoreći kao glasnogovornik Istočne Njemačke, Schabowski je dao pogrešnu izjavu u televizijskom prijenosu tiskovne konferencije. Umjesto da najavi da bi stanovnicima Istočne Njemačke *mogao* biti dopušten posjet Zapadnoj Europi nakon dugog i teškog procesa dobivanja odgovarajućih viza, on je jednostavno rekao da će im *biti* dopušteno da posjećuju Zapadnu Europu. Jedan novinar je pitao kada će ta promjena politike stupiti na snagu, na što je Schabowski odgovorio: “Koliko mi je poznato, to stupa na snagu... odmah, bez odgađanja.” U roku od nekoliko minuta kolone ljudi su krenule prema graničnim kontrolnim punktovima, zahtijevajući da budu propušteni kao što je vlada najavila.

Ljudima se često daje punomoć da govore u ime neke kompanije, pa čak i države. Ali što je s onima koji govore u Božje ime? Ovog ćemo tjedna istražiti kakav autoritet, ili koju vrstu punomoć posjeduju biblijski proroci, i kakav autoritet imaju, ako ga uopće imaju, proroci koji nisu napisali nijednu biblijsku knjigu, kao što su bili prorok Natan, Ivan Krstitelj, a svakako i Ellen G. White.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 675—685.

PREDSTAVLJANJE BOŽJEG AUTORITETA

Prije nego što biste nekoj osobi dopustili da govori u vaše ime, zar se ne biste potrudili da za to izaberete nekoga kome vjerujete? Bilo bi važno da ta osoba zna vaš stav i da ga vjerno prenese.

Pročitajte Izlazak 2,11-15; 3,1-3.10-13. Kako je vrijeme koje je proveo kao pastir pripremilo Mojsija da bude Božji glasnogovornik?

.....

.....

.....

Mojsije je četrdeset godina života proveo stječući najbolje obrazovanje koje je Egipat mogao ponuditi, ali ga to nije pripremilo da postane Božji glasnik. Sljedećih četrdeset godina morao je provesti kao pastir u pustinji, neometan od svijeta. Morao se u velikoj mjeri "odučiti" od onoga što je naučio kao kraljević. Da bi mogao surađivati u oslobađanju Izraela, Mojsije je morao upoznati Boga u čije će ime govoriti.

Pročitajte Izlazak 4,10-16. Što možemo naučiti iz tog razgovora između Boga i Mojsija o tome kako se proroci pozivaju i kakva je njihova uloga?

.....

.....

Od Mojsija se tražilo da igra ulogu Boga, dok je Aron preuzeo ulogu Mojsijevog glasnogovornika (Izlazak 4,16; vidi također Izlazak 7,1). Kao što je učinio s Mojsijem i Aronom, Bog pomaže i ostalim svojim prorocima da na najbolji način prenesu poruke koje im On daje.

Mojsije je bio svjestan da je ranije pogriješio. Sjećao se posljednjeg susreta sa svojim sunarodnjacima, Izraelcima, kada je njegov autoritet bio doveden u pitanje (Izlazak 2,14). Bog je razumio Mojsijevu zabrinutost i strpljivo se odnosio prema njegovim strahovima. Svaka osnova za izgovor bila je uklonjena, ali Mojsije se i dalje opirao pozivu. Njegovi strahovi prerasli su u nevjerovanje. Svojim oklijevanjem dovodio je u pitanje Božju namjeru da ga upotrijebi. Tek tada je Bog izdao bespogovornu zapovijed da bi pokrenuo tog nevoljnog proroka (Izlazak 3,14-17).

Vi možda niste prorok, ali za što vas je Bog pozvao da činite za Njega u svojem životu? Kako se na najbolji način možete pripremiti za taj poziv?

ISUSOV AUTORITET

Na čemu se temeljio Isusov autoritet? Koji je bio dokaz tog autoriteta? Vidi Matej 21,23-27; Ivan 17,2.

.....

.....

Dok je poučavao, Isusu su prišli svećenici i zahtijevali da im kaže tko Ga je opunomoćio da vrši tu službu. Na kraju krajeva, Isus nije završio nijednu školu niti je prošao poduku u tradicionalnim rabinskim školama. Ali umjesto da odgovori na njihova pitanja, Isus im je ukazao na put do odgovora, postavljajući svojim ispitivačima pitanje o nesumnjivom autoritetu koji je posjedovao Ivan Krstitelj. Odbijajući odgovoriti, oni su nijekali Božju silu koja je obilježavala Ivanovu službu i odbacili autoritet Isusa koji je, kao i Ivan, bio poslan od Boga.

Što nam sljedeći redci govore o Isusovom autoritetu: Matej 7,28.29; Marko 1,21-27; Luka 8,22-25; 9,1; Ivan 5,25-27; 7,38?

.....

.....

Sva vlast pripada Isusu kao Stvoritelju (Ivan 1,3) i Spasitelju ljudi (Rimljanima 3,24). On je Božja Riječ. Božanski autoritet koji je Isus posjedovao tijekom svojeg života i službe na Zemlji nitko nije mogao oponašati niti samostalno izgraditi. Isusova učenja izazivala su divljenje kod Njegovih slušatelja jer ih je učio s autoritetom nekoga tko posjeduje vlast (Matej 7,29).

Sva evanđelja izvještavaju o Isusovom natprirodnom proročkom autoritetu. Isus je opraštao grijeha (Marko 2,10.11), istjerivao demone (Marko 3,15) i znao je što ljudi misle (Ivan 2,24.25). Podizao je mrtve i nudio vječni život (Ivan 10,28). Dok je bio na Zemlji kao naš Otkupitelj, Isus je pokazivao autoritet koji Mu je Bog Otac dao (Ivan 17,2), oslanjao se na Oca i surađivao s Ocem (Ivan 5,19) sve vrijeme, često se pozivajući na Sveto pismo, koje, kako je tvrdio, svjedoči o Njemu. Isus je posjedovao apsolutni autoritet i mogao je prenijeti taj autoritet na svoje učenike (Marko 6,7). Njegovo svjedočanstvo kao Božje Riječi dolazilo je i do proroka preko kojih je govorio (Otkrivenje 19,10).

I bez obzira na sve dokaze koje je Isus pružio, neki ljudi su Ga ipak odbacili. Kako da i mi sami ne padnemo u istu zamku nevjerovanja, s obzirom na sve razloge koji su nam dati da bismo vjerovali?

AUTORITET BIBLIJE

Biblija je proizvod nadahnutog, proročkog otkrivenja od Boga. Ona odgovara na velika životna pitanja i jedinstveno je sredstvo putem kojeg Bog otkriva sebe ljudskom rodu. Preko Svetog pisma učimo o smislu ljudskog postojanja, o Božjem karakteru, o Njegovoj volji i namjeri za naš život. Biblija je vrhovno mjerilo istine, autoritet u skladu s kojim trebamo donositi sve životne odluke. Ona je temelj kršćanskog pogleda na svijet i osnova cjelokupne otkrivene istine. Ona je kršćansko pravilo vjere i života.

Božju riječ možemo prihvatiti ili odbaciti, a da bismo je odbacili, uopće ne moramo ići do takvih krajnosti da spaljujemo Bibliju, kao što je učinio kralj Jojakim (vidi Jeremija 36,22-27). Zanemarivanje Biblije, čak i ako tvrdimo da vjerujemo u nju, može biti podjednako problematično. S druge strane, kada otkrijemo i prihvatimo Božju riječ, možemo, poput kralja Jošije, biti njome preobraženi i voditi druge k Bogu (vidi 2. o kraljevima 22,10-13).

Danas ljudi često pristupaju Svetom pismu s podsmijehom ili tako što u njemu traže nedostatke. Neki smatraju da je Biblija u raskoraku sa suvremenim običajima (što ona uglavnom i jest, a i treba biti). Mnogi je ismijavaju zato što proturječi "znanstvenim" ili kulturnim kretanjima.

U kršćanstvu se Biblija često koristi samo da bi podržala određeni teološki stav umjesto kao sredstvo za osobni duhovni rast i obnovu. Drugi opet tumače Bibliju na način da joj se osporava bilo kakav povijesni ili praktični autoritet u našem svakodnevnom životu.

Jedan od najlakših i možda najčešćih načina odbacivanja autoriteta Biblije njezino je zanemarivanje, a zatim i primjena Svetog pisma u našem životu.

Kakav je utjecaj izgovorena Božja riječ imala u sljedećim situacijama: Jeremija 38,1-4; Ivan 3,1-10; Djela 16,25-34?

.....

.....

U stara vremena materijal za pisanje bio je teško dostupan i skup. Štoviše, mnogi nisu znali čitati, tako da je Božja riječ izgovorena preko Njegovih proroka bila nužna i bitna. Pod utjecajem Duha Svetoga, Božja riječ, bilo izgovorena ili pisana, može prodrijeti u srce, otkriti grijeh i donijeti obnovu. Božja riječ poziva nas na pokajanje i poslušnost (Djela 5,29; vidi također Hebrejima 4,12). I to je često razlog što je mnogi, od kojih bi se očekivalo da postupe pametnije, odbacuju, jer im se ne dopadaju njezini zahtjevi za njihov život.

AUTORITET ORGANIZACIJE

U Hošei 12,13 jasno stoji: "Al' po Proroku izvede Jahve Izraela iz Egipta, i po Proroku on ga je čuvao." Zaštita i vođenje Božjeg naroda bili su sastavni i bitni dio službe biblijskih proroka.

Ako čitamo tekstove kao što su Suci 4,4-8; 2. Ljetopisa 20,14-17; Izlazak 12,1-3 i Ponovljeni zakon 1,9-16, možemo vidjeti da su proroci imali ključnu ulogu u otkrivanju Božje strategije vodstva za Njegov narod. U vremenima ratova i kriza, Bog je preko proroka pružao usmjerenje, ohrabrenje i nadu svojem narodu i njegovim vođama, kao što je to činio preko Jahazuela i Debore. Proroci su također davali smjernice u vezi s blagdanima i bogoslužjem (Izlazak 12,1-3). U drugim prigodama Bog je govorio prorocima o upravljanju narodom. Ukratko, nijedno područje života Izraelaca nije bilo izvan djelokruga Božjeg vodstva i usmjerenja preko Njegovih izabranih glasnika.

U kojim je posebnim područjima proročki dar doprinio organizaciji i vođenju rane kršćanske Crkve? Djela 6,1-7; 1. Korinćanima 5,1-5; 7,10-16; Titu 1,5.

.....

.....

.....

Zamislite da osnivate novu organizaciju bez pravilnika i vidljivog vođe. Ta organizacija sigurno bi zapala u ozbiljne teškoće. U izvjesnom smislu, takva je bila situacija u ranoj kršćanskoj Crkvi. Isus je uzašao na Nebo i nije više bio sa svojim učenicima. A od Njega su dobili jasan nalog: "Idite po svem svijetu i propovijedajte." (Marko 16,15) Premda je dvanaest apostola bilo izabrano, nije postojala jasna organizacijska struktura koja bi im pomogla da počnu.

Rana Crkva suočila se s mnogim izazovima kao što su organizacija, pokretanje misije i potreba za prepoznavanjem i osudom krivovjerja i nemorala među njima. Proročki dar koji je djelovao u ranoj Crkvi odigrao je u pravom smislu ključnu ulogu u njezinom očuvanju i zaštiti (Djela 13,1.2). Zapravo je teško i zamisliti kako bi rana Crkva uopće bila osnovana bez proročkog dara koji je pomogao da se ona organizira i krene u misiju.

Neki su ljudi dosta skeptični prema "organiziranoj religiji". Međutim, kakvi god izazovi bili, koje su prednosti pripadnosti organiziranoj crkvenoj strukturi? Što možete pružiti, a što dobiti zahvaljujući tome što ste dio nečega mnogo većeg od vas samih?

KANONSKI I NEKANONSKI PROROCI

Pročitajte 1. Ljetopisa 29,29; 2. Ljetopisa 9,29. Što primjećujete u vezi s nekim prorocima spomenutim u ta dva retka?

.....

.....

Bilo je mnogo pojedinaca poput Natana, Gada, Ahije i Adona koji su bili priznati proroci, ali čije knjige nisu postale dio Biblije.

Pročitajte 1. o kraljevima 11,29-39; Luka 7,28. Čemu nas ti tekstovi uče kada je riječ o autoritetu nekanonskih proroka?

.....

.....

Premda ne znamo zašto je Bog dopustio da poruke nekih proroka budu uključene u Bibliju, dok su druge izostavljene, znamo da su i nekanonski proroci, čija djela nisu dio Svetog pisma, bili podjednako nadahnuti od Boga. Biblija uči da će duhovni darovi, uključujući i dar proroštva, postojati do kraja vremena. Biblija također pretkazuje da će biti poslijebiblijskih nekanonskih proroka "da pripreme svete za djelo službe, za izgradnju Kristova Tijela, dok svi zajedno ne dođemo k jedinstvu u vjeri" (Efežanima 4,12.13), i da će se oni pojaviti "prije nego dođe dan Gospodnji, velik i strašan" (Joel 2,31 — Varaždinska Biblija).

Nakon što je David počinio preljub i ubojstvo, Bog je poslao proroka Natana da se suoči s njim (2. Samuelova 12,7-14). Premda Natan nije napisao nijednu biblijsku knjigu, David nije doveo u pitanje njegov autoritet jer se autoritet prorokovih spisa zasniva na njegovom nadahnuću, a ne na tome je li uključen u biblijski kanon. Bez obzira na to, svi pravi nekanonski proroci, pogotovo proroci iz poslijebiblijskog razdoblja — i posebno jedna suvremena proročica kao što je Ellen G. White — smatrali su sebe podređenim biblijskom autoritetu. Njihove poruke moraju biti provjeravane na osnovi Biblije. One ne zamjenjuju Bibliju kao izvor vjere i doktrine.

Ellen G. White je pisala: "Gospodin želi da proučavate Bibliju. On nije dao nikakvo dodatno svjetlo koje bi zamijenilo Njegovu Riječ. To svjetlo treba dovesti zbunjeni um do Njegove Riječi koja, kada se 'pojede' i 'probavi', postaje krvotok duše." (*Selected Messages*, sv. 3, str. 29) Koliko se mi kao crkva držimo tih njezinih riječi?

GOVORITI S AUTORITETOM

Proroci nam se obraćaju s autoritetom i njihove poruke su važne jer ih je Bog izabrao za svoje glasnike. Ima kanonskih proroka (čiji su spisi postali dio Biblije), nekanonskih proroka (koji nisu napisali nijednu knjigu u sastavu Biblije) i poslijebiblijskih nekanonskih proroka (koji su se pojavili nakon novozavjetnog vremena). Svi su oni bili podjednako nadahnuti i njihove su poruke nosile pečat božanskog autoriteta.

Ellen G. White pripada skupini poslijebiblijskih, nekanonskih proroka. Ipak, adventisti sedmoga dana ne smatraju njezine spise dodatkom Bibliji, niti jednakim njoj. Bez obzira na to, njezini su spisi značajni i govore s autoritetom, što je i ona sama tvrdila: “U pismima koja pišem, u svjedočanstvima koja iznosim, ja iznosim pred vas ono što mi je Gospodin pokazao. Ne pišem nijedan novinski članak da bih izrazila samo svoje mišljenje. Sve to je Bog otkrio preda mnoom u viđenju — to su dragocjene zrake svjetla koje svijetle s prijestolja.” (*Selected Messages*, sv. 1, str. 29)

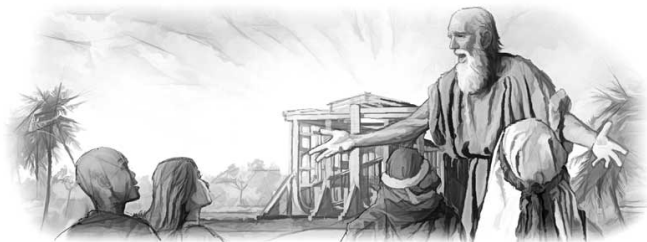
U skladu s Biblijom, Ellen G. White ukazuje na stvarnost grijeha i našu potrebu za Isusom, jedinom nadom u vječni život koji se milošću daje svima koji ga vjerom potraže, što je još jedna tema koja prevladava u njezinim porukama.

A u njezinim porukama (ili, bolje rečeno, Božjim porukama danim preko nje) vidimo sukob između dobra i zla počevši od pada Lucifera na Nebu pa sve do svršetka vremena, kada će grijeh i zlo, zajedno sa Sotonom i njegovim palim anđelima, zauvijek biti iskorijenjeni. Spisi Ellen G. White pružaju uvid u biblijska načela u kontekstu posljednjeg vremena. Ona govori, na primjer, o opasnosti spajanja crkve i države i o važnosti vjerske slobode; upozorava na urušavanje morala; uzdiže Božji zakon i naglašava njegovo značenje; i premda naše razumijevanje, na primjer, “žiga Zvijeri” svakako nije zasnovano na njezinim spisima, njezine riječi pružaju nam predivan uvid u završne događaje.

Ona također naglašava praktičnu primjenu kršćanskih načela u životu. Njezine poruke o duhovnosti, zdravlju, odgoju, obiteljskim odnosima, roditeljstvu, moralu i koječemu drugom pomogle su mnogima da promijene način života i tako iskuse boljitak na više razina.

Spisi Ellen G. White ne nalaze se u Bibliji, ali Bog je nju upotrijebio da usmjerava vjernike koji žive u posljednjim danima zemaljske povijesti. Njezini su spisi još uvijek značajni i progovaraju s proročkim autoritetom.

Da biste saznali više, posjetite internetsku stranicu: <https://whiteestate.org/absg/10>.

Proročko djelovanje u presudnim trenucima

“Ništa ne čini Jahve Gospod a da osnove svoje ne otkrije slugama svojim prorocima.” (Amos 3,7)

Biblijski tekstovi: 2 Petrova 2,5; Suci 4,4-16; 1. o kraljevima 18,21.38.39; Izaija 59,1-4; Nehemija 9,30; Otkrivenje 1,1-3.

Još od pada u grijeh, ljudska bića radije biraju kratkotrajan užitak grijeha umjesto vječnog života u Isusu. Bog je svjestan te žalosne istine i voli nas usprkos tome, i radi na našem spasenju bez obzira na sve.

Zbog toga je Bog u prijelomnim trenucima povijesti na dojmljiv način putem proročke službe djelovao u korist svojeg naroda. Međutim, kada Njegovi naponi višeput naiđu na odbijanje, On upozorava na sud.

Preko svojih proroka Bog uvijek najavljuje svoja djela prije nego što ih učini (Amos 3,7). Ako se narod pokaje, On je odmah spreman oprostiti.

I danas On komunicira s nama na isti način. Prema tome, sasvim je logično da će Bog govoriti svojem narodu u posljednjim danima planeta Zemlje, kao što je to činio i u prošlim vjekovima.

Tijekom ovoga tjedna osvrnut ćemo se na presudne trenutke u povijesti spasenja, kada je Bog koristio proroke da bi svoju volju jasno predočio svojem narodu i okolnom svijetu. Istražit ćemo također i ulogu nadahnute službe Ellen G. White u ključnim trenucima za rast i napredovanje adventnog pokreta.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Isusov život, Znaci vremena*, 2023., stranice 686—691.

UPOZORENJE NA KATASTROFU

Bog želi spasiti čovječanstvo. Čak i nakon pada, On je nastojao uspostaviti odnos s Adamom i Evom, i zemaljski stanovnici jedno su vrijeme prizivali "ime Jahvino" (Postanak 4,26). Ali kako su naraštaji prolazili, broj onih koji su hodali s Bogom sve se više smanjivao. A oni koji su nastavili slijediti Boga svjedočili su o Njegovoj dobroti, osuđivali grijehе ljudi u svojem okruženju i upozoravali na posljedice njihovih postupaka.

Do Noinog vremena, međutim, stanovnici Zemlje su već bili toliko zli da ih je Bog odlučio uništiti (Postanak 6,5-7). Noa, glasnik pravednosti (2. Petrova 2,5), nesumnjivo je upozoravao na predstojeće uništenje sve koji su htjeli slušati. Bog je dao Noi i upute za gradnju korablje za sve koji budu htjeli poslušati njegovo upozorenje i pokajati se.

Pročitajte Hebrejima 11,7; 2. Petrova 2,5; Postanak 6,9. U kojem je smislu Noa bio "glasnik pravednosti"?

.....

.....

.....

Potop je bio prijelomni trenutak u ljudskoj povijesti, a izvještaj o njemu javlja se višestruko i u Starom i u Novom zavjetu, kao primjer dubine ljudske izopačenosti i visine Božje čudesne milosti. Božja pravednost ogleda se u Njegovom sudu protiv grešnih stvorenja i u Njegovom izbavljenju svih onih koji prihvaćaju spasenje.

"Usred sveopće pokvarenosti Matušalah, Noa i mnogi drugi nastojali su sačuvati znanje o istinskom Bogu i zadržati plimu moralne pokvarenosti. Sto dvadeset godina prije potopa Gospodin je uz pomoć svetih anđela Noi objavio svoju namjeru i naredio mu da izgradi lađu. Dok je gradio lađu, on je trebao propovijedati da će Bog vodom poplaviti Zemlju i uništiti bezbožnike. Oni koji povjeruju ovoj vijesti i pripreme se za taj događaj pokajanjem i promjenom života, trebali su primiti oprost i izbavljenje." (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 68; u izvorniku 92)

Bog nije samo izvijestio Nou o potopu i spasio one koji su bili u korablji, već je uspostavio i Savez s Noom i svim stvorenjima, obećavši da nikad više neće uništiti svijet vodom (Postanak 9,8-17). Svaka duga sadrži obećanje i nadu u izbavljenje.

Kada sljedeći put vidite dugu, sjetite se obećanja koje ona nosi sa sobom. Zašto bi vam to trebalo pružiti utjehu, imajući u vidu da Bog drži svoja obećanja?

MAJKA U IZRAELU

Nakon oslobođenja Izraelaca iz egipatskog ropstva, Bog im je dao Kanaan. Obećao je da će ih izobilno blagosloviti ako budu slijedili Njegove zakone i zapovijedi. Također ih je upozorio da bi kršenje Saveza dovelo do patnji i uništenja (Ponovljeni zakon 27—30). Međutim, nakon Jošuuine smrti Izraelci su se odvratili od držanja Saveza. Zatim su ih susjedni narodi počeli tlačiti, i oni su zavapili k Bogu. U odgovoru na to, "Jahve stade podizati suce, da ih izbavljaju iz ruku onih koji su ih pljačkali" (Suci 2,16). On je slao i proroke koji su pozivali Izraelce da obnove Savez s Bogom i snažili ih u borbi protiv njihovih tlačitelja.

Pročitajte Suci 4,4-16; 5,1-5. Što je Debora učinila za Izrael?

.....

.....

.....

.....

Debora je odigrala ključnu proročku ulogu u prenošenju Božje poruke Izraelu i Baraku, zapovjedniku naroda, kad je okupljao vojsku. Upravo je Debora dala Baraku znak da započne bitku rekavši: "Ustani, evo dana kada će Jahve predati Siseru u tvoje ruke! Sam Jahve ide pred tobom!" (Suci 4,14)

Kao sutkinja u Izraelu, Debora je bila ključna osoba. Njezino vodstvo i njezina vjera u Božje obećanje o pobjedi osnažilo je Izraelce u borbi protiv neprijatelja. Barakova vještina kao ratnog zapovjednika i njegova spremnost da i protiv svoje volje predvodi izraelsku vojsku također su bili važni, ali to nije bilo ono što im je donijelo pobjedu.

To je možda najvažnija poruka izvještaja o proročici Debori i ratniku Baraku. Usred proslave neočekivane pobjede, dvoje najvažnijih ljudi u Izraelu — sutkinja i pobjedonosni vojskovođa — predvodili su zajednicu u proslavljanju Boga. Takva je narav pravog duhovnog vodstva.

Deborina proročka služba svjedoči o Božjoj vjernosti u vremenima nevolje i tlačenja. Kada joj je Bog dao poruku za Baraka, ona nije preispitala izvodljivost okupljanja dovoljnog broja vojnika, niti je ulazila u raspravu o tome jesu li Izraelci preslabi da bi pobijedili. Umjesto toga, prenijela je poruku s velikom vjerom i ohrabrila Baraka da ostavi po strani svoje sumnje i osloni se na Božju providnost.

Kako možemo vjerovati Bogu čak i onda kada u danom trenutku stvari ne izgledaju baš obećavajuće?

POZIV NA POKAJANJE

Pročitajte Suci 2,16-19. Kakvo je ponašanje ovdje opisano?

.....

.....

.....

S izraelskim zahtjevom za kraljem (1. Samuelova 8) i ključnim prelaskom na vladavinu kraljeva, vrijeme sudaca je završilo. Međutim, ta promjena je donijela još veću potrebu za prorocima koji bi savjetovali, ispravljali i ukoravali kralja, narodne vođe i sam narod.

Tijekom vladavine Ahaba, Bog je poslao Iliju s porukom o sudu: neće biti kiše jer je Izrael sagriješio, "jer ste napustili zapovijedi Gospodnje, a ti ideš za baalima" (1. o kraljevima 18,18 — Varaždinska Biblija). Umjesto da se pokaje, Ahab je nastojao uhvatiti Iliju i ubiti ga, ali Bog je zaštitio svojeg slugu (1. o kraljevima 18,10-12). Kada se u trećoj godini suše i gladi Ilija konačno sreo s kraljem, Ahab je njega optužio za sušu (1. o kraljevima 18,17)!

Tada je Ilija sazvao sav Izrael radi konačnog obračuna između Boga i Baalovih proroka (1. o kraljevima 18,19).

Pročitajte Ilijinu objavu Izraelu i odgovor u 1. o kraljevima 18,21.38.39. Što se dogodilo?

.....

.....

Božanski čin spuštanja ognja s neba, udružen s Ilijinom proročkom porukom, dramatično je utjecao na Božji narod i naveo ga na pokajanje. A kao što se Izraelci nisu u potpunosti posvetili Bogu, i mi živimo u kulturama koje ne priznaju Boga kao Stvoritelja i Otkupitelja. Umjesto da služimo kao Božji svjedoci kako bismo druge potaknuli da Mu budu vjerni, mi često zaziremo od svojeg poziva i slijedimo vlastite želje kao nekada Izraelci. Bog nas upozorava da će nas postupanje po vlastitim željama dovesti do jada, patnje i konačno smrti. Ali ako budemo slijedili Njegov glas, "Jahve će te vodit bez prestanka, sitit će te u sušnim krajevima. On će krijepti kosti tvoje, i bit ćeš kao vrt zaljeven, kao studenac kojem voda nikad ne presuši" (Izaija 58,11).

Naša tjelesna narav gura nas, čak i podsvjesno, u pobunu protiv Boga. Koje odluke moramo donijeti da ne bismo podlegli toj svojoj naravi?

NADA U IZGNANSTVU

“Jahve, Bog njihovih otaca, slao je k njima zarana svoje glasnike, slao ih svejednako, jer mu bijaše žao svojega naroda i svojega Prebivališta.” (2. Ljetopisa 36,15)

Nakon Ilije, Bog je slao brojne proroke da tješe, upozoravaju i poučavaju Njegov narod, ali kraljevstva Izraela i Jude zapala su u takvu izopačenost da ih je Bog usporedio sa Sodomom i Gomorom (Izaija 1,9.10). Božji narod je postao ohol, pohlepan, idolopoklonički. Tlačili su svoje radnike, udovice, siročad i strance koji su im se obraćali za pomoć. (Vidi Božji odgovor na propuste Izraela u Izaiji 58.) Konačno, Bog je osudio Izrael na asirsko ropstvo (2. o kraljevima 17,1-6), a Judu na progonstvo u Babilon (2. o kraljevima 24-25).

Premda je Bog kaznio svoj narod, nije ih ostavio same u izgnanstvu. I dalje im je slao proroke, kao što su Ezekiel i Daniel, da im pruže nadu u budućnost.

Pročitajte Izaija 59,1-4; Nehemija 9,30. Što je tu rečeno što vrijedi za sva vremena?

Kroz čitavu svoju povijest Izrael i Juda trpjeli su posljedice grijeha. Time što su odbacili Boga, napustili su sigurnost Njegove skrbi i navukli na sebe Njegovu osudu. Bog ne podnosi tlačenje i idolopoklonstvo, ali ih nije poslao u izgnanstvo odmah, prvi put kad su sagriješili. Bog se trudio oko svojeg naroda zalažući se preko svojih proroka da se pokaje i da Mu se vrati. Međutim, narod je odbio poslušati. Pravo je čudo koliko je dugo Gospodin nastojao odvratiti svoj narod od njihovih grijeha. Tijekom mnogih stoljeća, preko brojnih proroka, slao je upozorenje za upozorenjem nastojeći doprijeti do njih.

Sam Isus je to najbolje izrazio: “Jeruzaleme, Jeruzaleme, što ubijaš proroke i kamenuješ one koji su ti poslani! Koliko puta htjedoh skupiti tvoju djecu kao što kvočka skuplja svoje piliće pod krila, ali vi ne htjedoste!” (Matej 23,37) Pa ipak, čak ni u izgnanstvu Bog nikad nije ostavio svoj narod bez nade. Usprkos njihovim stalnim promašajima, Bog je obećao: “Ali će doći Otkupitelj Sionu, i onima od sinova Jakovljevih koji se obrate od svog otpadništva.” (Izaija 59,20)

Razmišljajte o vjernosti koju je Bog pokazao čak i kad se Izrael odvratio od Njega. Na koji ste način vi doživjeli Božju ljubav u vlastitom životu? Gdje biste sad bili da On nije tako strpljiv i pun ljubavi?

PROROK ZA VRIJEME ČEKANJA

Pročitajte Otkrivenje 1,1-3. Što je Ivan trebao učiniti?

.....

.....

.....

Rani kršćani živjeli su u iščekivanju Isusovog obećanog povratka. Apostol Ivan je gledao kako Isus uzlazi na oblacima i čuo je objašnjenje anđela da će se On i vratiti na isti način (Djela 1,10.11). Rana Crkva se tada suočila s nepoznanicom. Da, Isus je rekao da će se vratiti, ali kada?

Dok je bio u izgnanstvu na otoku Patmosu, Ivan je pisao o Isusovom obećanom drugom dolasku: "Evo dolazi u pratnji oblaka! I vidjet će ga svako oko, i oni koji su ga proboli." (Otkrivenje 1,7) Ivan je također primio opširno otkrivenje o događajima koji će označiti kraj vremena. Osim ohrabrenja i ukora za sedam crkava (Otkrivenje 2—3), ta otkrivenja obuhvaćala su viđenja suda (Otkrivenje 14,6-12), kraja svijeta (Otkrivenje 20), Kristovog drugog dolaska (Otkrivenje 14,14-16) i novog stvaranja svijeta (Otkrivenje 21—22).

Ivan se predstavio kao "brat vaš i sudionik nevolje, kraljevstva i ustrajnosti u Isusu" (Otkrivenje 1,9). On je znao što znači trpjeti ne samo muke iščekivanja, već i progonstvo koje prati objavljivanje Božje riječi i posjedovanje svjedočanstva Isusa Krista.

Kroz cijelo Otkrivenje Ivan biva pozivan da gleda, i nalaže mu se da zapiše to što je vidio. U posljednjem poglavlju on piše: "Ja sam, Ivan, ovo čuo i vidio." (Otkrivenje 22,8) Ivan je bio prorok-svjedok događaja posljednjih dana, zadužen da crkvama svojeg vremena objavi ono što mu je bilo pokazano u viđenju (Otkrivenje 22,16). On podsjeća na Ivana Krstitelja koji je u presudnom trenutku zemaljske povijesti najavio prvi dolazak Isusa Krista (Ivan 1,6-8).

I mi smo pozvani da svjedočimo kao Ivan. I mi se također moramo držati Isusovog svjedočanstva (Otkrivenje 19,10) — svjedočanstva koje je On dao o sebi preko proroka. Možda ne dobivamo viđenja kao Ivan, ali možemo strpljivo čekati Kristov povratak dok svjedočimo o Njegovom djelovanju u našem životu i pratimo znakove koji pokazuju da se naše izbavljenje približava.

Razmislite o svemu svjetlu koje nam je dano. Koje odgovornosti počivaju na nama jednostavno zato što nam je tako mnogo dano?

PROROČKI GLAS

Bog je uvijek komunicirao s ljudima preko svojih proroka. To posebno vrijedi za ključne trenutke u povijesti. Zar onda nije logično očekivati da će Bog govoriti svojem narodu i na kraju vremena?

Kada su mileritski adventisti doživjeli "veliko razočaranje" 22. listopada 1844., Bog je pozvao Ellen Harmon [White] u proročku službu i dao joj poruku za razočarane vjernike. Njezino prvo viđenje trebalo im je pružiti utjehu u njihovom očaju.

Još jedna važna prekretnica bila je početak adventističke nakladničke djelatnosti i službeno organiziranje adventista svetkovatelja subote u vjersku denominaciju. Preko svojih publikacija i evandeoskog rada, ti sabatarijanci su do 1860-ih godina brojčano narasli na nekoliko tisuća članova. Trebali su se organizirati da bi uspješnije objavljivali vijesti trojice anđela (Otkrivenje 14,6-12). I dok su se neki protivili organizaciji, Bog je upotrijebio Ellen G. White da podupre taj korak. Dana 21. svibnja 1863. godine službeno je osnovana Crkva adventista sedmoga dana.

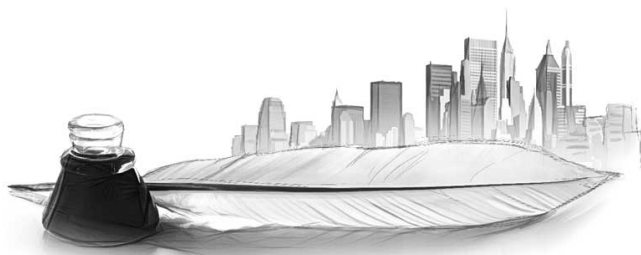
Iste godine Bog je upotrijebio dar proroštva da potakne zdravstvenu reformu među vjernicima. Većina adventista nije bila dobrog zdravlja niti je vodila zdrav život. Ali preko dva opsežna viđenja Ellen G. White iz 1863. i 1865. godine, taj smjer je promijenjen. Adventisti sedmoga dana postali su zagovornici zdravlja i zdravog načina života.

Od 1870-ih do 1890-ih godina, Ellen G. White je dala veliki doprinos razvoju adventističkog odgojno-obrazovnog sustava. Njezina filozofija sveobuhvatnog (holističkog) odgoja i obrazovanja (akademskog, praktičnog i duhovnog) postupno je usvajana i primjenjivana. Kao što je sama isticala: "Pravi je odgoj više od svladavanja određenog nastavnog programa, više od pripremanja za sadašnji život. On se bavi cijelim čovjekovim bićem i odnosi se na cijelo razdoblje njegovog postojanja. Odgoj znači skladno razvijanje tjelesnih, duševnih i duhovnih snaga." (*Odgoj*, str. 13; u izvorniku 13)

Tijekom 1880-ih Ellen G. White je odigrala ključnu ulogu u postizanju ravnoteže u adventističkoj teologiji spasenja. Naglašavala je važnost Božje milosti i opravdanja vjerom u okviru jedinstvenog adventističkog naglaska na Zakon. Od 1901. do 1903. godine pomagala je u reorganizaciji crkvenog ustroja kako bi se unaprijedila misija Crkve u svijetu.

Ukratko, ne bi bilo Crkve adventista sedmoga dana kakvu danas poznajemo bez službe Ellen G. White. Ona je bila Božji glasnik u presudnim trenucima.

Da biste saznali više, posjetite internetsku stranicu: <https://whiteestate.org/absg/11>.

Proročka otkrivenja o svršetku vremena

“Poslije ovoga izlit ću Duha svoga na svako tijelo, i prorocat će vaši sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati sne, a vaši mladići gledati viđenja.” (Joel 3,1)

Biblijski tekstovi: Joel 3,1-3 (u drugim prijevodima 2,28-32); Djela 2,1-21; Efežanima 4,11-14; Otkrivenje 12,17; Otkrivenje 19,10; Djela 2,36-42.

U zakonima nekih država postoji “odredba o zalasku sunca.” Taj pravni izraz, naravno, nema nikakve veze sa zalaskom sunca, već je riječ o odredbi koja predviđa da zakon automatski prestaje vrijediti određenog datuma. Vlasti unose takve odredbe u zakone iz različitih razloga. Na primjer, u vrijeme opasnosti po državu mogu se donijeti zakoni koji privremeno ograničavaju građanska prava. Zato se u takve zakone ponekad uključuje ta odredba, da bi oni na određeni datum automatski prestali vrijediti i da bi se građanima vratila prava koja su im privremeno oduzeta.

Je li Bog uključio odredbu o prestanku važenja kada je Duh Sveti dao dar proroštva u davna vremena? Postoji li neko vrijeme prije Isusovog povratka kada će taj dar prestati djelovati? Prošlog smo tjedna saznali da je Bog progovarao svojem narodu preko proroka u prijelomnim trenucima. Ovog ćemo tjedna proučiti proročki dar na svršetku vremena — njegovu posebnu ulogu i trajnost — kao i ulogu proročke službe Ellen G. White dok se Isusov drugi dolazak približava.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White, *Djela apostolska, Znaci vremena*, 2011., stranice 7—11.

OBEĆANJE IZ KNJIGE PROROKA JOELA

Pročitajte Joel 3,1-3 (u drugim prijevodima 2,28-32). Što Bog obećava da će učiniti u posljednjim danima?

.....

.....

Joel, prorok iz sedmog stoljeća prije Krista, daje važan uvid u buduće događaje. Kada čitamo taj odlomak, pitamo se govori li on o vlastitom vremenu ili o nečemu u dalekoj budućnosti.

Teolozi uglavnom prave razliku između dvije vrste proroštva — klasičnog i apokaliptičnog. Klasično proroštvo bavi se konkretnim narodima i koristi stvarna imena i brojeve (vidi, na primjer, Jeremija 25,1-11). Apokaliptično proroštvo, s druge strane, koristi izrazito simboličan jezik, simbolične brojeve za vremena, i često spominje znakove u svemiru (vidi Daniel 7). A ponekad nailazimo i na preklapanje obaju tipova proroštva (vidi, na primjer, Matej 24).

A što je s Joelom 1,1-3 (u drugim prijevodima 2,28-31)? Po svemu sudeći, ovaj ulomak spada u ovu drugu kategoriju. To znači da njegovo ispunjenje ne bi trebalo očekivati unutar životnog vijeka proroka, pa ni u godinama neposredno nakon njegove službe. Naprotiv, ispunjenje tog proročanstva trebali bismo očekivati u budućnosti. Zapazite da su kontekst i vremenski okvir u kojem će Bog dati taj dar proroštva — “prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji” (Joel 3,3 (2,31). Koji je to dan? Prvi Isusov dolazak? Ili drugi? Ili oba?

Kada uzmemo u obzir spominjanje sunca i mjeseca u Joelovom proročanstvu, odmah se sjetimo činjenica da tu misao možemo naći i u nekoliko drugih biblijskih tekstova. Isus je u svojem čuvenom izlaganju o svršetku vremena (Matej 24,29) govorio svojim učenicima o znakovima na suncu, mjesecu i zvijezdama. I Ivan, pisac Otkrivenja, spominje iste znakove (Otkrivenje 6,12.13). I Isus i Ivan upućuju na iste znakove u svemiru neposredno prije drugog dolaska našega Gospodina. Možemo, dakle, pretpostaviti da bi Joelovo proročanstvo, koje ukazuje na slične znakove, moglo imati neke veze s posljednjim vremenima: “Pokazat ću znamenja na nebu i zemlji, krv i oganj i stupove dima. Sunce će se prometnut u tminu, a mjesec u krv, prije nego svane Jahvin dan, velik i strašan.” (Joel 3,3.4 (2,30.31))

Sjetite se svih proročanstava koja su se ispunila točno onako kako je najavljeno. Zašto bi nam to trebalo pomoći da vjerujemo Bogu u vezi s onim što je još uvijek u budućnosti — kao što je proročanstvo o Isusovom drugom dolasku?

PEDESETNICA

Pročitajte Djela 2,1-21. Zašto Petar citira Joela u kontekstu Kristovog prvog dolaska? Koju ulogu proroštvo igra u tom odlomku?

.....

U tim novozavjetnim redcima nalazimo jedan od najdužih citata iz Starog zavjeta. Kada čitamo Petrovo obrazloženje, mogli bismo postaviti pitanje: "Petre, a što je sa znakovima? Ne vidimo ih u situaciji koju opisuješ." A Petar bi vjerojatno odgovorio: *Znakovi su se ispunili. Kada je Isus nedavno visio na križu, sunce je potamnjelo tri sata.* (Marko 15,33) Ali ono što je za Petra bio uvjerljiv dokaz, možda je za nas danas manje uvjerljivo. Mi još uvijek očekujemo potpunije ispunjenje Joelovog proročanstva. Ključ leži u samom tekstu Knjige proroka Joela. U Joelu 2,23 prorok spominje "jesensku i proljetnu kišu." Događaj iz Djela 2 prvo je ispunjenje tog proročanstva — proljetna kiša. Konačno ispunjenje bit će izlivanje Duha u obliku jesenske kiše.

Ljudi često definiraju proroštvo kao "pretkazivanje budućnosti." To, naravno, nije pogrešno, ali biblijski su pisci osim toga pozivali ljude na pokajanje. Uostalom, poslije, kada je Petar govorio, neki u tome mnoštvu očito su bili osvjedočeni u svoju grešnost.

"Kad to čuše, duboko se u srcu potresoše te rekoše Petru i ostalim apostolima: 'Braćo, što da činimo?'" (Djela 2,37) I što im je Petar odgovorio? "Obratite se — reče im Petar. — Neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha; tako ćete primiti dar — Duha Svetoga. Vama je, naime, ovaj obećani dar namijenjen, vašoj djeci i svima koji su daleko, koliko god ih pozove k sebi Gospodin, naš Bog." (Djela 2,38.39)

I Ivan Krstitelj bio je prorok koji je propovijedao o pokajanju. Premda je objavljivao Isusov prvi dolazak, on je također propovijedao o pokajanju od grijeha. "Obratite se — govorio je — jer je blizu kraljevstvo nebesko!" (Matej 3,2)

Prema tome, proročanstvo u Joelu 2 doživjet će svoje puno ispunjenje u budućnosti. Kao što su činili Joel i Petar, proroci posljednjeg vremena pozivat će na pokajanje, upućivati na Isusa i pružati smjernice za Božju crkvu posljednjeg vremena.

Čak i pošto su vidjeli te natprirodne pojave, mnoštvo je u prvom trenutku ipak pomislilo da je riječ o nekoj vrsti prirodnog zbivanja. U ovom slučaju pomislili su za te ljude da su pijani! (Pijani ljudi odjednom govore stranim jezicima?) Koliko god nelogičan bio njihov zaključak, što je to u ljudima što ih nagoni da, čak i kad se suoče s nečim natprirodnim, pokušavaju pronaći koliko-toliko prirodno objašnjenje?

DAROVI DUHA

Da bi Kristova crkva uspješno djelovala, Bog joj je dao darove koji olakšavaju njezinu službu. U Novom zavjetu nalazimo nekoliko popisa duhovnih darova koje su prilično slični.

Rimljanima 12,6-8	1. Korinćanima 12,6-8	1. Korinćanima 12,28	Efežanima 4,11-14
prorokovanje	riječ mudrosti	apostoli	apostoli
služenje	riječ razuma	proroci	proroci
poučavanje	vjera	učitelji	evangelisti
hrabrenje	dar liječenja	čudotvorci	pastiri
davanje	čudotvorstvo	dar liječenja	učitelji
upravljanje	prorokovanje	pomažanje	
milosrđe	razlikovanje duhova	upravljanje	
	različiti jezici	različiti jezici	
	tumačenje jezika		

Pročitajte Efežanima 4,11-14. Zašto je Bog dao darove crkvi? Kako dar proroštva pomaže u ostvarivanju Božjih planova za crkvu?

Svrha je svih duhovnih darova njega i izgradnja crkve, kao i objavljivanje Evanđelja. Pavao je uključio dar proroštva ("prorokovanje") na sva četiri popisa. Neki drugi darovi javljaju se samo jedanput. Na osnovi toga možemo zaključiti da je proroštvo jedan od najvažnijih duhovnih darova. Razmotrimo neka opća obilježja proroka:

1. Proroci su pozvani od Boga (vidi 1. o kraljevima 19,16.19-21; Izaija 6). Oni se često osjećaju nedostojnim i nevoljko prihvaćaju takvu odgovornost, ali na kraju ipak poslušaju.

2. Bog govori prorocima u viđenju, snovima ili neposrednim čujnim iskazima. Ponekad im otkriva buduće događaje. Izvještava ih o tekućim zbivanjima koja se tiču naroda ili pojedinaca (Daniel 2).

3. Sveto pismo opisuje neke fizičke fenomene — proroci mogu izgubiti tjelesnu snagu ili čak prestati disati, ali mogu dobiti i novu snagu (Daniel 10,8-10.18.19).

4. Proroci na različite načine prenose poruke koje su dobili: usmeno (Djela 21,10-12), slikovitim prikazima (Ezekiel 4) ili putem pisama (Otkrivenje 2—3). Neki su proroci imali književne pomoćnike, kao što je bio Baruh koji je pomagao Jeremiji (Jeremija 36,1-4).

5. Prorokova poruka mora biti u skladu s onim što su govorili prethodni proroci, jer Bog ne proturječi sam sebi (Izaija 8,20).

6. Sadržaj prorokove poruke, kao i utjecaj prorokovog osobnog života, svjedoči o božanskom podrijetlu poruke (Matej 7,15-20).

7. Sotona uvijek pokušava krivotvoriti ono što je božansko. To vrijedi i za proročki dar. U posljednje vrijeme bit će lažnih proroka (Matej 24,24; 2. Petrova 2,1).

OSTATAK U VRIJEME SVRŠETKA

U Otkrivenju 12 širokim se potezima oslikava povijest velikog sukoba, od njegovog početka na Nebu do posljednjih dana.

Pročitajte Otkrivenje 12,17. Što je "Isusovo svjedočanstvo"? Usporedite Otkrivenje 19,10 i Otkrivenje 22,8.9.

.....

.....

U Otkrivenju 12,17 spominju se dvije osobine na osnovi kojih se prepoznaje crkva posljednjeg vremena. Ta crkva poštuje i vrši Deset zapovijedi (što obuhvaća i zapovijed o suboti) i "čuvaju Isusovo svjedočanstvo." Kakvo je to svjedočanstvo?

U nekim biblijskim prijevodima izraz "Isusovo svjedočanstvo" tumači se u smislu da mi kao vjernici ispovijedamo vjeru u Isusa i upoznajemo ljude s Njim svojom službom i evanđeoskim radom (vidi Otkrivenje 19,10: "Čuvaju Isusovo svjedočanstvo", gdje je Isus objekt, predmet kršćanskog svjedočenja). Neki drugi prijevođači tom pojmu pripisuju drugačije značenje, tvrdeći da sam Isus daje svjedočanstvo svojoj crkvi. („Čuvaju istinu koju je Isus otkrio", gdje je Isus subjekt koji iznosi svjedočanstvo; Otkrivenje 19,10, prijevod *Good News Translation*.) Izvorni grčki tekst može se prevesti na oba načina. Što je, dakle, Ivan imao na umu?

Ako usporedimo dva znaka prepoznavanja prave crkve, vidimo veliku sličnost u načinu na koji su oni formulirani (ta je sličnost još očitija u grčkom izvorniku nego u našim Biblijama). Kao što "Božje zapovijedi" dolaze od Boga, tako i "Isusovo svjedočanstvo" potječe od Isusa. Dakle, Isus je taj koji svjedoči. On daje prepoznatljivost pravoj crkvi. A kako On to čini? Preko dara proroštva.

Odgovori se nalaze u Otkrivenju 19,10; 22,9. Tu je jasno da se "Isusovo svjedočanstvo" poistovjećuje s "duhom proroštva." I sam Ivan je prorok i u svojoj osobnosti predstavlja "Isusovo svjedočanstvo." Prorok je osoba s posebnim pozivom kao Božji glasnik Njegovom narodu, bilo da potiče i poziva na pokajanje, bilo da ohrabruje ili otkriva budućnost.

Otkrivenje 12,17 pokazuje da Isus čini svoju crkvu prepoznatljivom preko tog dara proroštva. Kao što je Bog slao proroke starozavjetnom Izraelu i Judi, i kao što je poslao apostola Ivana ranoj kršćanskoj Crkvi, tako će se proroci javljati i u posljednjim danima zemaljske povijesti.

Koji dokazi, po vašem mišljenju, pokazuju da se služba Ellen G. White s pravom može prepoznati kao primjer djelovanja "duha proroštva" (Otkrivenje 19,10)?

SUVREMENI OBLICI OČITOVANJA PROROČKOG DARA

Većina vjernika danas priznaje vjerodostojnost starih biblijskih proroka, međutim, smatraju li da je to isto moguće i u naše vrijeme? Ako je vjerovati obećanju iz Joela 3,1-4 (2,28-31) o slavnom očitovanju proročkog dara u vremenu svršetka, kako bi to moglo izgledati?

Pročitajte Djela 2,36-42. Koja je bila osnovna poruka Petrove propovijedi na Pedesetnicu? Kako su njegovi slušatelji reagirali?

.....

.....

.....

Izlijevanje Duha Svetoga na Pedesetnicu 31. godine odlična je slika onoga što će se dogoditi tijekom izlijevanja Duha Svetoga na svršetku vremena, premda će se to odigrati u mnogo većem opsegu. Pedesetnica se odlikovala veličanjem Isusa, masovnim pokajanjem i pojavom naroda spremnog i opremljenog za Božje poslanje. Petrova kristocentrična poruka bila je osnažena Duhom Svetim i to je navelo tri tisuće duša da se pokaju i krste. Taj blagoslov Duha Svetoga u obliku “proljetne kiše” također je posijao dragocjeno sjeme, Crkvu — jedinstveno tijelo vjernika koji primjerom pokazuju i dijele ljubav Isusa Krista dok najavljuju Njegov povratak.

Kao što je pala proljetna kiša da “izazove klijanje dragocjenog sjemena, tako će ‘kasna kiša’ biti dana pri njenom završetku za dozrijevanje žetve” (Ellen G. White, *Veliki sukob*, str. 481; u izvorniku 611). Drugim riječima, suvremeni oblici očitovanja proročkog dara u obliku kasne kiše izgledat će umnogome slično ranijem očitovanju istog dara na Pedesetnicu tijekom proljetne kiše.

Kao što smo vidjeli u Joelu 3,1-4 (2,28-31), proročki dar u vrijeme svršetka bit će dan i mladima i starima, i muškarcima i ženama. Bog će govoriti preko onih koje Duh Sveti izabere. Kada god Duh Sveti bude izabrao nekog glasnika u vrijeme svršetka, njegova poruka uzdizati će Isusa, pozivat će ljude na pokajanje i pripremat će ih da ispune Božje poslanje. A upravo te tri karakteristike prepoznatljiva su obilježja proročke službe Ellen G. White. Tijekom čitavog života ona je svojim propovijedima i spisima uzdizala Isusa i Sveto pismo. Pozivala je adventiste i druge ljude na iskreno pokajanje, i poticala sve da se uključe u Božje djelo spašavanja izgubljenih.

U kojoj mjeri koristite prednosti predivnog dara koji nam je dan u službi Ellen G. White?

MISIJA NA PRVOM MJESTU

U Efežanima 4 Pavao ukazuje da je glavna svrha duhovnih darova pomoći vjernicima da unaprijede Božje djelo, Njegovu misiju. Proročka služba Ellen G. White imala je istu svrhu. Njezine nadahnute poruke pomažu vjernicima da razviju dublji odnos ljubavi s Bogom i potiču ih da tu ljubav dijele s drugima.

“Od svih koji se smatraju kršćanima”, pisala je, “adventisti sedmoga dana trebali bi biti među prvima koji uzdižu Krista pred svijetom. Trebamo objaviti ovu istinu zajedno s drugima koje su obuhvaćene ovom porukom, ali ne smijemo izostaviti veliko središte privlačnosti, Isusa Krista. Upravo su se kod Kristovog križa sreli milost i istina, a pravednost i mir poljubili. Grešnika moramo navesti da gleda na Golgotu; on se jednostavnom vjerom malog djeteta mora osloniti na Spasiteljeve zasluge, prihvaćajući Njegovu pravednost, vjerujući u Njegovu milost.” (*Propovjednici Radosne vijesti*, str. 126; u izvorniku 156,157)

Štoviše, svaki vjernik, tvrdila je, pozvan je da bude dio Božje misije. “Gospodin zahtijeva od vjernika naših crkava da ulože znatno veći trud.” (*Evangelism*, str. 113)

“U Gospodnjem djelu ne smije biti ljenjivaca. Neka se različite osobe ujedine kao ribari ljudi’. Oni trebaju voditi ljude iz pokvarenosti ovoga svijeta u spasonosnu čistoću Kristove ljubavi.” (*Evangelism*, str. 115) Ellen G. White je i sama bila misionar u Europi tijekom 1880-ih, a u Australiji tijekom 1890-ih.

Upravo zbog Božjeg proročkog poziva na osobno posvećenje i misiju Sotona se “razgnjevio” (Otkrivenje 12,17) na Božji narod na svršetku vremena. To su Isusovi sljedbenici koji imaju vijest, proročko vodstvo i proročki uvid za posljednje vrijeme: “Gospodin otkriva opasnosti koje su oko nas i pred nama. Posredovanjem duha proroštva, On otkriva obmane koje će zarobiti svijet i poručuje svojem narodu: ‘To je put, njime idite.’ (Izaija 30,21) *Veliki sukob* razotkriva Sotonine obmane.” (Ellen G. White, *Manuscript* 31, 1890.)

Sotona je gnjevan kada ljudi predaju svoj život Isusu, i čini sve što može da bi narušio povjerenje u Božji proročki glas. Neke od njegovih metoda imaju za cilj da se proročki dar Ellen G. White osporava kao “nebitan.” Uostalom, ona je pisala u vrijeme koje se mnogo razlikovalo od našeg. Još jedan pokušaj je unošenje sumnje, tako što se dovode u pitanje njezine proročke tvrdnje i ukazuje na nju kao na lažnog proroka. Ali najučinkovitiji način da se Ellen G. White učini nebitnom jest odvratanje sadašnjeg naraštaja da ne čita njezine spise.

Da biste saznali više, posjetite internetsku stranicu: <https://whiteestate.org/absg/12>.

Blagoslovi iz proročke riječi

“Sve je Pismo Bogom nadahnuto i korisno za učenje, za karanje, za popravljjanje, za odgajanje u pravednosti. Da bude savršen čovjek Božji, spreman za svako dobro djelo.” (2. Timoteju 3,16.17 — Šarić)

Biblijski tekstovi: 1. Korinćanima 2,2; Ivan 1,1-5; 2. Timoteju 3,16.17; 2. Timoteju 4,1-5; Izaija 40,1-5; Ivan 17,20-23; 1. Korinćanima 1,10-13.

Bog nikad ne traži od nas da slijepo vjerujemo. Naprotiv, dokazi za Njegovo postojanje su snažni. Sama priroda, čak i nakon šest tisuća godina grijeha, svjedoči ne samo o Bogu nevjerojatne stvaralačke moći (pogledajte fotografije sa svemirskog teleskopa James Weeb), već i Boga ljubavi.

I to nije sve. Čak i nakon što “glas mi čusmo gdje siđe s neba kad bijasmo s njim na svetoj gori”, Petar piše: “Tim držimo vrlo sigurnim sve proroštvo. Vi dobro činite što upirete u nj pogled kao u svjetiljku koja svijetli u tamnome mjestu dok ne osvane dan i dok se ne pomoli Danica u vašim srcima.” (2. Petrova 1,18.19) Mi možda nismo kao Petar čuli Božji glas, ali i mi “držimo vrlo sigurnim sve proroštvo”.

Bog nam govori preko svojih proroka, kanonskih (čiji se spisi nalaze u Bibliji) i nekanonskih (čiji se spisi ne nalaze u Bibliji). Dani su nam više nego obilni dokazi. Ali ostaje pitanje: Jesmo li otvoreni da ih prihvatimo?

Sveta povijest pokazuje da mnogi nisu bili otvoreni. Neka Bog u svojem milosrđu učini da mi ne napravimo istu pogrešku.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Djela apostolska, Znaci vremena, 2011., stranice 12—16.

PROROŠTVO UZDIŽE KRISTA

Proroštvo je Božji način komunikacije i povezivanja sa svojim narodom. Stoga nije čudno što se Sotona (Zmaj) razgnjevio na Ženu (Božju crkvu) i poveo rat protiv ostatka njezinog potomstva (vidi Otkrivenje 12,17).

Koja su prepoznatljiva obilježja tog ostatka Ženinog potomstva? Oni drže Božje zapovijedi i čuvaju Isusovo svjedočanstvo. A Otkrivenje 19,10 kaže nam da je to svjedočanstvo "duh proroštva."

Pročitajte 1. Korinćanima 2,2; Galaćanima 6,14. Kako Pavao vidi svrhu svojeg života i službe — ono što ga je pokretalo, veliki cilj za koji je živio?

.....

.....

Osim vlastitih iskustava, apostoli su prihvatili Isusa i na osnovi svjedočanstava proroka i pravednih ljudi, čije su se riječi prenosile tijekom mnogih vjekova. Kršćanski svijet posjeduje potpun i dovršen lanac dokaza koji se provlače kroz Stari i kroz Novi zavjet. U Starom zavjetu to su dokazi koji upućuju na Spasitelja koji će doći, a u Novom dokazi koji otkrivaju da Isus ispunjava uvjete da bi bio Spasitelj. Sve to je čvrst temelj vjere onih koji žele vjerovati. "Božja zamisao bila je da ljudskom rodu pruži poštenu priliku da razvije vjeru u moć Boga i Njegovog Sina, i u djelovanje Duha Svetoga." (Ellen G. White, *The Spirit of Prophecy*, sv. 3, str. 182)

Po mnogočemu pitanje spasonosne vjere nije razumske, već moralne naravi. To je stvar srca, a ne glave. Kada ljudi zatvore svoje srce, i njihov um se, nažalost, zatvara.

Pročitajte Ivan 1,1-5. Što nam ovi redci govore o Isusu?

.....

.....

Ako se Isus, Božja Riječ koja je postojala i prije utjelovljenja — ako se On, dakle, utjelovio i nastanio među nama, iz toga proizlazi da je Isus bio sastavni dio riječi i poruka koje je Bog davao svojim prorocima. Čak i proroci čije se poruke nisu odnosile neposredno na Isusa, ipak su bili nadahnuti Duhom Svetim.

Razmišljajte o prostranstvima svemira, a onda samo pomislite da je Onaj koji ga je stvorio, Isus, istovremeno i Onaj koji je umro za nas. Kakvu vam to veliku nadu pruža?

PROROŠTVO POTVRĐUJE BIBLIJU

Biblija je u konačnici proizvod Duha Svetog preko dara proroštva. U 2. Petrovoj 1,21 otkriva se proces koji je Bog koristio: “Jer nikad neko proročanstvo nije došlo od ljudskoga htijenja, nego su ljudi govorili od Boga, potaknuti od Duha Svetoga.”

Pročitajte 2. Timoteju 3,16.17. Kako ovi redci naglašavaju istodobno i autoritet i nadahnuće Svetog pisma?

.....

.....

.....

Da nema Biblije, ljudi se ne bi mogli snaći među zamkama ovoga grešnog svijeta, što bi bio siguran put k uništenju. Danas se Biblija nalazi svuda i dostupna je u više formata, ali nije uvijek bilo tako. Na primjer, u Isusovo vrijeme bili su dostupni samo starozavjetni svci, i samo su ih svećenici i rabini mogli čitati. Obični ljudi često nisu imali neposredan pristup Svetom pismu. Riječ od Boga bila je dragocjena u to vrijeme.

Pročitajte Luka 24,27. Čime se poslužio Isus nakon svojeg uskrsnuća kako bi dvojici potištenih učenika pomogao da razumiju jedinstvenu svrhu Njegovog djela?

.....

.....

.....

Isus, najveći Prorok svih vremena — Onaj koji je sama Riječ (Ivan 1,1-3) — uzdizao je Sveto pismo (Ivan 7,38). Jedan od najdragocjenijih blagoslova dara proroštva jest što on potvrđuje Bibliju.

“Oni koji su osvjedočeni da je Sveto pismo Božji glas i žele slijediti njegov nauk, trebaju svakodnevno učiti, svakodnevno primati duhovni dar i silu, koji su djelovanjem Duha Svetoga osigurani za svakog iskrenog vjernika.” (Ellen G. White, *Signs of the Times*, 8. ožujka 1910.) Autentični dar proroštva uvijek uzdiže Sveto pismo, uvijek upućuje ljude na Božju riječ kao jedino pravilo vjere i prakse.

Zašto je Isus dvojicu učenika uputio na Sveto pismo prije nego što im je otkrio svoj identitet? Sudeći po tome, koliko bi važna Božja riječ morala biti za nas?

PROROŠTVO JE BOŽJI DETEKTOR LAŽI

Neki stručnjaci procjenjuju da danas u svijetu ima više od 45.000 kršćanskih denominacija. Kako se vjera koja je započela s Isusom Kristom mogla razviti u tako mnogo različitih sustava vjerovanja? Odgovor je da se tijekom vremena razvilo mnogo različitih tumačenja Svetog pisma. Očito je da ona ne mogu sva biti ispravna jer, na kraju krajeva, u mnogo slučajeva ono što jedna crkva naučava, proturječi onome što druge uče.

Od samog početka (vidi Postanak 2,16.17; 3,1-5), zbrka i pometnja bile su jedan od Sotoninih najuspješnijih načina da ljude odvraća od Božje istine. Kao što je učinio s Adamom i Evom, on pomiješa upravo toliko istine sa zabudom da bi ljude dobio pod svoju vlast. Sotona sve vrijeme zavodi Božji narod (2. Ljetopisa 36,14-16). Pokušao je čak obmanuti i Isusa (Matej 4,1-11), ali On je Sotonine nasrtaje dočekao jasnim: "Pisano je." (Matej 4,4)

Pročitajte 2. Timoteju 4,1-5. Koji važan savjet Pavao daje Timoteju u vezi s Božjom riječju? Zašto je tako odlučno zahtijevao da Timotej bude duhovno spreman za ono što će doći?

Pavao je proročkim okom unaprijed vidio da će doći vrijeme kada ljudi neće ni voljeti Božju riječ niti joj se pokoravati. Umjesto toga, tragać će za duhovnim učiteljima koji će golicati njihovu maštu svojim lukavo smišljenim pričama. Takvima Bog šalje teške zablude kako bi povjerovali upravo u te laži za kojima tragaju. "Zato im Bog šalje djelotvornu zabudu da vjeruju laži, da budu osuđeni svi koji nisu vjerovali u istinu, već pristali uz nepravdu." (2. Solunjanima 2,11.12)

Ali onima koji su otvorenog uma, Isus je obećao: "Upoznat ćete istinu." (Ivan 8,32) Proročki dar Božje je sredstvo za razdvajanje istine od zablude, svjetla od tame.

U određenom smislu, možemo prilično lako saznati koje se među svim tim različitim denominacijama drže istine. Ako ne uklonite sedmi dan subotu (biblijski čvrsto utemeljenu), praktično se izbrisali 99,5 posto ponuđenih opcija, jer velika većina crkava ne poštuje četvrtu zapovijed.

Ako ne vjerujete da mrtvi idu odmah na Nebo da bi bili s Isusom, ili već gore u paklu i gorjeti će svu vječnost — što će se dogoditi?

Upravo ste eliminirali 99,5 od preostalih 0,5 posto.

Kamo biste, dakle, uopće mogli ići, osim u Crkvu adventista sedmog dana?

PROROŠTVO PRUŽA UTJEHU BOŽJEM NARODU

Pročitajte Matej 11,28.29. Što nam Isus kaže da činimo? Što On obećava svima koji dođu k Njemu?

.....

.....

.....

Bogu je oduvijek stalo za dobrobit ljudskih bića. Prije nego što je stvorio Adama i Evu, pripremio je za njih savršeno prebivalište koje im je pružalo radost i zadovoljstvo (Postanak 1). Osigurao je sve što im je bilo potrebno za udobnost. A nakon što je sveti par pao, Bog ih je došao potražiti (Postanak 3,9), najavio je dolazak Spasitelja (Postanak 3,15) i pobrinuo se za odjeću kojom je pokrio njihovu nagost (Postanak 3,21). Bogu je doista stalo do dobrobiti Njegovih stvorenja.

Vjerojatno nijedan blagoslov dara proroštva nije zanemaren toliko kao njegova uloga izvora utjehe i obnove Božjeg naroda u svako vrijeme.

Pročitajte Izaija 40,1-5. Koju poruku Bog daje proroku za svoj napaćeni narod? Kako to načelo možemo primijeniti na sebe danas?

.....

.....

Bog je želio da Judejci znaju da ih On, iako ih mora kazniti, neće potpuno odbaciti. On ne daje proroku Izaiji samo poruku ohrabrenja za svoj utučeni narod, već mu daje i preciznu uputu kako da je prenese. Tu je poruku trebalo prenijeti s velikom blagošću, ljubavlju i brigom. Bogu je bilo toliko stalo da ta utješna poruka dopre do srca Njegovog naroda da ništa nije prepustio slučajnosti. Takve utješne poruke ponavljaju se kroz cijelu Knjigu proroka Izaije (Izaija 12,1; 49,13; 51,3 itd.).

Apostol Pavao je upozorio da će oni koji hoće pobožno živjeti u Kristu Isusu biti progonjeni (2. Timoteju 3,12). U teškim vremenima koja su pred nama, bit će nam potrebne riječi utjehe i nade. Dar proroštva Bog će upotrijebiti da umiri i osnaži svoj narod prije nego što se Isus vrati da ga povede kući.

U kojim područjima vašeg života trebate čuti riječi utjehe i nade? Za što nas Bog osposobljava nakon što nas utješi? (2. Korinćanima 1,3.4)

PROROŠTVO UJEDINJUJE KRISTOVO TIJELO

Pročitajte Ivan 17,20-23; 1. Korinćanima 1,10-13. Koji se osnovni poziv nalazi u srži tih dvaju odlomaka Svetog pisma?

.....

.....

Dok se približavao križu, u Isusovom srcu prevladala je jedna želja. Želio je da Njegovi sljedbenici budu jedno, kao što su On i Otac jedno u ljubavi, namjeri i djelovanju. Jedinstvo za koje se Isus molio nije neka bezlična uniformnost. Ta Isusova molitva moćno je proročanstvo koje će se ispuniti prije Njegovog povratka — bogato tkanje čovječanstva sastavljeno od ljudi različitog podrijetla, etničke pripadnosti i pogleda na svijet ujedinit će se u Njemu i u Ocu silom Duha Svetoga. Apostol Pavao dalje razvija tu temu kada moli vjernike u Korintu da budu iste misli, da govore istu istinu i da među njima ne bude razdora (1. Korinćanima 1,10). Ali zašto je to prorečeno jedinstvo toliko važno?

Isus se molio: “Da svi budu jedno. Kao što si ti, Oče, u meni, i ja u tebi, tako neka i oni u nama budu jedno, da svijet vjeruje da si me ti poslao!” (Ivan 17,21)

Bog želi da se svi ljudi spase, ali da bi bili spašeni, najprije moraju vjerovati u Isusa i da Ga je Bog poslao da spasi svijet. Kada različiti ljudi budu tvrdili da je Isus njihov Gospodin i Spasitelj, kada budu voljeli jedni druge i nesebično služili jedni drugima, tada će svijet povjerovati u Isusa. Jedinstvo za kojim je Isus čeznuo ima i svrhu i snagu. Nažalost, još od samog početka postojale su sile koje su ugrožavale to jedinstvo. Vidi, na primjer, Djela 6,1. I kršćanstvo je otada duboko podijeljeno!

Jedinstvo je djelo Duha Svetoga i ostvaruje se putem darova koje On dijeli. U Efežanima 4,11-15 stoji da se darovi Duha Svetoga daju da bi opremili vjernike za službu i izgradnju Kristovog tijela, “dok svi zajedno ne dođemo k jedinstvu u vjeri i u pravoj spoznaji Sina Božjega, k savršenom čovjeku, k mjeri punine veličine Kristove” (Efežanima 4,13). Proročki dar, jedan od prepoznatljivih darova Duha, bitan je za jedinstvo Božjeg naroda, posebno u vrijeme približavanja Isusovog drugog dolaska, da bi ljudi povjerovali u Gospodina Isusa Krista i bili spašeni (Djela 16,31).

U vrijeme kada je Crkva adventista sedmoga dana možda najraznovrsnije protestantsko tijelo vjernika na svijetu, kako možemo pokazati jedinstvo koje pomaže ljudima da povjeruju u Isusa? Koje sile ugrožavaju to jedinstvo?

OKUSITE IH PONOVO

Prije izvjesnog broja godina, kompanija "Kellog" osmislila je zanimljiv reklamni slogan za svoje žitarice za doručak. U nastojanju da povрати kupce koji su prešli na žitarice drugih proizvođača, poticala ih je riječima: "Okusite ih ponovno po prvi put." Bi li se ta izreka mogla primijeniti i na adventiste sedmoga dana koji provode mnogo vremena u učenju o Bibliji i Ellen G. White, a manje u "kušanju" njezinih spisa? Pohađanje seminara o Ellen G. White pružit će vam neke spoznaje o njezinom životu i službi, ali ako ne "okusite" njezina djela, nećete moći ispravno ocijeniti njezine proročke poruke i doživjeti duhovni blagoslov koji one pružaju. Samo oni koji čitaju ono što je pisala, pogotovo u odgovarajućem kontekstu, mogu u potpunosti shvatiti što nam je Bog zapravo dao.

Kao što smo napominjali tijekom čitavog ovog tromjesečja, Ellen G. White utvrđuje nas u biblijskoj istini i povezuje nas s Bogom. Čitanje njezinih proročkih poruka donosi velike blagoslove.

Istraživanje koje su proveli Roger Dudley i Des Cummings otkriva neke vrlo zanimljive činjenice. Oni koji redovno čitaju spise Ellen G. White imaju dublji i prisniji odnos s Isusom od onih koji ih ne čitaju. Također imaju čvršće pouzdanje u spasenje, redovitije obiteljsko bogoslužje i veću želju za svjedočenjem. "Rijetko koje istraživanje pruža dokaze koji tako uvjerljivo upućuju na jedan zaključak", pisala su ta dvojica istraživača. "U anketi o rastu crkve, u *svakoj stavki* koja se tiče osobnih stavova i navika, član koji redovito proučava knjige Ellen G. White dosljedno postiže bolje rezultate od onih koji ih čitaju samo povremeno ili nikad. ... Zaključak koji se nameće jest da redovito čitanje spisa Ellen G. White ima pozitivan utjecaj na kršćanski život i svjedočenje." (Dudley and Cummings, "Who Reads Ellen G. White?", *Ministry*, listopad 1982., str. 12)

Tijekom ovog tromjesečja saznali smo da Bog komunicira s ljudima preko svojih proroka. Njihove poruke povezuju nas s Bogom i vrše sveti i posvećujući utjecaj na sve aspekte ljudskog života, pogotovo u vezi s obećanjem o spasenju koje nalazimo u Isusu: "Kušajte i vidite kako dobar je Jahve." (Psalam 34,9) Oni nas pozivaju na sveto djelovanje, na promjenu života, osobni evangelizam i život posvećen službi drugima. To je nužna priprema da bismo ispunili svoju ulogu u posljednjoj objavi svijetu dok čekamo Isusov dolazak.

Da biste saznali više, posjetite internetsku stranicu: <https://whiteest-tate.org/absjg/13>.

Sretni ljudi

1	Č Ivan 8,56	Abraham se radovao jer je vidio Krista
2	P Postanak 21,6	Sara, jer je dobila sina
3	S 1. Samuelova 2,1	Ana, jer je Bog uslišao njezinu molitvu
4	N Izlazak 18,8.9	Bog je oslobodio Izrael
5	P Ljetopisa 29,9	Izraelci su radosno darivali za Hram
6	U 1. o kraljevima 8,65.66	Izrael je bio zahvalan za Božju dobrotu
7	S 2. Ljetopisa 29,36	Juda se radovao obnovi službe u Hramu
8	Č 2. Ljetopisa 30,21.23	Juda se veselio blagdanu Pashe
9	P Ezra 6,15.16	Izrael se radovao posvećenju Hrama
10	S Nehemija 8,11.12	Izrael se vratio Bogu i bio je radostan
11	N Nehemija 8,17	Izrael se radovao prihvaćenosti
12	P 1. Samuelova 11,15	Izrael se radovao što ima kralja
13	U 1. o kraljevima 10,8.9	Salomon se radovao Božjoj mudrosti
14	S o kraljevima 11,12.20	Juda se radovao obnovi
15	Č Estera 8,16.17	Židovi i izbjavljenje od smrti
16	P Daniel 6,23	Darije je bio sretan što je Bog svemoćan
17	S Matej 2,9.10	Mudraci su se radovali Božjem vodstvu
18	N Luka 19,37.38	Radovali su se Kristu Kralju
19	P Ivan 1,13.14	Zaharija i Elizabeta radovali su se sinu
20	U Ivan 3,29	Ivanova radost ispunila se u pripremi
21	S Ivan 19,5.6	Zakej je radosno primio Isusa
22	Č Luka 10,17	Sedamdesetorica se radovala Božjoj sili
23	P Matej 28,8	Marije su se obradovale uskrsnuću
24	S Ivan 20,20	Učenici su se obradovali uskrsnuću
25	N Luka 24,51.52	Po uzašašću je njihova radost bila velika
26	P Djela 8,5.8	Samarija se radovala vijesti o Kristu
27	U Djela 8,39	Dvoranin se radovao svojem obraćenju
28	S Djela 11,22.23	Barnaba se radovao obraćeniku
29	Č Djela 12,13.14	Rode se radovala Petrovom oslobođenju
30	P Djela 13,47.48	Neznabošci su povjerovali i radovali se
31	S 2. Korinćanima 8,1.2	Makedonci su se radovali odricanju

Radosne vijesti

1	N Psalam 12,3	Izvori spasenja
2	P Luka 2,10,11	Božji najveći dar svijetu — Njegov Sin
3	U Luka 8,1	Isus je nosio radost iz mjesta u mjesto
4	S Djela 13,32.33	Donijeli su vijest u Antiohiju
5	Č Rimljanima 10,15	Radost je nositi dobre vijesti drugima
6	P Matej 13,44	Radost u kupnji blaga
7	S Rimljanima 14,17	Mir i radost u Duhu Svetome
8	N 1. Ivanova 1,4	Potpuna radost
9	P Jeremija 15,16	Primite Riječ s radošću i veseljem
10	U Psalam 119,162	To je Božja poruka meni
11	S Izreke 2,10.11	Ona daje mudrost i razumijevanje
12	Č Matej 13,20.21	Ukorijenjeni izdržavaju nevolju i kušnju
13	P Djela 2,41	Biti kršten
14	S Marko 13,37	Tvoju Riječ mogu razumjeti obični ljudi
15	N Luka 8,40	Božja riječ je svjetlo koje mnogi traže
16	P Psalam 119,174	Poslušnost donosi radost
17	U Psalam 11,47	Bog će ga zapisati u moje srce
18	S Izreke 29,18	Ispravni postupci donose sreću
19	Č Psalam 19,7.8	Zakon otkriva Božji karakter
20	P Psalam 119,111	On je jamstvo vječnog života
21	S Psalam 11,24	On sadrži savjete za sreću
22	N Ivan 13,17	Poslušnost je ispit odanosti Bogu
23	P Psalam 122,1	Bogoslužje u Gospodnjem domu
24	U Izaija 56,7	U Domu molitve
25	S Izaija 58,13	U subotnji dan
26	Č Psalam 9,14	U hvaljenju Gospodina
27	P Filipljanima 3,3	U Duhu
28	S 1. Petrova 1,8.9	Razmišljanje o Kristu
29	N Filipljanima 3,1	Povjerenje u Boga
30	P Pjesma 2,3.4	Druženje s Kristom dragocjeno iskustvo

Vječno blaženstvo

1	U Psalam 30,6	Božja želi iz tuge izvući radost
2	S Psalam 126,5	Vjerni radnici trebaju žeti s radošću
3	Č Psalam 126,6	Oni će primiti slavnu nagradu
4	P Ivan 4,36	Radnicima će biti podijeljena nagrada
5	S Luka 6,23	Nada treba razveseliti moje srce
6	N Hebrejima 10,34	Izaberi nebesko umjesto zemaljskog
7	P 1. Solunjanima 2,19	Kruna radosti plod našeg rada
8	U Matej 25,21	Podijeli s Kristom radost otkupljenih
9	S Djela 20,24	Završi posao koji ti je Nebo dodijelilo
10	Č Filipljanima 2,16	Znaj da nismo uzalud radili
11	P Izaija 65,13	Donosi sramotu zlima
12	S Juda 24,25	Besprijekoran pred Očevim prijestoljem
13	N Hebrejima 12,2	Jači od boli i sramote
14	P Job 33,26	Gledat ćemo Božje lice
15	U Izaija 25,9	Srest ćemo i vidjeti Gospodina Isusa
16	S Izaija 66,5	Radovat ćemo se Njegovom dolasku
17	Č Djela 2,28	Radosni kad ugledamo Njegovo lice
18	P 1. Ljetopisa 16,27	Vidjet ćemo Njegovu slavu i veličanstvo
19	S Izaija 58,14	Uživat ćemo u Njemu svu vječnost
20	N 1. Ivanova 3,2	Bit ćemo poput Njega
21	P Izaija 35,1	Užici nove Zemlje: grijeh uklonjen
22	U Izaija 35,2	Samo radost i pjesma
23	S Izaija 51,3	Edenski vrt
24	Č Psalam 46,4	Rijeka života
25	P Izaija 60,15	Božji grad
26	S Izaija 65,19	Nema tuge ni žalosti
27	N Izaija 65,21.22	Uživat ćemo u djelima svojih ruku
28	P Luka 12,32	Vječna sreća u kraljevstvu našega Oca
29	U Izaija 35,10	Radost bez kraja
30	S Izaija 65,18	Živjet ćemo u novostvorenom svijetu
31	Č Psalam 16,11	Radost u Božjem vječnom blaženstvu

VEČERNJE BOGOSLUŽJE U OBITELJI

LISTOPAD	STUDENI	PROSINAC
1. Psalam 84.	1. Psalam 107,1-22	1. Psalam 129.
2. Psalam 85.	2. Psalam 107,23-43	2. Psalam 130.
3. Psalam 86.	3. Psalam 108.	3. Psalam 131.
4. Psalam 87.	4. Psalam 109,1-19	4. Psalam 132.
5. Psalam 88.	5. Psalam 109,20-31	5. Psalam 133.
6. Psalam 89,1-15	6. Psalam 110.	6. Psalam 134.
7. Psalam 89,16-30	7. Psalam 111.	7. Psalam 135.
8. Psalam 89,31-53	8. Psalam 112.	8. Psalam 136.
9. Psalam 90.	9. Psalam 113.	9. Psalam 137.
10. Psalam 91.	10. Psalam 114.	10. Psalam 138.
11. Psalam 92.	11. Psalam 115.	11. Psalam 139,1-12
12. Psalam 93.	12. Psalam 116.	12. Psalam 139,13-24
13. Psalam 94.	13. Psalam 117.	13. Psalam 140.
14. Psalam 95.	14. Psalam 118.	14. Psalam 141.
15. Psalam 96.	15. Psalam 119,1-24	15. Psalam 142.
16. Psalam 97.	16. Psalam 119,25-48	16. Psalam 143.
17. Psalam 98.	17. Psalam 119,49-80	17. Psalam 144,1-11
18. Psalam 99.	18. Psalam 119,81-96	18. Psalam 144,12-15
19. Psalam 100.	19. Psalam 119,97-136	19. Psalam 145.
20. Psalam 101.	20. Psalam 119,137-160	20. Psalam 146.
21. Psalam 102,1-12	21. Psalam 119,161-176	21. Psalam 147.
22. Psalam 102,13-29	22. Psalam 120.	22. Psalam 148.
23. Psalam 103.	23. Psalam 121.	23. Psalam 149.
24. Psalam 104,1-18	24. Psalam 122.	24. Psalam 150.
25. Psalam 104,19-35	25. Psalam 123.	25. Psalam 1.
26. Psalam 105,1-15	26. Psalam 124.	26. Psalam 2.
27. Psalam 105,16-32	27. Psalam 125.	27. Psalam 3.
28. Psalam 105,33-45	28. Psalam 126.	28. Psalam 4.
29. Psalam 106,1-15	29. Psalam 127.	29. Psalam 5.
30. Psalam 106,16-33	30. Psalam 128.	30. Psalam 6.
31. Psalam 106,34-48		31. Psalam 7.

ČITANJE BIBLIJE REDOM

LISTOPAD

1. Mihej 1-4
2. Mihej 5-7
3. Nahum 1-3
4. Habakuk 1-3
5. Sefanija 1-3
6. Hagaj 1-2
7. Zaharija 1-4
8. Zaharija 5-8
9. Zaharija 9-11
10. Zaharija 12-14
11. Malahija 1-3
12. Matej 1-3
13. Matej 4-7
14. Matej 8-10
15. Matej 11-13
16. Matej 14-16
17. Matej 17-19
18. Matej 20-22
19. Matej 23-25
20. Matej 26-28
21. Marko 1-3
22. Marko 4-7
23. Marko 8-10
24. Marko 11-13
25. Marko 14-16
26. Luka 1-3
27. Luka 4-7
28. Luka 8-10
29. Luka 11-14
30. Luka 15-16
31. Luka 17-18

STUDENI

1. Luka 19-21
2. Luka 22-24
3. Ivan 1-3
4. Ivan 4-6
5. Ivan 7-9
6. Ivan 10-12
7. Ivan 13-15
8. Ivan 16-18
9. Ivan 19-21
10. Djela 1-3
11. Djela 4-6
12. Djela 7-10
13. Djela 11-13
14. Djela 14-16
15. Djela 17-19
16. Djela 20-22
17. Djela 23-25
18. Djela 26-28
19. Rimljanima 1-3
20. Rimljanima 4-7
21. Rimljanima 8-10
22. Rimljanima 11-13
23. Rimljanima 14-16
24. 1. Korinć. 1-3
25. 1. Korinć. 4-7
26. 1. Korinć. 8-10
27. 1. Korinć. 11-13
28. 1. Korinć. 14-16
29. 2. Korinć. 1-3
30. 2. Korinć. 4-6

PROSINAC

1. 2. Korinć. 7-10
2. 2. Korinć. 11-13
3. Galaćanima 1-3
4. Galaćanima 4-6
5. Efežanima 1-6
6. Filipljanima 1-4
7. Kološanima 1-4
8. 1. Solunj. 1-5
9. 2. Solunj. 1-3
10. 1. Timoteju 1-6
11. 2. Timoteju 1-4
12. Titu i Filemonu
13. Hebrejima 1-3
14. Hebrejima 4-6
15. Hebrejima 7-9
16. Hebrejima 10-13
17. Jakov 1-3
18. Jakov 4-5
19. 1. Petrova 1-5
20. 2. Petrova 1-3
21. 1. Ivanova 1-2
22. 1. Ivanova 4-5
23. 2. i 3. Ivanova
24. Judina poslanica
25. Otkrivenje 1-3
26. Otkrivenje 4-6
27. Otkrivenje 7-9
28. Otkrivenje 10-12
29. Otkrivenje 13-15
30. Otkrivenje 16-19
31. Otkrivenje 20-22

ČITANJE BIBLIJE REDOM — JEDNO POGLAVLJE DNEVNO

LISTOPAD	STUDENI	PROSINAC
1. Psalam 47	1. Psalam 78	1. Psalam 108
2. Psalam 48	2. Psalam 79	2. Psalam 109
3. Psalam 49	3. Psalam 80	3. Psalam 110
	4. Psalam 81	4. Psalam 111
4. Psalam 50	5. Psalam 82	5. Psalam 112
5. Psalam 51	6. Psalam 83	
6. Psalam 52	7. Psalam 84	6. Psalam 113
7. Psalam 53		7. Psalam 114
8. Psalam 54	8. Psalam 85	8. Psalam 115
9. Psalam 55	9. Psalam 86	9. Psalam 116
10. Psalam 56	10. Psalam 87	10. Psalam 117
	11. Psalam 88	11. Psalam 118
11. Psalam 57	12. Psalam 89	12. Psalam 119
12. Psalam 58	13. Psalam 90	
13. Psalam 59	14. Psalam 91	13. Psalam 120
14. Psalam 60		14. Psalam 121
15. Psalam 61	15. Psalam 92	15. Psalam 122
16. Psalam 62	16. Psalam 93	16. Psalam 123
17. Psalam 63	17. Psalam 94	17. Psalam 124
	18. Psalam 95	18. Psalam 125
18. Psalam 64	19. Psalam 96	19. Psalam 126
19. Psalam 65	20. Psalam 97	
20. Psalam 66	21. Psalam 98	20. Psalam 127
21. Psalam 67		21. Psalam 128
22. Psalam 68	22. Psalam 99	22. Psalam 129
23. Psalam 69	23. Psalam 100	23. Psalam 130
24. Psalam 70	24. Psalam 101	24. Psalam 131
	25. Psalam 102	25. Psalam 132
25. Psalam 71	26. Psalam 103	26. Psalam 133
26. Psalam 72	27. Psalam 104	
27. Psalam 73	28. Psalam 105	27. Psalam 134
28. Psalam 74		28. Psalam 135
29. Psalam 75	29. Psalam 106	29. Psalam 136
30. Psalam 76	30. Psalam 107	30. Psalam 137
31. Psalam 77		31. Psalam 138

POČECI SUBOTA U LISTOPADU, STUDENOM I PROSINCU 2026.

MJESTO	LISTOPAD					STUDENI				PROSINAC			
	3.10.	10.10.	17.10.	24.10.	31.10.	7.11.	14.11.	21.11.	28.11.	5.12.	12.12.	19.12.	26.12.
Beli Manastir	18.22	18.09	17.56	17.45	16.35	16.26	16.17	16.11	16.07	16.04	16.04	16.05	16.10
Biograd	18.35	18.23	18.11	18.01	16.51	16.43	16.35	16.29	16.25	16.23	16.23	16.25	16.29
Bjelovar	18.29	18.16	18.04	17.52	16.43	16.33	16.25	16.18	16.14	16.11	16.11	16.13	16.17
Borovo	18.21	18.08	17.56	17.44	16.35	16.25	16.17	16.11	16.07	16.04	16.04	16.05	16.10
Brač	18.31	18.19	18.07	17.56	16.47	16.39	16.31	16.26	16.22	16.19	16.19	16.22	16.26
Cres	18.39	18.26	18.14	18.03	16.53	16.44	16.36	16.30	16.26	16.23	16.23	16.25	16.29
Crikvenica	18.38	18.25	18.13	18.01	16.52	16.42	16.34	16.28	16.23	16.21	16.20	16.23	16.26
Čakovec	18.30	18.17	18.04	17.52	16.42	16.32	16.24	16.17	16.12	16.10	16.09	16.11	16.15
Dalj	18.21	18.08	17.56	17.44	16.35	16.25	16.17	16.11	16.06	16.04	16.03	16.05	16.09
Daruvar	18.27	18.14	18.02	17.50	16.40	16.31	16.23	16.16	16.11	16.09	16.09	16.11	16.15
Delnice	18.38	18.25	18.13	18.01	16.51	16.41	16.34	16.27	16.23	16.20	16.20	16.22	16.26
Dubrovnik	18.25	18.13	18.02	17.51	16.43	16.34	16.26	16.21	16.17	16.16	16.16	16.17	16.22
Dugi Otok	18.36	18.23	18.12	18.01	16.52	16.43	16.35	16.29	16.25	16.22	16.22	16.24	16.28
Đakovo	18.22	18.10	17.58	17.46	16.36	16.26	16.19	16.12	16.08	16.05	16.05	16.07	16.11
Garešnica	18.29	18.16	18.04	17.52	16.43	16.33	16.25	16.19	16.14	16.11	16.11	16.13	16.17
Gospić	18.35	18.23	18.11	17.59	16.50	16.41	16.33	16.27	16.23	16.20	16.20	16.22	16.26
Grubišno Polje	18.27	18.14	18.02	17.50	16.40	16.31	16.23	16.16	16.11	16.09	16.09	16.11	16.15
Hvar	18.32	18.19	18.08	17.57	16.48	16.40	16.32	16.26	16.22	16.20	16.20	16.22	16.26
Ilok	18.19	18.06	17.53	17.42	16.32	16.23	16.15	16.08	16.04	16.01	16.01	16.03	16.07
Karlovac	18.34	18.21	18.09	17.57	16.47	16.38	16.30	16.23	16.19	16.16	16.16	16.18	16.22
Knin	18.31	18.19	18.07	17.56	16.47	16.38	16.30	16.24	16.20	16.17	16.17	16.20	16.23
Koprivnica	18.29	18.16	18.03	17.51	16.41	16.31	16.23	16.16	16.11	16.09	16.08	16.11	16.14
Korčula	18.29	18.17	18.05	17.55	16.46	16.37	16.30	16.25	16.20	16.19	16.19	16.21	16.25
Kornat	18.35	18.23	18.12	18.01	16.52	16.43	16.35	16.29	16.25	16.23	16.23	16.25	16.29
Krapina	18.33	18.20	18.07	17.55	16.45	16.35	16.27	16.20	16.16	16.13	16.13	16.14	16.19
Križevci	18.30	18.17	18.04	17.52	16.42	16.32	16.24	16.17	16.13	16.10	16.10	16.11	16.16
Krk	18.38	18.25	18.13	18.02	16.52	16.43	16.35	16.28	16.24	16.22	16.21	16.23	16.27
Kutina	18.29	18.17	18.04	17.53	16.43	16.34	16.25	16.19	16.14	16.12	16.12	16.14	16.18
Lastovo	18.31	18.19	18.08	17.57	16.48	16.40	16.32	16.27	16.23	16.21	16.22	16.23	16.28
Lipik	18.27	18.14	18.02	17.50	16.41	16.31	16.23	16.17	16.12	16.10	16.10	16.11	16.16
Lošinj	18.39	18.26	18.14	18.03	16.54	16.44	16.37	16.31	16.26	16.24	16.24	16.26	16.30
Makarska	18.28	18.16	18.05	17.54	16.45	16.36	16.29	16.23	16.19	16.17	16.17	16.19	16.23
Maruševac	18.31	18.17	18.05	17.53	16.43	16.33	16.25	16.18	16.13	16.10	16.10	16.12	16.16
Metković	18.27	18.15	18.04	17.53	16.44	16.35	16.28	16.22	16.18	16.16	16.16	16.18	16.22

POČECI SUBOTA U LISTOPADU, STUDENOM I PROSINCU 2026.

MJESTO	LISTOPAD					STUDENI				PROSINAC			
	3.10.	10.10.	17.10.	24.10.	31.10.	7.11.	14.11.	21.11.	28.11.	5.12.	12.12.	19.12.	26.12.
Mljet	18.28	18.16	18.05	17.54	16.45	16.37	16.29	16.24	16.20	16.18	16.18	16.20	16.25
Našice	18.23	18.10	17.58	17.46	16.37	16.27	16.19	16.13	16.08	16.05	16.05	16.07	16.11
Nova Gradiška	18.26	18.14	18.01	17.50	16.40	16.31	16.23	16.16	16.12	16.10	16.09	16.11	16.15
Novska	18.29	18.16	18.04	17.52	16.43	16.33	16.25	16.19	16.14	16.12	16.11	16.14	16.17
Opatija	18.38	18.26	18.14	18.02	16.52	16.43	16.35	16.28	16.24	16.22	16.21	16.23	16.27
Osijek	18.22	18.09	17.56	17.45	16.35	16.26	16.17	16.11	16.07	16.04	16.04	16.06	16.10
Otočac	18.35	18.23	18.11	17.59	16.50	16.41	16.33	16.26	16.22	16.20	16.20	16.22	16.26
Pag	18.36	18.23	18.11	18.00	16.51	16.41	16.34	16.28	16.23	16.21	16.21	16.23	16.27
Pakrac	18.27	18.14	18.02	17.50	16.41	16.31	16.23	16.17	16.12	16.10	16.09	16.11	16.16
Pelješac	18.28	18.16	18.05	17.54	16.45	16.37	16.29	16.24	16.20	16.18	16.18	16.20	16.24
Petrinja	18.31	18.18	18.05	17.54	16.44	16.35	16.27	16.20	16.16	16.13	16.13	16.15	16.19
Ploče	18.28	18.16	18.04	17.53	16.44	16.35	16.28	16.22	16.19	16.16	16.17	16.19	16.23
Poreč	18.42	18.29	18.17	18.05	16.56	16.46	16.38	16.32	16.28	16.25	16.25	16.27	16.31
Požega	18.26	18.13	18.01	17.49	16.40	16.30	16.22	16.16	16.11	16.08	16.08	16.10	16.14
Pula	18.42	18.29	18.17	18.06	16.56	16.47	16.40	16.33	16.29	16.26	16.26	16.28	16.32
Rab	18.38	18.26	18.13	18.02	16.53	16.44	16.36	16.29	16.25	16.23	16.23	16.25	16.29
Rijeka	18.38	18.26	18.13	18.02	16.52	16.43	16.35	16.28	16.23	16.21	16.21	16.23	16.27
Rovinj	18.42	18.29	18.17	18.05	16.56	16.46	16.38	16.32	16.28	16.25	16.25	16.27	16.31
Sinj	18.31	18.19	18.07	17.56	16.47	16.38	16.31	16.25	16.21	16.19	16.19	16.21	16.25
Sisak	18.31	18.17	18.05	17.54	16.44	16.35	16.26	16.20	16.16	16.13	16.13	16.15	16.19
Slatina	18.26	18.13	18.01	17.49	16.39	16.29	16.21	16.15	16.10	16.08	16.07	16.10	16.13
Slavonski Brod	18.23	18.11	17.58	17.47	16.37	16.28	16.20	16.13	16.09	16.07	16.07	16.08	16.13
Slunj	18.34	18.22	18.09	17.58	16.48	16.38	16.31	16.24	16.20	16.17	16.17	16.19	16.23
Split	18.31	18.19	18.08	17.57	16.48	16.39	16.32	16.26	16.22	16.20	16.20	16.22	16.26
Šibenik	18.35	18.23	18.11	18.01	16.51	16.43	16.35	16.29	16.25	16.23	16.23	16.25	16.29
Varaždin	18.30	18.17	18.04	17.52	16.42	16.32	16.24	16.17	16.13	16.10	16.10	16.11	16.16
Vinkovci	18.22	18.09	17.56	17.45	16.35	16.26	16.18	16.11	16.07	16.04	16.04	16.06	16.10
Virovitica	18.26	18.13	18.01	17.49	16.40	16.30	16.22	16.16	16.11	16.08	16.08	16.10	16.14
Vis	18.32	18.20	18.09	17.58	16.49	16.40	16.33	16.28	16.23	16.21	16.22	16.23	16.28
Vukovar	18.21	18.08	17.56	17.44	16.35	16.25	16.17	16.11	16.06	16.04	16.04	16.05	16.10
Zadar	18.35	18.23	18.11	18.00	16.51	16.41	16.34	16.28	16.24	16.22	16.22	16.23	16.28
Zagreb	18.33	18.20	18.08	17.56	16.46	16.37	16.28	16.22	16.17	16.15	16.14	16.17	16.20
Županja	18.22	18.09	17.57	17.46	16.36	16.26	16.19	16.12	16.08	16.05	16.05	16.07	16.11

(Vremena u ovoj tablici navedena su po zimskom računanju)

Posredničke molitve

Moj molitveni popis:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Moja molitvena iskustva:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

“Dio je Božjeg plana da nam kao odgovor na molitvu vjere dade ono što nam ne bi dao da Ga nismo molili.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 415) “Razvijajte naviku da razgovarate sa Spasiteljem. ... Neka se vaše srce uvijek diže u tihoj molitvi za pomoć, za svjetlost, za snagu, za mudrost. Neka svaki vaš dah bude molitva.” (Ellen G. White, *Služba liječenja*, str. 328)

Besplatno preuzimanje:
**[www.znaci-vremena.com/
vjerujemo-zato-govorimo/](http://www.znaci-vremena.com/vjerujemo-zato-govorimo/)**

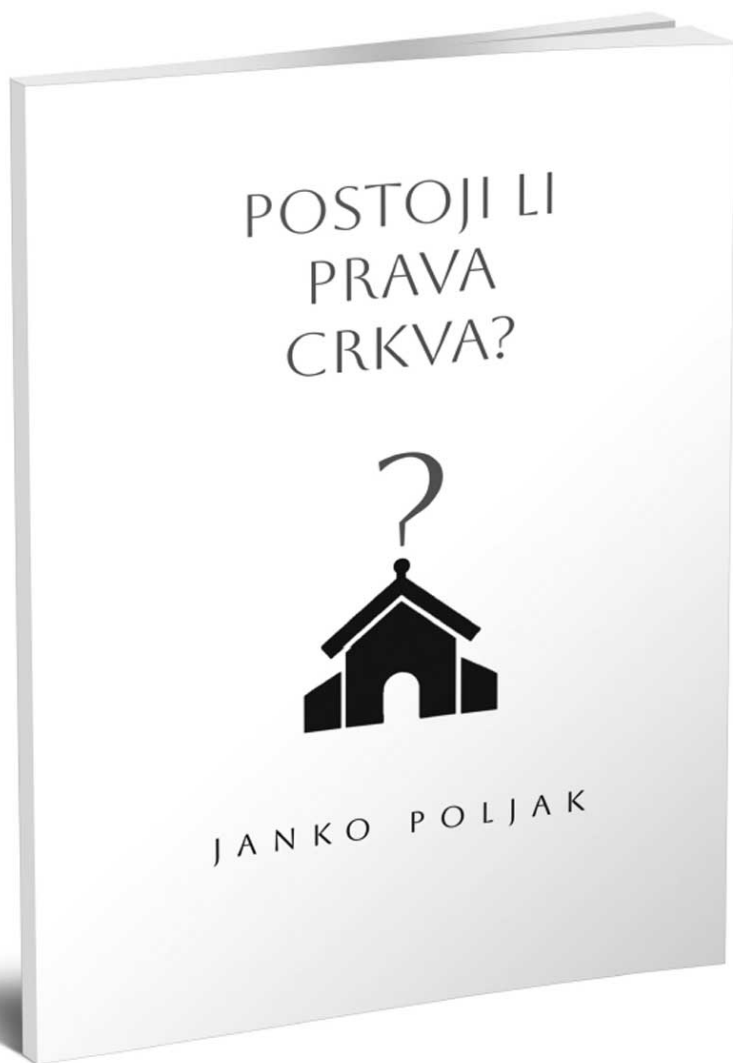
U ovoj knjižici pronaći ćete nove načine kako se oduševiti i podijeliti svoju vjeru s drugima. Otkrit ćete nove mogućnosti i kako predstaviti ljudima divnu istinu o Isusovoj ljubavi. Pomoću savjeta iz ove knjižice otklonit ćete

strah od svjedočenja i postići da vam ono bude radost i prirodan način življenja.

Kako biste besplatno preuzeli knjigu, upišite u web pregledniku: www.znaci-vremena.com/vjerujemo-zato-govorimo/, zatim ju dodajte u košaricu i slijedite korake za narudžbu. Nakon izvršene narudžbe, e-mailom ćete dobiti poveznicu na datoteku za preuzimanje.

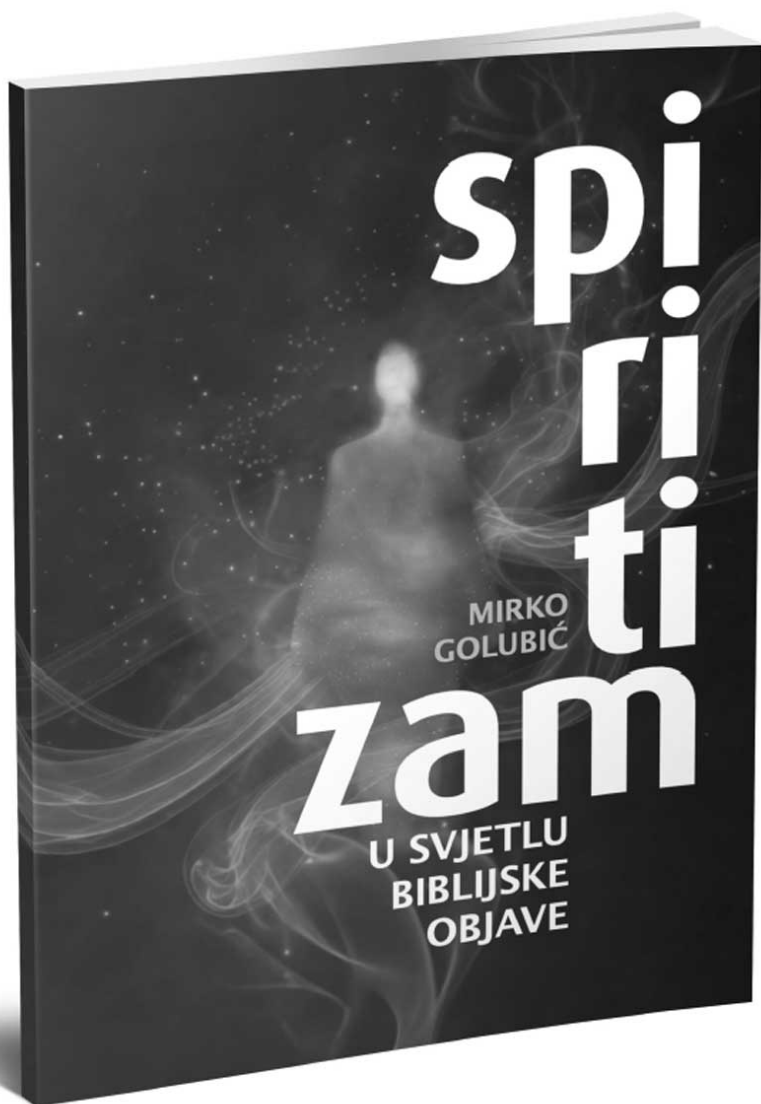
www.znaci-vremena.com

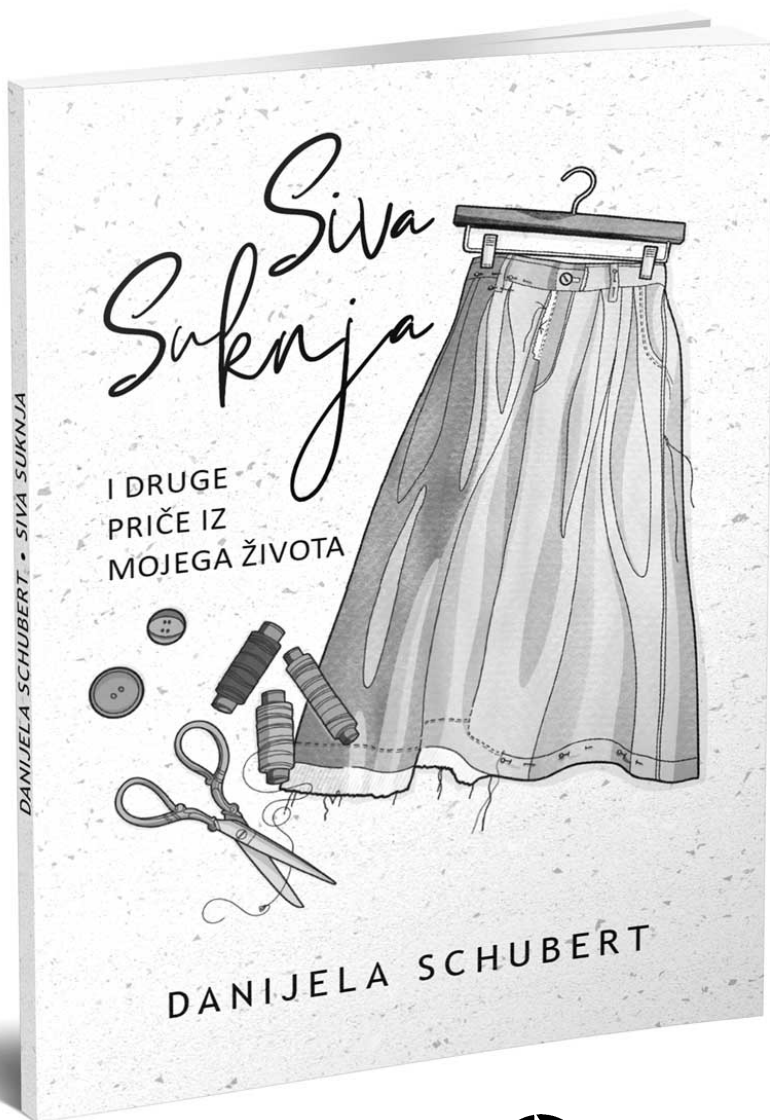
Knjige naručite po povoljnim cijenama
preko povjerenika za literaturu u svojoj
mjesnoj crkvi ili izravno kod nakladnika!

Tel.: 01 2361-920 • www.znaci-vremena.com • e-mail: knjizara@znaci-vremena.com

Knjige naručite po povoljnim cijenama
preko povjerenika za literaturu u svojoj
mjesnoj crkvi ili izravno kod nakladnika!

Tel.: 01 2361-920 • www.znaci-vremena.com • e-mail: knjizara@znaci-vremena.com

Knjige naručite po povoljnim cijenama
preko povjerenika za literaturu u svojoj
mjesnoj crkvi ili izravno kod nakladnika!

Tel.: 01 2361-920 • www.znaci-vremena.com • e-mail: knjizara@znaci-vremena.com

Transeuropska divizija

Unije	Crkve	Skupine	Vjernaika	Stanovnika
Jadranska	80	4	3.400	8.789.000
Baltička	87	8	5.437	6.147.000
Britanska	309	113	43.754	74.951.000
Danska	40	1	2.349	6.087.000
Finska	58	9	4.115	5.624.000
Mađarska	109	21	5.009	9.577.000
Nizozemska	59	15	6.218	17.989.000
Norveška	59	2	4.538	5.581.000
Poljska	118	33	5.995	37.565.000
Jugoistočnoeuropska	207	6	6.613	14.112.000
Švedska	32	7	2.954	10.564.000
Ciparska misija	3	1	147	1.1005.000
Grčka misija	11	4	455	9.955.000
Islanđanska konferencija	6	1	512	386.000
Ukupno	1.178	225	91.496	208.294.000

Misijski projekti

1. Središte za unapređenje duševnog zdravlja djece i mladeži. Engleska
2. Ponovna izgradnja crkvene zgrade na Prilazu, Zagreb, Hrvatska
3. Proširenje adventističke osnovne škole, Podškova Lesna, Poljska
4. Obiteljsko misijsko središte, Helsinki, Finska

